

A vadászat élményéért-

nélkülözhetetlen kellékek
a **Blaser**-től

Blaser Active Outfits ruházat

Blaser R93 Professional

Magyar Vadászlap 2009/JANUÁR

MAGYAR

CXXX. (18.) ÉVFOLYAM 1. SZÁM • 2009/JANUÁR •
ÁRA: 650 FT, ELŐFIZETŐKNEK: 600 FT • www.vadaszlap.hu

VADÁSZLAP

BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK!

Blaser Magyarország Kft.

4025 Debrecen, Erzsébet u.48. Telefon.: 52/521-092 Mobil: 20/325-7281, 20/262-4278 e-mail: fogarasi.jagd@t-online.hu

Blaser kiegészítők

MAGYAR
VADÁSZLAP

A szerkesztőség címe:
1031 Budapest, Pákász u. 7.
Tel/fax: 06-1/242-0042, 06-1/453-3367
Mobil: 06-70/702-5000
e-mail: info@vadaszlap.hu

HU ISSN 1215-6159
09001
9 771215 615006

Koncepció

Induljunk ki abból, hogy a Kárpátok gazdag medencéjének évszázadok óta kedvező élőhelyi adottságai vannak az itt élő vadfajok számára. Ebből következik, hogy ha okos és oktan, ésszerű és balga szabályainkkal nem tesszük teljesen tönkre, továbbra is van jövője a magyar vadászatnak-vadgazdálkodásnak.

A koncepciónak csak az lehet a lényege, hogy nem csak a most működő vadászok akarnak jókat vadászni, felejthetetlen vadászélményeket gyűjteni, célul kell kitűznünk, hogy minimum: az ükunokáink számára is elérhető szórakozás, szenvedély, hivatás legyen a vad űzése, a természet szeretete. Mivel annak idején az őseink – az élelem, az ehető hús iránti vágyaiktól hajtva – beavatkoztak a Természet rendjébe, gyakorlatilag ritkították a táplálék-konkurensok számát, ápolgatták az ehető húsú növényevőket, madarakat... már nem mondhatunk le arról az elemi emberi kötelezettségről, hogy gazdálkodjunk – Magyarországon az állam által a vadászokra bízott – vadállománnyal.

A XXI. század elején el kellene érni, hogy a „természetközeli” vadgazdálkodás ne szolgáljon semmiféle üzleti érdeket, ne azért törődjünk a vadon élő állatokkal, a vadászható vadállományunkkal, mert a vadászati lehetőségeinket el akarjuk adni. Ezt egyedül azoknál a vadászterületeknél (zömében erdőgazdaságoknál) tudom elfogadni, ahol a vadászat és a bevétel eleve közgazdaságilag körülírt üzletág.

Tetszik, nem tetszik, aki vadászni akar, annak ezt a szórakozást – a költségek arányában – meg kell fizetnie. De ha fizetünk érte, olyasmicéért fizessünk, ami nem kényszer, ami kedves a szívünknek-lelkünknek. Azaz, változtatni kell a jelenlegi vadászati struktúrán, a mostani kényszerszűrésokon, amit földtulajdonosi közösségeknek vagy vadásztársaságnak nevezünk. Nem kellene feltétlenül megszűnnie a vadásztársaságoknak, ha azok az igazi, önként vállalt barátságon vagy vitát kizáró érdekszövetségen alapulnak. Ezt egy okos törvénymódosítással el lehetne érni a következő vadászterület-hasznosítási ciklusig.

Maradhatna állami tulajdonban a vad, a földtulajdonosok vadászati jogán sem kellene változtatni, de a vadászterületek nagyságát és határát a szakmai szempontok érvényesítésével kellene – az érdekképviseletekkel megvitatta, a földtulajdonosokkal elfogadtatva – hatóságilag (!!!) kijelölni. (Nem ölnék egymást ennyire a földtulajdonos vadászok, s jobban labdába rúghatna a városba szorult, de a vadászattal rendszeren megfertőzött lakosság.)

Adott lenne egy vadászterület, amelyet bérbe vehetne bárki, aki – egyéves fedezet előzetes lekötése mellett – ki tudja fizetni a hivatásos vadász vagy vadászok munkabéretét és járulékait, a bérleti díjat, a vadállomány okozta vadkárt, tudja vállalni a gazdálkodás költségeit... s az már a bérlő dolga lenne, hogy ezt saját zsebből vagy a vadászati lehetőségek, a vadhús értékesítéséből fedezi.

A hatóságnak csupán azt kellene ellenőriznie, hogy a területen ne legyen rablógazdálkodás. Ha ez netán bekövetkezne, a bérletet azonnal felmondanák, a bérlő elbukná a fedezetet. (A fedezeteket országosan egyetlen alapítvány kezelné, amely a kamatokat az élőhelyek és a vadászati kultúra fejlesztésére költethetné.)

Feltehetően nem az lenne a jellemző, bár ez sem lenne kizárt, hogy egyetlen vadász bérelné a több ezer hektáros vadászterületet, de akik „összeállnának”, ezt nem kényszerből tennék, sokkal inkább meghatározó lenne közöttük a vadászbarátság.

A barátság, amely valójában összeköt egy közösséget, amely a közös akaraton, a bizalomra épített egyéni és közösségi választásokon múlik. A vadászbarátság, melyben a humor szintjére csökken az irigység, a mások sikerességéből táplálkozó féltékenység, kizárható a torzsalkodás, a feljelentgetés, a gyűlölködés. A barátság, amelyben sokkal jelentősebb, sőt meghatározó szerepet kap a megértés, a szimpátia, az illendő viselkedés, az alkalmazkodás, a tudás, a felkészültség, a becsület, a tisztesség... az őszinteség, az önzetlenség.

Bocsánat! Jelentenek valamit ezek az utóbbi szavak a mai vadászoknak? Ha igen, legalább határozzuk el a nagy Újévi Fogadalmak között, hogy teszünk valamit a magyar vadászat jövőjéért, önmagunk kellemesebb szórakozásáért!

CSEKÓ SÁNDOR
sandorcseko@vadaszlap.hu

Címlapon:
Blaumann Ödön
felvétele

A tartalomról:

Interjú

Pörgés 365 napon keresztül ..... 5-6. oldal

Vadászati gyakorlat

Rókanap – a rókák bánatára ..... 7-9. oldal

Aktuális

Startolunk ..... 10-11. oldal

Válságos állapotban ..... 22-23. oldal

A szakértő válaszol

Dugóhúzóban ..... 16-17. oldal

Riport

Fázik a fejem! ..... 19-21. oldal

Kombájnos kanok ..... 25-26. oldal

Portrék, vadászotthonok

Művészportré..... 28-29. oldal

Minden út a múltba vezet..... 36-37. oldal

Új generáció..... 55. oldal

Vadászfegyverek

Hagyománytisztelet..... 30-31. oldal

Vannak vidékek

Vannak vidékek... ..... 34-35. oldal

Hihető és hihetetlen történetek

Ez is vadászat ..... 38-39. oldal

Ráadás ..... 40-41. oldal

Szafari

Altáji vadászkirándulás ..... 43-45. oldal

Vadászkutya

Az utánkeresés ..... 46-47. oldal

Liza érdeme ..... 47. oldal

Közös idényértékelés

Nem volt hiábavaló az ország közepén a NEFAG Zrt. által három éve kezdeményezett térségi dämngazdálkodási együttműködés. Amint Fehér Sándor erdészeti igazgató értékelő beszédében is elmondta, az egységes selejtezési elvek, a környező vadászatra jogosultakkal történő információ- és tapasztalatcsere gyümölcsként a dámlapátok átlagsúlya jelentősen – 2,02-ről, 2, 45 kilogrammra – nőtt. Ennek megfelelően emelkedett az érmesek aránya is, mind a NEFAG, mind pedig a társasági területeken. Az immár hagyományossá vált közös agancsmustrára november 14-én került sor. A vadászház előtt több mint hetven, az idei barcogás idényében elejtett däm agancsa volt rendkívül látványosan kiállítva. Minden egyes trófeát az elejtőt kísérő hivatásos vadász mutatott be, a vadászat részletes szakmai indoklásával. Együtt és külön-külön is minden bikának megadta a hangulatos végztisztességet az albertirsai „Pipacs” vadászklubt együttes. Tanulságos volt az „elit” mellett a fejlődési rendellenességeket mutató agancsok szemléje, amelyek között néhány igazi kuriózum is akadt. Lehetett vitatkozni, hozzászólni, kérdezni, így a megjelentek mindegyike olyan szakmai információkkal gazdagodott, amelyekhez másként soha nem juthatott volna. Többen elhozták az előző évi megtalált hullott lapátokat is, amelyek fényesen bizonyították, hogy még jelentős „tartalékokkal” rendelkeznek és a minőség fejlesztésének érdekében alaposan meggondolják bikáik elejtését. Egyetértés volt abban, hogy a térség däm populációjának létszáma a vadkárveszély miatt tovább nem növelhető, ezért elsősorban a minőség fejlesztése, az élőhelyek javítása a cél. A bemutatót kötetlen formában a tapasztalatok megosztása, a javaslatok előterjesztése és a közös ebéd zárta.

- y -

Papucsos bika

A képen látható szarvasbikát Balázs Árpád hivatásos vadász lövette a Zöld Erdő Vt. területén, Pókaszpetk térségében (Zala megye). A lesóványodott, igen rossz kondícióban lévő bikának mindkét mellső lábán túlnőtt és megcsavarodott a csülökszaru, amely erősen korlátozta a mozgásában.

Millei Zoltán zalai vadász, a Hubertus Vt. tagja, november 3-án este, Gelse határában ejtette el a képen látható vadkant. Az agyarak a bírálaton 120,20 ponttal aranyérmét kaptak. A nagyagyarak átlagos hossza 19,2 centiméter, szélessége pedig 26,8, illetve 27,0 milliméter.

A felvételen látható kan nyestkutyát Vásárosnaményban, a Beregi-Tiszta Vt. területén ejtette el Szabó József sportvadász. A keletről terjeszkedő nyestkutyta jelenlétét hazánkban először – 1961-ben – szintén erről a tájegységről jelentették.

A hiányzó ötödik...

Lukovszki Jánosné október 1-jén. Sarkadremetén élete első dámbikáját ejtette el. A vadászati lehetőséget fia ajándékozta neki a születésnapjára. Terikének, a Heves megyei Dianák egyik legaktívabb tagjának ezzel bekerült a trófeagyűjteményébe a hiányzó lapátos, így teljes lett a „magyar ötös”.

Ifj. Fodermayer Vilmossal

Fotók: Polster Gabriella

Pörgés 365 napon keresztül

VADÁSZLAP: Kötelező volt, hogy erdész-vadász legyen?

Ifj. Fodermayer Vilmos: - Azt hiszem, egész egyszerűen, beleszülettem. Ezt láttam kicsi gyermekkoromtól kezdődően a szülői házban, Bátaszéken. Az erdőbe magamtól is „kitaláltam”, a vadászatokra pedig Apával mehettem. Elég szigorú rend volt nálunk, csak 14 éves koromban lőhettem először élő vadra. Az első vadam, amit elejtettem, egy vadkacsa volt, ugyanakkor lőttem egy vadlibát is ... és sose fogom elfelejteni, hogy Zilai János avatott kacsá-, és libavadásszá. Már gimista voltam, amikor Karapancsán meglőhettem az első vaddisznómat, Bleier Józsi bácsi avatott és csak érettségi után kaptam engedélyt az első szarvasom – egy üdő – elejtésére.

VADÁSZLAP: „Lázadás” volt, hogy érettségi után a bátaszéki erdészetnél kezdett el dolgozni és csak a harmadik felvételizés után került a soproni egyetemre?

Ifj. Fodermayer Vilmos: - A húgaimmal együtt jó tanulók voltunk, nem is lehetünk mások, mert Édesanyám a bátaszéki gimnáziumban tanított és őt nem „égethettük” le a többi gyerek és pedagógusok előtt. A fizikával voltak gondjaim, máig viszolygom tőle. Valami lázadás-féle mégis lehetett bennem, arra pedig határozottan emlékszem, hogy nem akartam Apám árnyéka lenni. Már húsz éves voltam, amikor elkezdtem az egyetemet és nagyon szerelmes, amikor végeztem. A menyasszonyom miatt maradtam itthon, azóta megnősültem és van egy hét és egy

Az eredetét tekintve bajor név mögött egy olyan család története húzódik meg, amely háromszáznégy éve szorosán kötődik a magyar erdészethez-vadászathoz. 1704-ben telepedett meg Sopronban feltehetően a család őse, Fodermayer Mátyás, aki – mit ad Isten – fegyvermester volt. Ez az egyházi nyilvántartásból derült ki, de többet nem tudni róla. Aztán 1836-tól van újabb írásos emlék, a selmecbányai Erdészeti Tanintézetben szerzett „felsőbb” – ma úgy mondanánk, mérnöki - végzettséget Fodermayer Vilmos... és ettől kezdődően ismert a család erdész-vadász vonulata. A legnevesebb Fodermayer eddig a nagypapa volt, aki elvégezte a müncheni erdészeti főiskolát, diplomát szerzett Sopronban és 1945-ig állt a tatai gróf, Eszterházy Ferenc szolgálatában, mint erdőfőmérnök. Ezzel a névvel és osztályidegenként nem lehetett könnyű dolga az Édesapának, Fodermayer Vilmosnak, aki azonban 1969-ben mégis diplomát szerzett a soproni erdészeti egyetemen és a Gemenci Erdő és Vadgazdaság vadászati erdészetének nagyvadas műszaki vezetőjeként dolgozott, majd vadászati osztályvezetőként ment nyugdíjba.

négy éves kislányunk. Friss diplomásként a pandúri erdészetnél voltam gyakornok, majd 1997 februárjában a szekszárdi erdészethez kerültem erdőművelési és vadászati műszaki vezetőnek... és 1998-ban szereztem Gödöllőn vadgazdálkodási szakmérnök diplomát.

VADÁSZLAP: Erdőművelő és vadász. Érdekes társítás. Az erdőművelők általában „nem csípi” az erdőfelújításokban, új telepítésekben károkat okozó vadat ...

Ifj. Fodermayer Vilmos: - Ha rajtam múlna, mindenhol ebben a felállásban dolgoztatnám a műszaki vezetőket, mert így megtanulnák, hogyan lehet egyen-

súlyt teremteni az erdő és a vadállomány között. Legkedvesebbek számomra máig a szekszárdi és az ártéri erdők, ahol úgy vadásztattunk, hogy nem szaporodott túl a vadállomány, elviselhető szinten maradt az erdei vadkár és időben átadtunk minden felújított erdőt. Ami igaz, az igaz, figyelni kell a jó minőségű, szakaszosan megnyitott vadföldekre, kerítésekre és szinkronizálni kell az erdészeti munkákat a vadászattal.

VADÁSZLAP: Aztán 2005-ben elkezdett kilépni az árnyékból, amikor megválasztották a Tolna megyei vadászkamara hivatalos vadász alelnökének. De mondom tovább. 2006. március 1-én kinevezik

a Gemenci Zrt. vadászati osztályvezetőjének. 2007-ben a Nimród vadásztársaság szerkesztőbizottságába kerül, és a legfrissebb: 2008. november 18-án, a VKE Gúthon megalakult Profi Klubjának lett az országos elnöke. Ha valaki beírja egy internetes keresőbe a „Fodermayer” nevet, a 484 találatból legalább 200 találat úgy kezdődik, hogy „Ifj. Fodermayer Vilmos, a Gemenci Zrt. osztályvezetője ...” és nyilatkozat, nyilatkozat hátán a gemenci vadról, vadászatról, árvízi helyzetről, stb. Azt hiszem, ezt már mindenképpen reflektorfénynek lehet tekinteni...

Ifj. Fodermayer Vilmos: - Hát igen, három éve, de különösen amióta osztályvezető lettem, alaposan megváltozott az életem. Nem unatkozom, minden nap – az év egy-két ünnepnapját leszámítva – pörgés van a javából. Három megye – Baranya-, Tolna-, Bács-Kiskun megye – területén 70 ezer hektáron, 4 erdészetnél folytatunk vadgazdálkodást, 21 vadászatszervező irodával van kapcsolatunk. Havonta átlag négyezer kilométert autózom a 9 vadászház között, mert nagyon fontosnak tartom, hogy a vadászvendégeinkkel személyes legyen a kapcsolatom. A személyes ismeretség, a szimpátia olyan tőke, amit nem lehet pénzzel megfizetni, de amiért azért tenni kell. Úgy gondolom, hogy a cég érdeke is megköveteli, hogy a vadászati osztályvezetőnek harmonikus legyen a kapcsolata a három megye vadászati felügyelőjével, valamint az állategészségügyi partnerekkel is.

VADÁSZLAP: Vadásztat?

Ifj. Fodermayer Vilmos: - Ha a piacukatáson, a hazai és külföldi kiállításokon, a mindennapok feladatain, a tárgyalásokon, szerződéskötéseken, a rengeteg telefonon túl vagyok, s netán a bőségkor akad olyan vendég, akit a gemenci hullámtéri erdőbe elvihetek, akkor szívesen vadásztatok még ma is. A vadászat és a vadásztatás mostanában sem szorul háttérbe az életemben, emellett szeretnék megfelelni a kihívásoknak. Jól kell gazdálkodnunk a vadállományunkkal, hogy minden esztendőben – az árvízről függetlenül – 220 gímbikát, 160 őzbakot tudjunk lövetni és sikeresek legyenek vaddisznóhajtásaink. Évente ez 100-120 disznóhajtásos napot jelent, amiből csak 8-12 a kerti

disznóhajtás. Arra törekszem, hogy a hajtásokon legalább egy napot minden csoporttal eltölthessek, így megismerhetem a lökésségüket, a vadászathoz való viszonyukat, a hozzáállásukat.

VADÁSZLAP: Nézzük a legújabb kihívást, a Profi Klub elnökséget. Összefoglalná röviden, amit a székfoglalójában elmondott?

Ifj. Fodermayer Vilmos: - Nehezen mondtam igent a felkérésre, mindaddig vívódtam, amíg meg nem erősítettek abban, hogy a Profi Klubból akkor lehet valami, ha a hivatásos vadászok akarják. És úgy tűnik, akarják, a megalakulás hírére közel kétszázán jelentkeztek az ország minden részéből, pedig a megyei szervezetek meg-

alakítására csak mostantól kerül majd sor. Azt akarjuk elérni, hogy az ország keleti és nyugati oldalán, minden régióban és megyében legyen klubja, találkozóhelye, de leginkább érdekvédelme a hivatásos vadászoknak. A Profi Klubba belépni nem kötelező, mint az érdekképviseletet vállaló kamaránál, viszont itt minden azon múlik, hogy mit szeretne és mire képes a tagság. Nem országosan, hanem helyben kell kitalálni és megszervezni a programokat, ami a legkülönfélébb szakemberek meghívásától kezdődően a kölcsönös vadászati meghívásig tarthat. Most azon dolgozunk, hogy megtaláljuk és felkérjük a megyei elnököket, akik fel tudják kelteni még a kihagyott vadőrökben is a szakmai és az emberi érdeklődést.

VADÁSZLAP: Milyen programok érdeklék a hivatásos vadászokat?

Ifj. Fodermayer Vilmos: - Szerintem, amiből erkölcsileg és anyagilag is profi-

tálhatnak. Mondok példákat. A legtöbb hivatásos vadásznak van valamilyen vadász-kutyája, ami jól vagy rosszul, de dolgozik. Vannak kiváló vérebesek, disznós-kutyások és vizslások, akiktől meg lehetne tanulni, hogyan legyen jó kutyánk, ami pénzt is hozhat a konyhánkra. A vadőröknek a zöme azt hiszi, hogy pontosan tudja, hogyan kell gazdálkodni a vadföldeken, a vadföldekkel ... miközben nem vesz tudomást az új növényekről, technológiákról, a vadföldek vadászati szolgáltatba állításáról. Ha csökkenteni akarjuk a vadkárokat, egyre több figyelmet kell fordítanunk a vadföld-gazdálkodásra, aminek a fő felelősei – vagy annak kellene lenniük – a hivatásos vadászok. A közös tapasztalatcserékkel itt is előreléphetünk. Aztán beszélnünk kell a nyelvtudásról. Ha mást nem, legalább a vadászati „konyhanyelvet” ismernie kellene a külföldi vadászokat fogadó és vadásztató hivatásos vadászoknak. Ezt is és még sok, a vadászati kultúrához kötődő témát megoldhat majd a Profi Klub.

Nem hiszem, hogy érdektelen lenne, ha a munkavégzés körülményeinek javításáról, a munkaadók kezeléséről, a viták rendezéséről szerveznénk fórumokat, ahol nem csak az előadók, hanem a résztvevők jutnának szóhoz.

A Profi Klub egyébként nem csak a szakmáról, a szakmázásról szól, sokkal inkább fontosnak tartom az ismeretéseket, az emberi kapcsolatokat, a barátságot, amelyet egy ilyen körben könnyebben meg lehet találni.

VADÁSZLAP: Rendben van, hogy mindezt helyben kell majd a Profi Klub szervezeteinek kitalálni és megszervezni. Van országos terve is?

Ifj. Fodermayer Vilmos: – Igen. Szeretnék egy olyan adatbázist, ami egyaránt segíti majd a munkaadók és a munkavállalók helyzetét, azaz segít a hivatásos vadászok kiválasztásában, illetőleg az állások megtalálásában. Nevezhetjük ezt olyan munkaközvetítésnek, ami a garanciák miatt kölcsönösen előnyös lehet mindenkinek számára. Sok elképzelésem van még és remélem a Profi Klubnak még több lesz, ha majd minden megyei szervezetünk elnöke elmondja a javaslatát... és köszönöm, hogy a VADÁSZLAP szerkesztősége és kiadója nagyvonalúan támogatja a Profi Klub életre hívását és kialakítását, azzal, hogy 2009-ben ingyenesen kapjuk a lapot. Remélhetem, hogy előbb-utóbb saját rovatunk is lesz!

Csekő Sándor

Rókanap – a rókáknak bánatára

Ifjú vadászként a rókalövés lehetősége olyan szívdobogást okozott, hogy jószerint célozni sem tudtam az izgalomtól. 35 vadászév elmúltával ez az érzés – semmit sem változott. Igaz, a több száz elejtett róka emléke ma már sokkal nagyobb arányban garantálja az eredményességet, de az izgalom, a finom bizsergés ugyanúgy megvan, mint a kezdetekben. Többször engedtem továbbmenni biztos disznót a bizonytalan róka kedvéért – hát még nyulat, fácánt mennyit! Nincs még egy olyan hazai vadfaj, amelyre ennyiféle módon, ilyen változatos körülmények között – és ilyen korlátlan szabadsággal – lehet(ne) vadászni.

Foto: Blaumann Ódón

folytatás →

Sokfelé hallani az ott vadászóktól a panaszt: területükön olyan kevés a vad, hogy alig van vadászati lehetőségük. S a kérdésre: róka van-e a területen? – többnyire az a válasz, hogy: bőséggel, több is, mint kéne. S hogy miért nem vadászunk rá? – Hát meglőjük, ha elének jön a hajtásban, de a fene se fogja a drága lőszert meg a még drágább benzint pazarolni a koszos rókára, amikor már a bőre sem ér semmit! –

Panasz az egyik oldalon – kihasználatlan vadászati lehetőség a másikon. Törvényszerű, hogy így kell ennek lennie?

Külföldi példák

Nyugat felé a szomszédos országokban nagy hagyománya van a rókavadászatnak, ott nem fanyalognak azon a vadászok, hogy nem ehető a húsa, és nem éri meg a rálőtt töltevény árát sem, hanem rendszeresen – és nagy élvezettel – vadásszák. Gondoljunk csak az angol, vagy francia lovas-kutyafalkás hajtásokra. Amikor Angliában az „érzelmi állatvédők” nyomására betiltották a falkavadászatot, az angol vadászok olyan tüntetést rendeztek a kormány ellen, hogy az egész világsajtóban visszhangja volt. (És a mi érdek-védelmünk?) Németország és Ausztria sok tartományában külön rókavadász napokat tartanak, ahol a vadászok csak rókára és más kártevőkre vadásznak – a hasznos vad állományának védelme érdekében. A teritéket azután – akár több társulatét is – közösen készítik, és megünneplik.

Azokon a területeken, ahol egy-egy ilyen napon 10-20 róka esik, elképzelhető, hogy mennyi lenne, ha nem vadásznák rendszeresen. Vajon nálunk – ahol nincs külön rókavadászat – mennyit lehetne az ottaniak szerint „vadszegénynek” bélyegzett területeken összeszedni?

Sírás helyett összefogást

Amióta a vadgazdálkodás, mint gyakorlati tevékenység létezik, köztudott, hogy a hasznos apróvad és az őket károsító ragadozók aránya meghatározza a gazdálkodás eredményességét. Felsőhatatlan az a számtalan kudarc, ami azokat a területgazdákat érte, akik csak a mérleg egyik oldalával törődtek, azaz nem kevés pénzt öltek a fácán (vagy fogoly) kibocsátásba, de nem voltak hajlandók sem anyagiakat, sem energiát áldozni arra, hogy a területet megtisztítsák a kártevőktől.

FOTÓ: BÉCSY LÁSZLÓ

„Az apróvad legnagyobb tizedelője a róka”

FOTÓ: POLSTER GABRIELLA

Több európai országban rókavadász-napokat tartanak

Aztán, amikor eljött a vadászat ideje, nem győztek csodálkozni azon, hogy szinte eltűnt a kibocsátott madár – őrzés és védelem nélkül – a szőrmeések és szárnyasok, vagy éppen a környékbeli kétlábúak gyomrában. Szegény fogoly kivételével – „aki” a szárnyas ragadozók inyencfalatja – az apróvad legnagyobb tizedelője a róka. Míg a többi, kis testű szőrmeés kártevő és a varjúfélék inkább csak a szaporodási időszakban tesznek kárt a még védekezésre képtelen szaporulatban, a rókának egész évben zsákmánya a kifejlett apróvad is – és a dajkamesék kategóriájába tartozik az a hiedelem, hogy csak a beteg, legyengült egyedeket fogja meg. Az is közismert, hogy a rókának kiváló – azaz zsákmányállatban dús – élőhelyekről kivett vörös frakkosok helyére rövid időn belül jön másik a környező, kevésbé jó adottságú területekről, így ez a „harc” örökös, folyamatos és vég nélküli. Nem lehet tehát leülni a babérokra egy-egy sikeres „rókaidény” után, sokkal inkább ésszerű arra felkészülni, hogy a rókát – ha tetszik, ha nem – folyamatosan vadászni kell, ha sok apróvadat akarunk.

Ennek egyik látványos módja lenne, ha az arra hivatottak, érdemek, jogosultak, stb. (pl. a vadász kamarák vagy a Védegylet) országosan megszerveznének egy „rókavadász nap”-ot, például február első szombatjára, amivel több legyet üthetnénk egy csapásra:

1. Hasznat hajtának vele a terület hasznos vadállományának védelme érdekében.

2. Bővítene a társasvadászati lehetőségeket, megnyújtaná annak idényét, s a részvételt – a vadkárhárításhoz hasonlóan – akár kötelezővé is lehetne tenni a házi szabályzatban.

3. Lehetőséget teremtené régiókon belül területek közötti „versenyre”, s a legtöbb rókát elejtő csapatok akár díjazásban is részesülhetnének.

Hogyan csináljuk?

A rókavadászat kevésbé eredményes a hagyományos társasvadászati formában, sokkal inkább célszerű felosztani a tagokat kisebb, hatékonyabb csoportokra, lényeg, hogy a terület potenciálisan rókalakta részeit egyidőben megvadásszuk. A célirányosan szervezett rókahajtásokhoz – az adott bűvőhely nagyságától függően – akár 3-4 vadász és 1-2 hajtó is elegendő (pl. nádcsíkok), míg nagyobb, összefüggő bűvőhelyeknél a jó szellel, csendben leállt, fegyelmezett, biztos kezű puskásokra hajtunk vonal-, vagy

FOTÓ: Mészáros András

„Tudomásul kell venni, hogy mind a mérgezés, mind az ölücsapdázás ideje egyszer s mindenkorra lejárt”

U-hajtás formációban. Itt viszont nincs helye az elálló sorban sem protokolláris, sem szociális szempontok szerint berakott „csókosoknak”, egy fegyelmezetlen, vagy „kutyautó” vadász az egész hajtást értelmetlenné teheti.

Más csoportok ugyanakkor az ismert kotorékokból ugrathatnak kutyával, lesben ülhetnek a távolváltókon, sőt, akár a hívással is érdemes megpróbálkozniuk a meglábolhatatlan rejtősűrűk szélein.

FOTÓ: Szabó Gábor

Ha sok apróvadat akarunk, a rókat intenzíven vadászni kell

Ugyancsak eredményes lehet, ha minél több tag a kifejezetten „rókás” területeken ül lesben ugyanaznap reggel és este, s kivételesen nem a disznót, hanem a vörös bundásokat várja puskacsó elé.

A sötétség beállta után – természetesen a vadászati hatóság partnersége révén kapott engedéllyel – egy időben több területrészen lehetne reflektoros rókavadászatot tartani, nyilvánvalóan a biztonsági szabályok betartásával, egyeztetett útvonalakat bejárva.

Mindez csak egy része azoknak a lehetőségeknek, amellyel egy területért tenni akaró és áldozni is hajlandó vadgazda javíthat apróvadállománya életfeltételein. A nyilván nagy üzleti sikert hozó, az egész országot lefedő immunizálás eredményeképpen már nem veszettek, de veszettül elszaporodtak a rókák. Látszólag megoldódott az egyik állategészségügyi probléma, jött helyette viszont másik kettő; a rühösség és a galandféreg. Mindkettő sokkal nagyobb eséllyel fertőzheti meg az embert, mint a rettenetesen kikiáltott veszethez – ráadásul állománycsökkentő hatása is minimális, így a rók populáció helyzete stabil, sőt nyugodtan tud növekedni. Tudomásul kell venni, hogy mind a mérgezés, mind az ölücsapdázás ideje egyszer s mindenkorra lejárt, az élve fogó csapdák még hozzáértő, szakszerű használat mellett sem nyújtanak elegendő védelmet a kártevők ellen, s ezáltal az egyre szűkülő eszköztárban nélkülözhetetlen a fegyverüket használó vadászok sokasága. Másodlagos hozadéka ennek az akciónak a – feltehetőleg – nem kisszámú egyéb szőrmés és szárnyas kártevő, amely mintegy „mellesleg” beleesik a szórásba.

Akár össze is foghatunk, s közös „ellenségnek” nevezzük ki a rókát – egymás helyett...

SOMFALVI ERVIN
somfalvi@vadaszlap.hu

Startolunk

Előző számunkban gyorshírben számoltunk be arról a tanácskozásról, melyen az erdei szalonka (*Scolopax rusticola*) monitoringjáról egyeztették véleményeiket, javaslataikat a résztvevők. Azóta elkészült az „összegyűrt” javaslat, mely tartalmazza a soproni Nyugat-Magyarországi Egyetem és a gödöllői Szent István Egyetem szakembereinek megvalósítható ötleteit, valamint az érdekképviselők által felvetett megoldásokat. Ez az összegezés még nem végleges, január végéig változhat, de alapjaiban elegendő ahhoz, hogy lélekben felkészüljünk a szalonka-monitoring elkezdésére.

Miért nem vadászhatunk szalonkára?

Mert az Európai Bizottság megfenyegette a magyar kormányt, ha nem szünteti meg a tavaszi szalonkavadászatot, akkor „megteszik a szükséges intézkedéseket”, gyakorlatilag az EU madárvédelmi irányelveinek megszegéséért jelentős pénzbüntetéssel kellene számolni. Ez az SG-Greffe (2008) D/201622 számú, indoklással ellátott határozat 2008. április 4-én érkezett meg Magyarországra és a kormány a 85/2008. (VII.5.) FVM rendeletében reagált: az erdei szalonka vadászati idejét 2008. július 8-ától törölte a vadászati ideyek közül.

Az erdei szalonka tehát Magyarországon továbbra is a vadászható fajok közé tartozik, csak éppen nem vadászhatunk rá, mert nincs vadászati ideje.

(Akit részletesen érdekel az EU 1979. április 2-án elfogadott madárvédelmi irányelve, a 79/409/EGK számon nézhet utána vagy megtalálhatja a www.vadaszlap.hu honlapon a kapcsolódó témák között is.)

Mi a megoldás?

Tudományos vizsgálattal, hiteles adatsorokkal kell az Európai Bizottságnak bebizonyítani, hogy a magyarországi tavaszi szalonkázás terítéke – bár az erdei szalonkák szaporodási és fiókanevelési területekre történő vonulása során történik a vadászatuk – nem haladja meg a vonuló szalonkaállomány 1 százalékát, vagyis nem ettől kell félteni az egyébként is stabil, 30 milliós állományú erdei szalonka „kihalását”... merthogy eredetileg a csökkenő állományú fajok védelmében fogalmazták meg a madárvédelmi irányelveket.

Vadászni tehát tavasszal és Magyarországon nem lehet a vonuló szalonkákra, viszont „szigorúan szabályozott feltételek mellett és szelektív alapon” lehet kutatni.

Eddig szalonkavadászok voltunk, most kényszerből felcsapunk botcsinálta „kutatónak”. Mert másképp legálisan - hajnalban este - a szalonkák érkezésekor és itt tartózkodásukkor, vadászpuskával nem mehetünk ki a területre, nem figyelhetjük meg az erdő fantasztikus kitavaszkodását, nem érezhetjük a föld szagát, nem

hallgathatjuk a madarak korrogását, pisszegését ... vége szakadna egy csodálatos, élményekben gazdag hagyománynak.

Ha a brüsszeli bürokrácia kutatásra ítelt bennünket, hát kutassunk, mutassuk meg a világnak, hogy miért és mennyire ragaszkodunk a tavaszi szalonkázó élményeinkhez, amelyért már évtizedek óta küszködünk Európában... miközben ősszel milliószámra vadásznak rá a Földközi-tengeri országok, s a tőlünk északra és keletre lévő országok ügyet sem vetnek erre a kis, titokzatos madárra.

A kutatásnak, vizsgálatnak tehát választ kell adnia arra a kérdésre, hogy tavasszal és ősszel, évente hány darab szalonka vonul/vonulhat át Magyarországon, ebből mennyi lenne az 1 százalék és a vonulásnak milyen a dinamikája?

Ha bebizonyosodik, hogy az átvonuló madarak 1 százalékát sem érte/éri el a tavaszi szalonkázás hazai terítéke, akkor van esélyünk az Európai Bizottság meggyőzésére, a szalonkaidény visszaállítására.

Mi a „monitoring”?

A monitoring – esetünkben – azt jelenti, hogy több évig rendszeresen és folyamatosan megfigyeljük, számoljuk a szalonkát, gyűjtjük róluk az adatokat, hogy tudományos alapossággal értékelni tudjuk az így kapott információkat.

A vizsgálat célja egyértelmű, már csak arra kell választ adni, hogy mikor, hol, hogyan történjen az adatgyűjtés és a mintavétel, illetőleg hogy kik vegyenek részt a programban?

Mikor?

A „mikor” kérdésre egyszerű a válasz: öt éven keresztül február 15-étől április 15-éig, valamint szeptember 15-e és november 15-e között minden szombaton este a kijelölt területeken és megfigyelési pontokon el kell végezni az adatgyűjtést, a szinkronszámolást.

Hol?

A „hol” kérdésre is megvan a válasz: a kutatók felosztották az országot három zónára. Az „A” zónában nagy számban, a „B”-ben közepesen fordul elő erdei szalonka, míg a „C” zónában az előfordulása

nem jellemző. A zónáknak megfelelően az egész országot lefedő 50-60 kvadrátot jelölnek ki, amelyen a kontroll-számolásokat fogják elvégezni. A zónákon belül, a bejelentkezett területeken kerülnek kijelölésre a GPS koordinátákkal is megerősített megfigyelési pontok, melyek nem lehetnek közelebb egymáshoz másfél-két kilométernél. Hogy egyértelmű legyen az elképzelés, a megfigyelési pontokon, a nevesített önkéntesek és helyetteseik számára kötelező lesz a szombat esténkénti szinkronszámolás, de – nem kötelező jelleggel – más vadászok is közreműködhetnek a megfigyelésben. Minél több konkrét adattal rendelkezünk, annál nagyobb valószínűséggel lehet majd a megbízható tendenciákról beszélni.

Hogyan?

A „hogyan” már izgalmasabb, mert eleve két részből áll. Egyrészt a megfigyelésből, másrészt a mintavételből. A megfigyelés módját, a „láttam-hallottam” érzékelését egy adatgyűjtő-lapon kell rögzíteni és ezeket területenként összesítve minden hétfőn az Országos Vadászati Adattárol (OVA) kell majd közölni. A korlátozott mértékű mintavételt a megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatalok határozattal engedélyezik. A mintákat – a lőtt szalonkákat – a kutatók előírásai szerint kell megmérni és az egyik szárnyát további feldolgozásra a megadott határidőben Sopronnak elküldeni.

Kik vesznek részt a programban?

A szalonka-monitoring programot a Vadászati Kulturális Egyesület (VKE) és az Országos Magyar Vadászati Védegylet (OMVV) kezdeményezi és az OMVV szerződik a kutatóhelyekkel, valamint az önkéntesen jelentkező vadászatra jogosultakkal. A szalonka-monitoring programot támogatja a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (FVM), valamint az Országos Magyar Vadászokamara.

Januárban minden megyében a megyei fővadászoknál kell a vadászatra jogosultaknak jelentkezni és szerződést kötni, ha részt kívánnak venni a programban. Csak érvényes szerződéssel lehet kérelmezni a megyei vadászati felügyelőktől a mintavétel engedélyezését, amelyet február 16-ig adnak ki a felügyelőségek.

Mit tartalmaznak a szerződések?

A felügyelőségek akkor fogják kiadni a határozatot, amelyben konkrétan meghatározzák a kötelező feladatokat és a beküldendő minták számát, ha a vadászatra jogosult befizette az OMVV elküldött számlájára a részvételi díjat. A részvételi díj összege még nem dőlt el, előreláthatóan ebből kell öt éven keresztül finanszírozni a teljes programot.

A minták feldolgozására évi 1 millió forintot, az OVA-nál egy másodállású dolgozó fizetésére és járulékára szintén évi 1 millió forintot jeleztek a kutatóhelyek, amihez még mindenféle oktatási és nyomtatvány-költség kapcsolódik cca. 1 millió forintos nagyságrendben. Szerény számításaink szerint az öt évre szükséges 15 millió forintot a program indulásakor kellene az elkülönített számlán tudni, ami azt jelenti, hogy az önként jelentkező vadászatra jogosultak száma fogja eldönteni a részvételi díj mértékét.

Mivel mindenki „tisztá lappal” indul, azaz nem veszik figyelembe, hogy eddig milyen szalonkaterítéket jelentettek, feltételezhető, hogy az 1300 vadászatra jogosult közül nagy számban fognak jelentkezni a programban részt venni kívánók. Ezer jelentkezőt feltételezve, a részvételi díj 15-20 ezer forint körül várható.

A szerződésben a vadászatra jogosult ötéves kötelezettséget vállal, hogy a programban részt vesz, meg kell neveznie a monitoringért felelőst és helyettesét, valamint a megfigyelési pontok adat-szolgáltató felelőseit.

A szerződés megszegése, az adatszolgáltatási határidők be nem tartása egyrészt a programból történő kizárást, másrészt szankciókat von maga után. A szankciókat a vadászati felügyelőségek határozzák meg az OVA és a kutatóhelyek jelzése alapján.

Felkészítés

A szalonka-monitoring komolyságát jelzi, hogy a kutatóhelyek, valamint a programban részt vevő és támogató szervezetek (VKE, OMVV, FVM, OMVK) közreműködésével minden érintett megyében a vadászatra jogosult által megnevezett felelősöknek, helyetteseiknek, valamint a megfigyelésben résztvevő vadászoknak egy képzésen kell részt venni, amelyen egyértelművé teszik a teendőket, a feladatokat és a kötelezettségeket. Ezeket a képzéseken osztják majd ki azt a tájékoztatót, amelyben a teendőket írásban is megkapják az „önkéntesek”, a munkában önként részt vállalók.

Még tisztázatlan

A vadászatra jogosultaknak kell majd választ adni arra a kérdésre, hogy a terület nélküli vadászok hogyan vehetnek részt az adatgyűjtésben, a mintavételben?

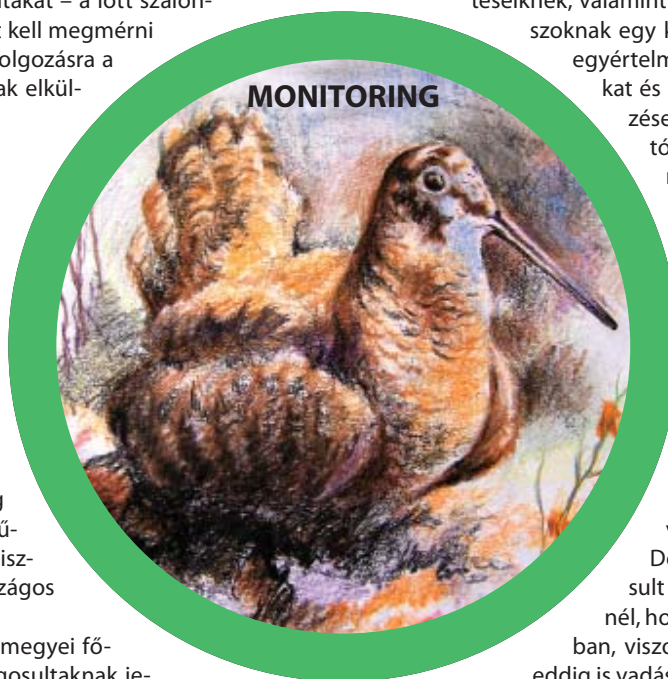
Nekik kell eldönteni, hogyan segíthetnek a megfigyelésben vendégvadászok.

De tisztázatlan, ha a vadászatra jogosult vezetője nem jelentkezik az OMVV-nél, hogy részt kívánnak venni a programban, viszont a tagok közül néhányan – akik eddig is vadásztak szalonkára – szeretnének közreműködni, vállalják a felelősséget és akár saját zsebből, befizetnék a részvételi díjat. Jól felfogott érdekekben – reméljük – az erdőgazdasági Zrt-k a személyzetten kívül biztos, hogy bevonják a monitoring programba a sportvadászokat, akik eddig is jó szalonkás kapcsolatokat ápoltak velük.

Eldőlt

Egyértelművé vált, hogy amíg az Európai Bizottság nem járul hozzá a nagy hagyományú magyarországi tavaszi szalonkázáshoz, addig legalisan nem vadászhatunk az erdők királynőire. Ebből következik, hogy a szalonkázás, mint vadászat „eladhatatlan” mind a hazai, mind a külföldi vadászok részére. Mivel nincs szalonkavadászat, a mintavétel során hivatalosan nem lőhető dublé, megszűnik a Szalonka Dublé Díj, melyet szerkesztőségünk, a VKE és a Törley Pezsgőgyár 2009-ben tizenhetedszer írt volna ki. Temetésére március 7-én (szombaton) 16 órakor a Pilisben, Ispánhegyen, a Zotyi-kónél kerül majd sor. Rendületlenül bízunk abban, hogy öt éven belül a szalonkavadászatra és a dublé-díjra is igaz lesz a temetői felirat: „Feltámadunk!” (És nem „Fel, támadunk!”)

-dor

Diana kegyeltje

FOTÓ: A SZERZŐ FELVÉTELE

A szerencsés nyertes, Nagy István a terítéknél

Egy operaénekes számára fellépni a milánói Scalaban, labdarúgóként kifutni a teltházas londoni Wembley stadion gyepszönyegére, az autóversenyzőnek rajthoz állni egy Formula 1-es futamon avagy hegymászóként felérni a Himalája csúcsára olyan érzés lehet, mint egy magyar vadásznak a Nyírerdő Zrt. gúthi erdészeténél vadászni. Legáltalában a hazai Nimródok nagy többsége így vélekedik. Sokan vágnak rá, még többen álmodoznak róla, és szinte áhítattal figyelik a kapitális dambiákról szóló híreket. De hát nem vagyunk teljesen egyformák...

Azt gondoltuk, hogy azon szerencsés előfizetőink, akik megnyerték a gúthi dám tarvad-vadászati lehetőséget, kapva kapnak majd az alkalmon, hogy a világhírű vadászterületen vendégeskedhetnek. Úgy látszik azonban, hogy a napjainkban tapasztalható értékválság már a vadászok közé is befészkelte magát, és míg sokaknak máig elérhetetlennek tűnő vágy egy gúthi kirándulás, addig több nyertesünk egyszerűen visszautasította az ajánlatunkat...

Szerencsére azért voltak olyanok is, akik éltek a lehetőséggel, és valószínűleg nem bánták meg, hogy két nap szabadságot kellett kivenniük a kiruccanás miatt.

November 17-én kora délután, a „Kisvadászház” halljában hat vadász várta – immár „teljes harci díszben” a kísérőket, akik a Bartucz Péter igazgató által felvázolt programtervnek megfelelően percnyi pontossággal be is gördültek terepjáróikkal a parkolóba. A gyors ismerkedést és a beiratkozást követően a vendégek nagy reményekkel indultak útnak. Ki cserkelve, ki leszen ülve távcsövezte a hűvös, kissé párás időben a tájat.

Öreg este lett, amikor elkezdtek visszazsálingózni a vadászok. Felfokozott izgalommal vártuk a beérkező járműveket, lesve, hogy a kikászálódó vendégek kalapja

mellett van-e töret. Később a reflektorokkal megvilágított terítéken öt dám feküdt, szépen elrendezve. Bár nem mindenki jutott lövési lehetőséghez, de élményekben, tapasztalatokban annak is jócskán volt része, akinek ezúttal nem szólt a puskája. A Hostisóczy Ákos kerületvezető erdész-vadász jóvoltából felharsant kúrtszó még ünnepélyesebbé tette a hangulatot, ám egy fontos aktus még hátra volt: az egyik nyertes élete első dámvadját ejtette el, így a teríték mellett állók az avatási ceremónia részeseivé váltak. A „keresztapa”, Csekő Sándor útravalóul a vad tiszteletére és a mértékletességre hívta fel az újdonsült vadásztárs figyelmét, aki boldogan vette át az avatóbotot.

A vacsoraasztalnál egymást követték a vidám vadásztörténetek, de a szokásos ugratásokból is kijutott mindenkinek. A társaság tagjai közül többen ugyan csak most találoztak életükben először, egy kívülről mégis úgy tűnhetett, mintha évtizedek óta együtt vadásznának a jókedvű jágerok. A harsány nevetéssel kísért anekdoták később szakmai beszélgetésbe csaptak át, majd kiürültek a poharak és szépen lassan mindenki nyugovóra tért.

Csípős, fagyos hajnalra ébredtünk. Mire megkáváztunk, már ott voltak a kísérők, és

a felkelő nap első sugarai a vadászokat már a területen köszöntötték. Elsőként egyik nyertesünk, Nagy István tért vissza a vadászházhoz, s amíg kísérője a reggeli zsákmányt rendezte el a terítéken, volt időnk kicsit beszélgetni.

Megtudtam, hogy előfizetőnk – akinek a Magyar VADÁSZLAP összes száma ott sorjázik a polcán a legelsőtől kezdve – a Heves megyei Kál térségében 3164 hektáron gazdálkodó Grassalkovich Vadásztársaság vadászmestere.

- Az idei FeHoVa-n fizettem elő a lapra, és nagyon meglepődtem, amikor olvastam a nevem a szerencsés nyertesek között. Örömmel és kíváncsian jöttem Gúthra, ahol még sohasem jártam. Különleges élmény volt ezen a területen vadászni... Úgy látszik, a szerencsecsillagom mostanság igen magasban ragyog: egyrészt mázlista vagyok, hogy nyertem, másrészt ma reggel Diana is rám mosolygott, ugyanis egy tehenet, egy ünöt és egy borjút is sikerült elejtenem.

Reggeli után búcsút vettünk egymástól és vendéglátóinktól, majd felberregtek a motorok, és fájó szívvel hátunk mögött hagytuk a „Kisvadászházat”, de magunkkal vittük egy jól szervezett, baráti hangulatú és eredményes vadászat összes emlékét...

W.P.

Profik – egymás közt

Az év első igazán téli napja többnyire útközben virradt azokra, akik – helyenként 15 centi frissen esett havon – az ország különböző területeiről elindultak a Nyírségben lévő Gúthra november 25-én, hogy részt vegyenek a Vadászati Kulturális Egyesület által a hivatásos vadászok összefogására kitalált Profi Klub alakuló ülésén. A nem éppen ideális közlekedési viszonyok ellenére Baranyából, Zalából, Bács-Kiskun megyéből is időben beérkeztek az érdeklődők, egyedül néhány, a szomszédos Borsod megyéből érkező jelentkezőre kellett kicsit várni... Az írásban regisztrált 142 főből végül is 63-an helyszíni aláírásukkal is megerősítették belépési szándékukat, így az erdészet konferenciatermébe pötszékeket kellett bevinni.

A Bótáné Batta Olga, valamint idősebb és ifjabb Jung Jenő részvételével alakult alkalmi kürtöscsapat köszöntő szignálja után Oláh Csaba, a VKE elnöke köszöntötte a résztvevőket a kettős rendezvényen, mely egyúttal a három északkeleti megye VKE tagjainak regionális találkozója is volt.

A házigazda Nyírerdő Zrt. képviselőjében Bartucz Péter erdészetigazgató mondott néhány keresetlen szót, majd rövid ismertetőt tartott a gúthi erdészet tevékenységéről, ezt követően levetítették a részvénytársaság kezelésében lévő vadászterületekről és az ott folyó vadászati tevékenységről szóló filmet. Dr. Szendrey László vadgazdálkodási referens részletes

Ifj. Jung Jenő és édesapja, valamint Zilai János fővadász

előadásában megismerhették a résztvevők a közel 60.000 hektáron gazdálkodó Nyírerdő Zrt. vadászati-vadgazdálkodási munkájának számszerű adatait is. Bemutatta a vadkár csökkentése és a vadásztatás tervezhetőségének biztonsága érdekében már meglévő és készülő, összesen majd háromezer hektárnyi vadaskert

modern, az állategészségügyi szempontok figyelembevételével történő építésének, átalakításának metodikáját, beszélt a vadföld-gazdálkodásról és a vadetetésről, valamint a gúthi őzállomány gyógyszeres kezeléséről, majd a tudományos munkakapcsolatokról a szakmai közép- és felsőfokú oktatási intézményekkel.

A szünet után Oláh Csaba ismertette az egyesület 12 éves történetét, a most megalakítandó Profi Klubról szóló elképzeléseket, majd javaslatot tett az első választott elnökre, ifj. Fodermayer Vilmos, a Gemenc Zrt. vadászati ágazatvezetőjének személyében, aki a felkérést elfogadta. Programbeszédében kitért arra, hogy sok kritika éri a kamarát, miszerint ott a hivatásos vadászok választott képviselői szinte kivétel nélkül az erdőgazdasági alkalmazottak közül kerülnek ki – a Profi Klub vezetésében nagyobb szerepet fognak kapni a vadásztársasági vadőrök. Fontosnak tartja, hogy a szervezet baráti csapatként működjön, beleértve a fiataloknak, kezdőknek történő segítségnyújtást, az álláshoz jutáshoz segítséget, szakmai tapasztalatok átadását, rendezvények szervezését.

Csekő Sándor üdvözölte az újonnan alakult klub tagjait és az első regionális rendezvény résztvevőit, majd elmondta, hogy a lap mintegy 1 millió forint értékű ajándékot ad a már regisztrált és a leendő klubtagoknak azzal, hogy a Magyar VADÁSZLAP-ot 2009-ben ingyen kapják. Cserébe azt kérte a jelenlevőktől és a majdani tagoktól, hogy híreket, információkat, képeket, érdekességeket küldjenek működési területükről, azaz legyenek a Vadászlap külső munkatársai és terjesztői azáltal, hogy azt vadászismerőseiknek bemutatják, előfizetőket gyűjtenek.

- som

A hajdúsági Dianák elnöke, Juhász Éva

A HÓNAP VADÁSZLAP FOTÓJA

KOWACS ATTILA FELVÉTELE

Próbára tett rekeszizmok

Először azt gondoltam, hogy egy komoly, szakmailag hiteles, helytálló szakkönyvet veszek a kezembe. Igényes kivitelű, szép kiadvány – jó minőségű papíron. Szerzője a francia Pascal Durantel, címe: „A vadászat enciklopédiája”.

Mi tagadás, örültem, hogy az egyik legnagyobb hazai könyvkiadó, az Alexandra végre előrukkol valamivel. Valamivel, ami a legtöbb könyvesbolt polcán megtalálható lesz, és egy, a vadászat iránt érdeklődő gyerek számára is sok örömet okoz majd, ha megtalálja a karácsonyfa alatt. Az olvasmányélményeit azután – a téli szünet végeztével – megosztja vadászatgyűlölő osztálytársaival, akik sötétzöld szemellenzőjüket sutba vágva, egycsapásra „megfertőződnek” a vadúzés szenvedélyével. Ugyanúgy, ahogy annak idején mi is megkaptuk az első löketet az akkori szakkönyvekből. Csakhogy...

Amit mi évekkkel, évtizedekkel ezelőtt megtudtunk a „zsolttárból”, azt elhittük, megtanultuk, és biztosak voltunk benne, ha évek múltán puskával a vállunkon koptatjuk majd a cserkelő utakat, akkor ugyanúgy fogunk mindent látni, hallani és érezni, ahogyan az írva vagy. Azokat a könyveket – ma már tudjuk – bátran tekinthetjük hivatkozási alpnak. De ezt...?

Isten óvjon tőle minden jóézésű embert, hogy a több száz oldalas kötetben lévő, készpénzért vett tudnivalókat „készpénznek” vegye!

A vadászkoknak mégis melegen ajánlom, mert biztos, hogy felejtethetetlen órákat töltenek majd az olvasgatásával. Kollégáimmal mi is harsányan röhögtünk, amikor idéztünk a válogatott „gyöngyszemeket”. Bár az író eredeti szándéka nyilvánvalóan nem az volt, mégis egy vicckönyvet sikerült elkövetnie. Hála a laikus fordítónak és az elspórolt szaklektornak...

Akinek egyébként bőven lett volna dolga, mert például a rigók és pacsirták vadászatának taglalásakor is oda kellett volna biggyeszteni, hogy ezek a fajok hazánkban védettek, vagy hogy a franciákkal ellentétben mi nem alkalmazunk madárfogásra különféle, náluk általánosan elterjedt, barbár módszereket, és nem használunk kikötözött élő csalmadarat. ...és még ők háborognak a nemzetközi közvéleményt hergelve a mi tavaszi szalonkavadászatunk ellen! Hihetetlen.

Azt nem hiszem, hogy a gallog nyelvében íródott „műben” is voltak kapitális baromságok, de a magyar verzió hemzseg a könnyfakasztóan mulatságos szösszenetektől. Azért, mert anélkül, hogy bárki, aki értene a vadászathoz, látta volna a lefordított kéziratot – nyomdába küldték. És ezzel megszületett az azóta nekem kedvencemmé vált „tréfacsináló” irodalom, amely az egykori Szeszélyes Évszakokban látható Pocsék Áruk Fórumában, Déri János mára klasszikusnak tekinthető sorozatában, valamint 21. századi utódjában, az egyik kereskedelmi adó show-műsorában futó Dizájncenter-ben is megállná a helyét. Persze, csak a vadászok derülnének a poénokon, igaz, számukra egy több estét betöltő, garantáltan sikeres humoreszk is kitelne a „fogatókönyvből”.

Hosszú téli estéken, a vadászház melegében igen jó hangulatot teremthet, ha elővesszük ezt a szívünknek oly kedves „vigyorbombát”, melynek hatását tovább fokozhatjuk, ha a jókedvet még némi forralt borral is alátámasztjuk...

Engedtessek meg, hogy a teljesség igénye nélkül, amolyan hangulateltelő szándékkal néhány kiváló, frenetikus és utánozhatatlan sziporkát idézzek. Lássuk csak...

Némi képzavart előidéz, morbid cím a 23. oldalról: „A párját ritkító vadász”. Megkapó információ a 188. oldalról: „Az életmódját tekintve igen kóborló természetű fáccán könnyen elköltözik...” Aranyos kis adalék „A szalonkavadász felszerelése” című fejezetből (260. oldal): „A vakkantás sokat segít a vadásznak...” Megállapítás a mezei nyúlról (312. oldal): „Menedéke egyszerűen berendezett, földbe vájt gödör.” Remek megfigyelés az őz agancsfejlődéséről (344. oldal): „Az első pici szarvacskák január-február környékén hullanak ki.” Érdekesség a 351. oldalon: „Az őzbika otthonülő és független típus.” Képalírás a 369. oldalról: „Gyönyörű, ígéretes bikák velúrban” (a fotón két barkás bika látható). Meghökentő mondat a 392. oldalon: „A vaddisznóra leadott lövés gyakran még a vadászt is váratlanul éri.” Különös kijelentés szintén a vaddisznóról (406. oldal): „A fiatal kanok általában 12-18 hónapos korban hagyják el a csordát, kisebb csapatokba verődve próbálgatják szárnyaikat.”

Egyelőre – ízelítő gyanánt – talán ennyit...

Ne tétovázzon tehát senki, legyen a „mű” minden vadászház kötelező tartozéka. Hiszen a nevetés – mint ezt a kutatók már réges-régen bebizonyították – játékos életteni hatásokkal jár. Orvosi rendelőnyre, szintetikus pirulák helyett minden letargiára hajlamos vagy depressziós vadásztársamnak ajánlom ezt a kiváló „szakkönyvet”, mely akár még a pénzügyi válság okozta kedélybetegség ellenszere is lehet.

Többé senki sem fog egész éjszaka őrlődni egy hibázás miatt, és nem szomorkodik a fújtatva elugró nagy kan elillanása végett, hiszen végre van valami, ami felvidítja, széles mosolyt csal szélről cserzett arcára, és görcsbe rándítja a rekeszizmaikat.

Csak egyre vigyázzunk: nehogy a könyv laikusok kezébe kerüljön, mert ha valaki ebből akarja megismerni a vadászat mesteriségét, akkor a vadászvizsgán csúnyán megütheti a bokáját, és könnyen neveltségessé válik.

A nyersfordítást először szakmailag illetet volna rendbe tenni, majd az egészet „vadásznyelvre áthangolni”. Hiába, késő bánat... Sajnos nem ez volt az első ilyen eset, és erős a gyanúm, hogy nem is az utolsó. Az ügyet el lehet bagatellizálni – én magam még mindig kuncogok a fordító(k) gyermekes kifejezésein – ám maga a jelenség cseppet sem mulatságos, sőt...

Egyszerűen nem tudom eldönteni, hogy sírjak vagy nevessek...?

„A vaddisznóra leadott lövés gyakran még a vadászt is váratlanul éri”

WALLENDUMS PÉTER
wpeter@vadaszlap.hu

FOTÓK: Halmi Péter Pál

A szakértők fóruma

Dugóhúzóban

Most induló új rovatunkban, egyfajta sajátos szolgáltatásként az éppen aktuálisnak tartott gondokra és problémákra igyekszünk megoldásokat találni, vagy a beérkező olvasói kérdésekre vadászati szakértői válaszokat, véleményeket közzétenni. Remélhetőleg az életből meregetett, mások számára is tanulságokban bővelkedő történetek hónapról hónapra hasznos hivatkozási alapként szolgálnak majd minden magyar vadász számára. A felvetett, vitás esetek feltárásával elsősorban olvasóinknak szeretnénk egyfajta jogsegélyt nyújtani. A rovatot Önök szerkesztik, mi „csak” közkinccsé tesszük.

Kétségtelen, hogy sikeresen kiszabadított egy szellemet a palackból a Bács-Kiskun megyei Vadászszövetség a november 21-ei kecskeméti értekezletén, amelyre a megye összes haszonbérbe adott vadászterületének földtulajdonosi képviselője meghívót kapott. A téma fontosságát mi sem bizonyította jobban, minthogy a hatalmas teremben nem maradt üresen egyetlen szék sem.

Dr. Mészáros Attila, a szövetség elnöke rámutatott arra, hogy a földtulajdonosi közösségeknek nincs semmiféle felettes hivatalos szervezetük, működnek, ahogy működnek, de jó lenne – részben az anomáliák megszüntetése, részben az egységes megítélés és működés miatt – a földtulajdonosi közösségek érdekszövetségét létrehozni. Mivel a célok közösek, számíthatnak a megyei vadászszövetség segítségére.

Dr. Székely István, az OMVV jogtanácsosa vitaindító előadásában – rövid történeti áttekintés után – részletesen ismertette a földtulajdonosi képviselők előírt kötelezettségeit, feladatait, de ugyanakkor nem rejtette véka alá a vonatkozó törvények, jogszabályok súlyos hiányosságait, és a szinte megoldhatatlan ellentmondásait sem.

Péteváry Gábor, vadászati szakértő szolt a földnyilvántartások vezetéséről, az elszámolások és a határozatok elfogadásának menetéről, valamint a különböző egyéb adminisztrációs feladatokról. Megjegyezte, hogy idő hiányában ezúttal csak a haszonbérbe adott területek kérdései kerülhettek terítékre, a saját jogon törté-

nő vadászati joggyakorlás – mint Augias istállójának kitakarítása – akár napokba telne.

Szenek Zoltán, megyei vadászati osztályvezető a területkijelölések során elkövetett leggyakoribb földtulajdonosi képviselői hibákról, hiányosságokról szolt. Arra figyelmeztette a megjelent képviselőket, hogy azokat az előírásokat kell mindenben követniük, amelyeket a vonatkozó jogszabályok előírnak. Az olykor érthetetlen szabálytalanságok ellenére – szögezte le – a megyei hivattal szemben nincs jelenleg bírósági peres eljárás.

A legnagyobb várakozás mégis Szabó Gábornak, a megyei APEH képviselőjének előadását előzte meg. Sajnos, igen hamar kiderült, hogy a hivatal – finoman fogalmazva – a már tinédzser korbá lépett (12 éves) vadászati törvényünk értelmezésében még ma is hatalmas kihívásokkal küszködik. Az előadó becsületére legyen mondva, ezt maga is igen hamar belátta és szorgosan összegyűjtögetve a kérdéseket, egy későbbi időpontig felkészülési időt kért.

Ezt követően elszabadult a kérdések özöne. Sok felvetésre a jelenlévő szakértők a legjobb szándékuk ellenére sem tudtak egyértelmű és érdemi válaszokat adni, mert hiányosak a jogszabályok. Talán – mondták – ha majd meghallgatják az érdekképviselet és a gyakorlati szakemberek hasznos és a jogalkotói munkát segítő javaslatait – a tervezett törvénymódosítás tisztázza a tapasztalt hiányosságokat, feloldja a jelenlegi ellentmondásokat.

Hatásvizsgálatban meg kell állapítani, hogy mennyibe kerül az átlagosan 40 forintos hektáronkénti területbér adminisztrációja

Egy fontos kérdés azonban tisztázódott, nevezetesen az, hogy a tulajdonosok által föl nem vett, öt évig őrzött és nyilvántartott bérleti díjakat az önkormányzatok a földtulajdonosi képviselőktől nem kérhetik, nem követelhetik, mert nem bérbeadók. Csak úgy lehet számukra átutalni a föl nem vett bérleti díjakat, ha a Működési Szabályzat alapján a tulajdonosi gyűlés erről adományként külön érvényes határozatában rendelkezik. (Ehhez is egy közel-múltban született legfelsőbb bírósági külön döntés kellett.)

A választott földtulajdonosi képviselőknek öt törvény – a Polgári Törvénykönyv, a vadászati-, a számviteli, a személyi jövedelemadó-, és az általános forgalmi adóról szóló törvény – előírásainak kellene felelősséggel és számon kérhető módon megfelelniük. Ezek után egy cseppet sem lehetett csodálkozni azon, hogy az egyik képviselő megkérdezte: normális-e az, aki a képviselői feladatot önként elvállalja? Megkérdezte továbbá, hogy ki akar ezek után a tiszttségéről lemondani? A kezek erdejét – szerencsére – senki nem számolta meg, hiszen végtére is nem ez volt a cél, hanem a megoldások keresése.

Azon azért mélységesen el kellene gondolkodni azoknak, akik a törvényalkotást koránt sem önként vállalt társadalmi munkában, hanem fizetésért teszik, hogy vajon miféle tárcaközi egyeztetés előzhette meg ezt a kialakult totális anarchiát? Miért nem lehetett átvenni a többi EU tagállamban a szokásos gyerekbetegségein már régen átesett és jól bevált bérleti, kifizetési és egyéb szabályozást?

Ha jogkövető magatartást várnak el minden magyar állampolgártól, akkor a jogalkotóknak is alapvető feladata, hogy olyan jogszabályok szülessenek, amelyeket az adott körülmények között egyáltalán be lehet tartani. Sokan - alapvetően jó szándékú, laikus emberek - elvállaltak olyan feladatokat, melyeket nem képesek ellátni a szabályozatlanság vagy az ellentmondások, illetőleg a szakmai felkészületlenségük miatt. A legtöbben az öt törvény valamelyike szerint biztosan felelősségre vonhatók lennének, amire nem szolgáltak rá.

A földtulajdonosi képviselők közül többen javasolták, hogy az egész „ügy” végrehajthatatlansága miatt sürgősen forduljunk az Alkotmánybírósághoz.

Javaslat volt az is, hogy 12 év után végre készüljön egy teljes körű törvényi hatásvizsgálat, amely kiterjedne arra is, hogy vajon mennyibe kerül az átlagosan 40 forintos hektáronkénti területbér adminisztrációja, nyilvántartása, őrzése, szja és áfa kezelése, kifizetése, hiszen a vitatott földtulajdon nagysága – beleértve a részarány tulajdonokat, osztatlan közös tulajdonokat, egyebeket – átlagosan nem éri el még a 2 hektárt sem.

A tervezett államigazgatási reform, az egyszerűsítés, és az ésszerűsítés talán erre a ránk zúdított feladatra is kiterjedhetne.

Nem kaphattak a képviselők egyértelmű választ arra a kérdésre sem, hogy az évente kötelező – de senki által nem ellenőrzött – szabályos hirdetménnyel összehívott tulajdonosi gyűléseken a meg nem jelent tulajdonosok helyett és nevében szavazniuk kell-e a jegyzőknek, vagy sem? Ha nem, akkor, elfogadhatók-e az olyan ciklusközi, éves tulajdonosi gyűlési határozatok, költségvetések, elszámolások, melyek a nagy többség képviselete nélkül, néhány tulajdonos döntése alapján születtek?

Kinek jó az az Alkotmánybírósági döntés, hogy a végrehajtó, jogalkalmazó hatóságok semmiféle értelmezést, hatósági állás-

Dr. Mészáros Attila, Szenek Zoltán, Péterváry Gábor és dr. Szigethy Béla

foglalást nem adhatnak az „értetlenkedő” földtulajdonosi képviselőnek, így mindenki azt ragad ki az előírásokból, amely számára értelmezhető, de főként kedvező.

Dr. Szigethy Béla, megyei titkár felhívta a figyelmet arra, hogy a szerződés-kötéseknél – bár fizetni kell érte – sokkal célszerűbb, egyszerűbb és ami a legfontosabb, rövidebb eljárás várható, ha írásban a Megyei Választott Bíróság illetékességét kötik ki.

Annak ellenére, hogy a problémákat ehelyütt sem sikerült felszámolni, minden résztvevő felettébb hasznosnak ítélte a találkozót, amellyel a megyei szövetség fórumot tudott biztosítani az egész kérdés első számú önkéntes „szenvédő alanyai” számára. Valami tehát elkezdődött, csak meg ne álljon a növesben.

HOMONNAY ZSOMBOR
homonnay@vadaszlap.hu

A ZEISS INNOVÁCIÓJA A TÁVOLSÁGMÉRÉSBEN

Victory PRF távolságmérő

- digitális lézeres távolságmérés
- ballisztikai információs rendszer (BIS™)
- 8x26

Victory RF keresőtávcső távolságmérővel

- digitális lézeres távolságmérés
- ballisztikai információs rendszer (BIS™)
- 8x45, 10x45

Carl Zeiss vadászati és sportototikai eszközök kizárólagos importőre:

Fázik a fejem!

Most, hogy zegernyésre fordult az időjárás, nagyon hiányzik az angol dandy-sapkám, amelyet nagyra becsült ereklyének is tekintek, mert karácsonyi ajándékként kaptam Hídvégi Bélától. Nem tudom kinél és hol van, arra határozottan emlékszem, hogy utoljára a székelykeresztúri kocsmá fogaására akasztottam fel. Azóta nem tudok találkozni vele, mindenki csak mosolyog, amikor keresem. És ennek a cinkos mosolynak óriási jelentősége van számomra, mert a barátságról és arról a jó hangulatú vadászatról szól, amelyre dr. Gergely Imre és Zsuffa Béla hívott meg.

■ ■ ■ FOTÓ: Cseterki Zoltán

Úgy volt, hogy Cseterki Imrével, a hazai Safari Club elnökével és a fiával, Zolival egy kocsiban vágunk neki a 8-10 órás autótútnak. Imrével több, mint harminc éve ismerjük egymást, még egyetemista volt, amikor találkoztunk. A kapcsolatunk azóta is harmonikus, összeköt bennünket a szalonkázás nemes szenvedélye, a vadászat feltétel nélküli szeretete. Ráadásul közel lakunk egymáshoz a Pilis lábánál, ő Pomázra, én Szentendrére költöztem. Egy nappal az indulás előtt, borult a terv... szétesett a „Cs” és az „Sz” betűs autóbemosztás, sem Imre, sem a gödöllői fogorvos barátunk, dr. Szíjj József nem tudott velünk tartani, ezért - miután Szegedi András és engem felszedett Cseterki Zoli - Gyöngyössolymosról, Szabó József vezetésével péntek hajnalban egy, a neveket tekintve „koedukált” Nissan Navarával vágunk neki az útnak.

Be kell vallanom, némi rossz érzés azért bujkált bennem, mert a golyós puskám hátul volt a pick up dobozában, ami azt jelentette: feladtam egy legalább harmincéves, mára már butaságnak tűnő „fogadalmam”, amit az első erdélyi utam során a néhai dr. Fodor Tamással és Rakk Tamással fogalmaztunk meg a Hargitán: „ide fegyvert akkor hozunk, ha vissza kell foglalni Erdélyt!”

Nos, nem foglaltuk vissza, de az EU tagság óta nem szórakoznak velem a román határőrök, vámosok. Most is percek alatt léptük át a határt, nem szóltunk a nálunk lévő fegyver-arsenálról, abban bízva, hogy – ha kell – működik a fegyver-útlelél.

Egyre nagyobb reményeket táplálgattam magamban a vadászatot illetően, főleg azután, hogy Gergely doktor elpötytyintette: „farkast is lehet löni.”

forrás: Békés Sándor

Azért ide fel kellett mászni...

Hát, nyilvánosan lemondtam a farkas-lövésről, de... azért lehet, hogy nem remegne a kezem az alfa hím láttán.

Tovább erősítette bennem a várható vadászat iránti kíváncsiságot, hogy ennek nagy „durranásnak” kell lennie, ha dr. Buzgó József, a SEFAG vadászati vezetője éjjel fél egykor hajlandó elindulni Kaposvárról, hogy felvegye Pécssett Békés Sándort, majd Körcsönye-pusztán az utódját, Jung Jenőt, a sellyei Szarvas Vt. fővadásztát ... és hajnali ötkor Dömsödön legyenek Gergely Imi lakásánál.

Az M3-ason, majd a határig a Gergely Imre vezette BMW után mentünk. A határ után Szabó Józsi megszólalt:

- Meg sem próbálok innen már utána menni, mert ha éhes, nem tartja be a sebességhatárokat, szeretne minél előbb odaérni és enni.

Mire mi a királyhágói találkozóhelyre értünk, Imréék már félig elfogyasztották a „terülj-terülj asztalkámon”, azaz a kocsis lenyitott hátsó ajtajára felhalmozott mindenféle „disznóságból” álló reggelijüket.

Székelykeresztúron Fazakas Attila, a vadásztársaság elnöke és a Blaser-termékek értékesítésével foglalkozó Zsolt fia várt bennünket. Ha „vadidegen” lettem volna, biztos, hogy feltűnik, szinte mindenki régi ismerősként köszöntötte Attiláékat... ami tovább erősítette mindenkiben a másnapi vadászat iránti bizakodást.

A bikafalvai „Vadrózsa” motelben elfogyasztott közös vacsora után, a korai kelés és a hosszú utazás miatt aránylag gyorsan aludni tértünk, hogy reggel kipihenten és pontosan érkezzünk a találkozóhelyre.

Nem ragozom, szombaton - fantasztikus napsütéses időben - három hajtáson és meglehetősen fárasztó gyalogtúrán vettünk részt. A nap szenzációja volt, hogy Cseterki Zoli egy állt helyzetben három disznót lőtt. Madarat lehetett volna fognatni vele, úgy röpdösött a boldogságtól. És mindenki látott medvét, sőt medvéket. A nap végére öt disznó feküdt a terítéken... ebben sajnos nem volt benne az én „szimuláns” disznóm, amelyik a lövésemre felbukott, majd észrevétlenül elpárolgott. Valószínűleg, sőt egészen biztosan tuskelövést kapott, s mivel a konda többi tagjával voltam elfoglalva, kihasználta az alkalmat, hogy eltűnjön valamelyik horhosban. Így jár az élnélküli vadász, aki egy kondából több disznót akar lőni.

A másnap - a vasárnap - a reggeli didergés után talán még napsütésesebb, fényesebben ragyogó volt, mint a szombat. Harapni lehetett a tiszta erdélyi levegőt, amikor elkezdtuk elfoglalni a standokat. Úgy tűnt, hogy az ismert váltókat álljuk el, részben egy nyíltabb mezőn, részben a völgyeket borító erdőfoltok szélén. Ebben a hajtásban farkasnak is kell lenni - tudtuk meg az eligazításnál, egy farkas lelövésére van lehetőség, a medvéket nem bánthatjuk.

Fazakas Attila úgy gondolta, hogy a tegnap három disznót lőtt Cseterki Zoli „megérdemli”, ha olyan helyen áll majd, ahol sem disznóra, sem farkasra nincs nagy esély. Vágta is a pofákat az ifjú ember, amikor elvonult egy faszor végére. De ez csak a kezdet volt.

Még nem nagyon hallatszott a hajtók kurjongatása, amikor két gyors lövés igen erős becsapódását lehetett hallani.

- Na, ez mind a kettő megvan - állapítottuk meg Miskával, az engem utolsóként fölállító helyi hivatásos vadással. Nem telt el még fél perc sem, amikor négy újabb lövéstől visszhangzott a táj.

- Kiment a konda - szögeztük le Miskával. Talán 7-8 perc múlva ismét elcsattant egy lövés, majd 5-6 perc múlva ismét egy „kegyelem-lövésnek” tűnő lövést hallottunk.

- Legalább három disznónak kell a terítéken feküdnie - okoskodtunk a vadőrrel.

Már majdnem kiérték hozzánk a hajtók, amikor távolról még két lövést hallottunk, valószínűleg visszatörőre tette valaki... és elindultunk a gerinc felé a találkozóhelyre.

Mondanom sem kell, semmi sem úgy történt, ahogy gondoltuk. Az első két lövést Buzgó Jóska tette egy hatalmas hím farkasra, amelyik kiugrott előtte a mezőre, de a magas, füves cserjék között

soknak bizonyult a 130-150 méteres távolság. A lövések a földbe csapódtak, ezért tűntek hangosnak a becsapódások.

A következő puskás Sarkadi Gabi volt. Jól hallotta a becsapódásokat, s tovább napozott. Amikor azonban meglátta az előtte is elfutó, hatalmas szökkenésekkel menekülő farkast, kapkodva tüzelt, de a hatalmas szürke farkas mind a négy lövését megúszta. A negyedik lövés után az ordas beugrott az erdőbe, így Szokolai Laci csak látta őt... és a hibázásokat.

Kérem, ha még láttak boldog embert, akkor az Cseterki Zoli volt, aki lőtt egy farkast, nem is akármilyen körülmények között. A fásor végén álltak Fazakas Zsoltival, amikor szemben velük, mintegy 160-170 méterre kilépett egy anyafarkas a mezőre, nyomában két kölyökkel. Zoli célzott, de elhibázta az anyafarkast, mire az villámgyorsan eltűnt az erdőben. A két kölyök pedig lassú üggetéssel, 10-20 méterenkénti meg-megállással elindult egyenesen a vadász felé. Zsolti szerint háromszor kellett Zolinak leengednie a célra emelt puskát, annyira remegett az izgalomtól. A negyedik célzásnál – úgy 60-70 méterről – tűzben rogyott az egyik farkas-kölyök, a másik pedig folytatta útját és alig 8-10 méterre a fiúktól ügetett el... rá már nem volt szabad lövést tenni.

De hol van Szabó Jóska? - kérdeztük egymástól, miközben részletesen, újra és újra meghallgattuk a farkaslövés történetét. Jó ideig senki nem tudott a kérdésre válaszolni, majd kiderült, hogy Attila már elment érte az egyik pick up-al.

Fél óránál is több idő telt el, amikor végre jött visszafelé az L 200-as... az anyós ülésen Szabó Józsiival, a platón pedig egy medvével. Elhihetik, hogy a jelenlévők mennyire megbolydultak a még mindig reszkető kezű és sápadt, vértelen arcú Jóska történetét hallgatva.

Megtámadta őt a medve, az első lövést hat méterről, a másodikat két méterről adta le... így nem mocskolta őt meg a 310-320 pontosra saccolt, a közepesnél nagyobb hím medve. Kiderült, hogy a hajtók zajongásától megindult medve már megjelent azon a tisztáson, ahol Jóska állt. A vadász vadul integetett neki, biztatta, hogy fusson tovább. A medve el is tűnt az előtte lévő, beláthatatlan sűrűben. A hajtóvonal már rég elhaladt Jóska vonalától, amikor csendes motoszkálást, közeledő ágreccsenéseket hallott. Remélem, hogy egy visszasettenkedő vadkan közeledik – gondolta és felkészült a lövésre. Ez volt a szerencséje, mert a következő pillanatban a medve kilépett a tisztásra, két lábra állva morgott és dühösen megindult a vadász irányába. Az első lövéstől leesett a földre, fájdalmasan tépkedte a mellkasát, ahová a lövést kapta, majd már üvöltve emelkedett ismét fel és rá akart támadni Jóskára.

- Gyerekek, ha hiszitek, ha nem, csak a vérben fogó szeméit láttam, ahogy felém indult... s minden célzás nélkül engedtem el a második lövést. Két méterre a lábam előtt esett össze, amikor felfogtam, hogy talán menekülnöm kellene. De már nem volt rá szükség, még egy fantasztikusan rémisztő halálhörgést adott ki magából, azután elcsendesedett. Én meg azóta reszketek, mint a kocsnya.

foto: Cseterki Zoltán

Balról jobbra: Békés Sándor, Zsuffa Béla, dr. Buzgó József, Csekő Sándor, Szegedi András, Sarkadi Gábor, Szokolai László, dr. Gergely Imre és Szabó József

foto: Békés Sándor

Szabó József a medvével és Cseterki Zoltán a farkassal. Hátterben Fazakas Attila

Késő délután egy farkas és egy medve feküdt a terítéken, Jung Jenő elfújta a ragadozó halálának szóló kürtjelet, lobogtak a kis tüzek lángjai... a farkas és medvelövők felavatták a nap hőseit farkas-, illetőleg medvevadásszá. Merthogy a hajtók többsége a 24 ezer hektáron gazdálkodó székelykeresztúri vadásztársaság tagjai voltak, akik nem csak láttak, lőttek is farkast vagy medvét. Egyetlen avató mondatot idézek: „Amikor én Magyarországon lőttem egy kacskalábú fácánkakast, úgy elverték a seggem, hogy sokáig sajgott. Akkor elhatároztam, ha én magyar vadászt avatok, az is meg fogja emlegetni.”

Szabó Jóska, aki a medvéért nagyobbakat kapott, mint Cseterki Zoli a farkasért, az avatás után csak annyit préselt ki a fogai között: „Megjegyeztem a nevét, aki a legnagyobbat ütötte.” Ezen aztán még órákon keresztül viccelődünk, és irigykedés nélkül, a széke-lyekkel együtt ünnepeltük a szerencsés vadászokat...

Uraim! Pompás és felejthetetlen élmény volt a vadászat, köszönet érte! De annak is nagyon tudnék örülni, ha előkerülne a sapkám... mert, mint mondtam: fázik a fejem!

csekő

Válságos állapotban

Mikor van gazdasági visszaesés? Amikor a szomszédod elveszti az állását. Mikor van gazdasági válság? Amikor Te is elveszted az állásod. És mikor lesz fellendülés? Amikor a miniszterelnök úr veszti el az állását. És ez egy nagyon, de nagyon régi vicc. Tán nem is vicc? Sajnos, mi vadászok sem tudjuk magunkat kivonni az általános válságjelenségek alól, (már ahol a vadászat a piachoz kapcsolódik, mert a bőgő bikának ugyan olvashatják a tőzsdehíreket!). Tehát ahogy az 1929-33-as nagy gazdasági világválság idején előttünk vadászok írták: pipánknak is „kevesebb a dohánya és keserűbb is a füstje, mint volt annakelőtte”, de ahogy az meg is történt „visszazökkenik majd rendes kerékvágásába a tótággast álló világ.”

Fotó: Polster Gabriella

De kik voltak a vadászok közül a nagy gazdasági világválság vesztesei? Elsőnek a gazdasági célból területet bérlők. Az első világháború és a kommun pusztításai után a vadállományt vadgazdáink aprólékos munkával a „békebeli” szintre hozták „Csonka Magyarországon”, de amint ezt a korabeli éles szakmai viták tükrözik, egyben sikerült a „régí hagyomány szerinti” férfias angol sportvadászatból valutát olcsón termelő, német mintájú gazdasági ágazatot létrehozni, ahol a nagybirtokok és a profitorientált területbérlők, befektetők arra törekedtek, hogy „a vadat szaporítsák, s a lehető legjobban értékesítsék” és „a jobb területekért megadtak bármi pénzt is, aminek viszont az lett a következménye, hogy a területek bére egyre feljebb szökött, úgyannyira, hogy ma már minden bérlő többet forgatja kezében a ceruzáját, mint a puskáját”- panaszkodtak az akkori szakírók. Az addigi vadeldorádónak egyértelműen a gazdasági válság vetett véget, mert lehet hogy sok vadat, dús hasznot egyaránt akart vadász és spekuláns, de olcsó vadat alig ha. Márpedig „a vadarak nagyon leszállottak, mert egyrészt nehéz a vadat elhelyezni, másrészt pedig, a külföldön a múlt évről nagy mennyiségek maradtak vissza, melyek most az árakat nagyon lecsorítják.” „Akinek nemrég még a szíve sajgott, hogy terület hiányában szegre kellett akasztania kedves puskáját, most megkönnyebbülten sóhajt fel. Aki pedig boldog és büszke tulajdonosa volt egy jó területnek, félve tapogatózik, hogy nem tudna-e tőle szépszerével megszabadulni. Aki pedig két-három területet is harcsolt magának a jó konjunktúrában bízva, no, annak igazán nem szeretnék a bőrében lenni, bár – Isten ne vegye bűnül – úgy kell neki!”

És hogy mit eredményezett mindez az átlagos magyar vadászoknak? „Örvendetes eredmény, hogy le fog szállni a területek ára, s így az is hozzájuthat a vadászathoz, akit a szíve ugyan eddig is von-

zott, de szerény anyagi körülményei nem bírták a drága béreket.” - írja szinte nekünk címezve gondolatait Sólyom, az idő múltba vesző vadászösvényéről. A korabeli vadászajtó apróhirdetési rovatai telis, de teli vannak területbérlési hirdetményekkel: „Gyulaj község (Tolna m.) előljárósága a község II. számú határában gyakorolható vadászati jogot 1931. évi február hó 1-től 1941. évi július hó 31-ig terjedő időre Gyulaj községhezánál 1930. évi szeptember hó 13-án délelőtt 10 órakor, nem sikerülés esetén 1930. évi szeptember hó 22-én délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános szóbeli árverésen bérbe adja”... „Az árverés és bérbeadási feltételek a jegyzői irodában a hivatalos idő alatt megtekinthetők vagy pedig 2P 54 Filler előzetes beküldése esetén postán megküldetnek.” A megszorult társaságok szép számban vettek fel új tagokat: „Tápióság (Pest Megye) községi területre 2400 hold, azonnali belépésre 5 korrekt vadásztárs kerestetik. Vadállomány: nyúl, fogoly, fácán, őz. Részjegy: 200 pengő, vadőrrel együtt. Pesthez 45 km, kitűnő autótút...” Tényleg nem lehetett nagy ára a trófeás vadnak, ha Klesch Jenő Pécsról, a Virág utca 9.-ből az alábbi hirdetést adta fel: „Két szarvasbika lelővését kiadnám két közép-termetű, versenyképes, 3-4 éves német vizsla ellenében.”

A vadászatra jogosultak közötti jeges örvénylés a vadőröket hozta megélhetési válságba. „Szakvizsgázott erdőőr és vadőr, aki hercegi uradalomban hosszú időt a legnagyobb megelégedésre töltött el, 37 éves, erős, magas, jó megjelenésű, hét éves gyermeke van, erdészetben, vadászatban, vadovásban, dúvad méreggel való irtásban, a szarvasbika természetű hívásában, apró- és nagyvad nevelésben kitűnő szakember, hosszú és kitűnő szolgálati bizonyítvánnyal rendelkezik, csendőr volt, erélyes, bátor, fáradságot nem ismerő és feltétlen megbízható, igen szerény igényekkel erdőőri

vagy vadászati állást keres. Szíves megkeresést kér Varga József erdőőr, Tolnanémedi". Visszaesett a Nimród Vadászújság forgalma is, a hirdetők fogyatkozása miatt a lap saját hirdetésben kérte olvasóit, hogy ha tudomásuk van olyan vadásztársukról, akinek a lap még nem járna, úgy azok nevét és címét juttassák el a szerkesztőségbe. Ifj. gróf Esterházy László, az országos vérebalosztály elnöke nyílt felhívásban ajánlotta fel a segítséget minden nagyvadvasásznak fajtatizta hannoveri és bajor hegyi véreb beszerzésére a külföldről behozott tenyészállatok almából.

A vadászújság az általánossá vált szegénység elleni harcban is csatasorba állította Diana híveit, kérve őket, hogy egy-egy darab vad értékével járuljanak hozzá a nyomor legyőzéséhez. Sokan és sokat adományoztak vadászaink közül: „Kedves Kálmán (Kittenberger Kálmán szerkesztő) bátyám! A turai vadásztársaság nevében azon kérelemmel juttatok el hozzád P 120-t, hogy légy szíves azt a Kormányzóné ő főméltósága által kezdeményezett ingyécskákció javára befizetni.” De nem kímélte a válság hazánk mintegy 200 fegyverművesét sem, akik szerény megélhetésük megtartásáért memorandumot intéztek a pénzügyminiszterhez a nyers cső és a nyers, valamint félkész alkatrészek magas vámtételeinek csökkentéséért (mivel csak a javításból megélni már akkor sem lehetett). Ha az osztrák, belga fegyveripart tanulmányozzuk, arra a meggyőződésre juthatunk, hogy ott mindenütt a fegyverek zömét kisiparosok készítik, akik félgyártmányokat az erre berendezett, gépekkel felszerelt előmunkáló üzemekből szerzik be, és csak így képesek úgyszólván háziiparilag gyártmányaikat olcsón és versenyképesen világcipacra hozni. Nálunk a súlyos vámtételek miatt a fegyverkészítéshez szükséges nyersanyagokat, félgyártmányokat csak nagy áldozatok árán hozhatják be az országba, mert azok vámjá meghaladja az importált kész fegyverek értékét, a nyersanyagok értékének pedig háromszorosát teszi ki.” De nem volt rózsásabb a helyzet Némethonban sem, ahol a Wild und Hund közli, hogy „A vadászjegyilleték új megállapításának keretében a külföldiek által váltandó egy évre szóló vadászjegy árát összesen 300 márkában, a külföldiek napi vadászjegyének árát pedig 60 márkában szabta meg a porosz kormány.” Az akkori magyar lapszerkesztők voltak bátrak mindezt a m. kir. pénzügyminiszter úr becses figyelmébe ajánlani, hogy a viszonyosság alapján járhasson el!

Komolyan összevetve múltat s jelent, én arra számítok, hogy – akárcsak a nagy gazdasági válság idején – a vadhús és élő vad ára tartósan esni fog, a profitra területet bérlők közül pedig sokan csődbe mennek. Az így felszabaduló területek (és az eddig zárt vadásztársaságok) viszont megnyílnak a „mezei” vadászok előtt. Nagyon oda kell majd figyelniük hivatásos vadászbarátainkra és családjukra, még jobban össze kell kapaszkodni velük, hogy ha itt-ott be is ütne a villám, nehogy megélhetés nélkül maradjak.

forók: Blauermann Ödön

„Ne féljünk, hogy elkapkodják előlünk a jó vadászfalatoakat”

nak. Fegyvermestereinket is igyekezzünk épített fegyver, optikai „tuning”, vagy bármi egyéb pénztárcánknak terhes, de barátságunknak kedves megrendelésekkel ellátni.

És hogy mi (mi volt akkor) az orvosság bajainkra? „Magyarországnak gabonáját, állatállományát, ipari termelvényeit mind-mind bojkottálni tudják, kiszoríthatják ellenségeink a világcipacról. Egy terünk marad: a vad és a vadászat. Mekkája lesz a világ vadászáinak ez az ország, ha vigyázunk e kincsünkre és úgy fog ide zarándokolni a világ minden tája felől a sok sportember, mint ahogyan Svájcba mennek a téli sportra és Olaszországba a régiségek rajongói. Ne féljünk, hogy elkapkodják előlünk a jó vadászfalatoakat. Marad ott majd elég magyar vadászainknak, mert pénzügyi föllendülésünket gyors iramban fogja követni minden talpalatnyi földünknek vaddal való benépesülése, s több marad majd nekünk is akkor, mint amink most van.” Vadásztársak! Így legyen! Mit így legyen. Így lesz!

DR. NYIKOS ATTILA
nyikosdr@t-online.hu

„A vadhús és élő vad ára tartósan esni fog, a profitra területet bérlők közül pedig sokan csődbe mennek”

Apa csak egy van?

Az elnök remegő kézzel vette át az APEH tértivevényes levelét, amelyből megdöbbenésére kiderült, hogy a vadásztársaságnak 8 napon belül öt számjegyű illetéket kell fizetnie egy jogerős bírósági ítélet szerint, amit ha nem teljesítenek, az APEH adók módjára behajtja.

Hát igen, lassan minden vadásztársaságnak külön kell adminisztrálnia, hogy az ellene indított perekben éppen hol tart az eljárás. Például, hogy elfogadta-e az ügyészség a feljelentést követő rendőrségi vizsgálat javaslatát és kezdődik a per valamelyik kutyalövés ügyében? Be sem vetették a földet, a többi agrotechnikai felelőtlenségről nem is beszélve, mégis több, a tulajdonost kárpótló vadkárterítési ügy zajlik. Mi lesz a kimenetele a tetten ért és ezért kirúgott ex-vadőr vég- és önkielégítését követelő munkaügyi perének, aki azóta is rendszeresen a területre jár kirándulni, visszahelyezi-e az egyesületbe a nagy tudású bíróság a vadpörkölt-függő és az alapanyagot illegálisan beszerző, ezért fegyelmeivel kirúgott sportvadászt? Az már sínen van, hogy pereskednek egy mondvacsinált, nem egészen kéthektárnyi területhatar módosítása miatt a szomszédokkal; vagy éppenséggel az előhaszonbérlet címén indított körkörös háttámadási-kísérletnek igyekeznek jogi megoldást találni.

Törte is a fejét a szegény és gondterhelt elnök, hogy a tudtán kívül, vajon éppen milyen pert veszthettek el jogerősen? Képzeltében végigszegezgette valamennyi folyamatban levő vadásztársasági jogügyletüket, amelyekkel okszerű vadgazdálkodás és vadászat helyett szoktak szórakozni az idegtépően izgalmas IB üléseken.

Miután az APEH az ítélet számát megadta, föl hívta hát a bíróságot, ahol kiválóan elcsevegett egy „síkhülye” automatával: Brrrr.... brrrr....brrrr... (búgás, de nem a vad-disznóké).

- Jó napot kívánunk. Ön az X megyei bíróságot hívta. Ha nem ismeri a mellék számát, várjon a kezelőnk jelentkezésére. Várt, miközben elhülve hallgatta a szakadatlanul zúgó szintetikus gépezetét. A felkonferált „kezelő” helyett azonban ismét az automata jelentkezett: Ön az alábbi menüpontokból választhat – prampram síííhúhú (recsegés) ügyek: 1-es gomb, sííhúhú prampram (halálhörgés az utolsó falattal) ügyek 2-es gomb, kéjesen elnyújtott rotogyó szellentésszerűség: 3-as gomb... – és így tovább.

Találomra megnyomta az egyik gombot. Ekkor megtudta, hogy a biztonság érdekében a beszélgetést rögzítik. Aztán megtörtént a csoda, amire eddig senki nem számított: egy álmos női hang tudatta (Monika Lewinsky után szabadon) hogy „foglalt a szám...”

De elnökünk kitarató ember volt, kívárta amíg bejelentkezett az ügyintéző, aki természetesen közölte vele, hogy sajnálja, de sem-

miféle felvilágosítást sem adhat. Nincs semmi baj, irány a vadásztársaság állandó jogi képviselője, aki éppen a második emeletes házát építgette a tagság által összedobott tiszteletdíjából.

A jogtudor személyesen ment be a bíróságra megnézni, vajon mi a fene rejtezhet a titokzatos perszám mögött, amelyre az APEH hivatkozott. Jött is azonnal a talpraesett prókátortól a meglehetősen ritka, talán azt is mondhatnók vicces információ, hogy a jelzett ügyszám nem más, mint egy évek óta elhúzódó gyerektartási per jogerős ítéletét rejti... melyben apaként a kundögösi Balfácán Kakas Vadásztársaságot jelölte meg az okirat.

Nomen est omen – gondolta az APEH ügyintéző, miközben megnyálazta a boríték ragasztóját – talán nem kellett volna annyit kakaskodniuk! A „főkakas” elnöknek, persze nem a hormonok, hanem a hallottak hatására sikerült csaknem maga alá tojnia az ijedtségtől. Kakatolva hívta föl az APEH zord behajtó hölgyét és udvariasan érdeklődött, hogy szerinte egy kollektívának lehetséges-e bárkit is teherbe ejtenie?

Azért gondolkodjunk el egy kicsit azon a bíróság által megállapított tényen, hogy kimondható-e egyértelműen: édes apuci lehet egy csaknem félszáz hímtagból álló egyesület? Valljuk meg, a csoportos közösülés lehetőségét teljesen kizárni soha sem lehet, ha ügyesek és megfelelően képzettek az önként jelentkezők. Az ismert közmondás azonban még egy IMF kölcsönből konszolidált multinacionális spermabankra is igaz, amely szerint: ahogy anya, úgy apa is csak egy van. Ráadásul a jogi személynek – amely elvileg minden lehet, csak éppen apa nem – merőben más az adóazonosító száma, mint a természetes személyeknek.

Az elnök azért – biztos, ami biztos – a vadőrrel legott behozatta a beírókönyvet és kigyűjtötte, hogy

a gyermek születése előtt kilenc hónappal ki volt éjszakai vadkärehláritáson? A vadász vagy vadászok mire lőttek, s milyen kézzelfogható eredménnyel jártak – hiszen az éj sötét leple alatt bármi megtörténhet...

Három célszemély is fennakadt a rafináltan fölállított élve fogó hálón, és a lehetséges szülői munkaközösség egy triumvirátusra szűkül. Most már csak azt kellett megállapítani, hogy ki, mikor, kinek a csánkja közé akasztotta be a krotáliáját.

A vadásztársaság végül kifarolt az ügyből. Elnézést ugyan nem kértek tőlük, de felmentést nyertek az APEH-nél, nem nekik kell fizetniük az adóként is behajtható gyerektartást.

Már csak a három potenciális apajelöltnek kell izgulnia, s egy DNS vizsgálat eredményét megvárni. A lányanya – és maga a történet – valóban megesett, hiszen ilyen kitalálni még Bács-Kiskun megyében sem lehet... (HoZso)

ILLUSZTRÁCIÓ: Kelemen István

November közepén a szokásos telefonhívások egyikéből Rimaszécsi László erdész-vadász barátunk hangja szólalt meg: „Holnapután kezdik vágni azokat a kukoricatáblákat, ahová befészkeltek magukat a disznók. Ha tudtok, gyertek!” Nos, könnyű Katát tánca vinni..., átrendezve minden programot (építkezés, fogorvos, sürgős munkák és egyéb apróságok) sikerült másfél napnyi időt felszabadítani, és két nap múlva kora reggel, a szakadó eső és a viharos erejű szél ellenére már úton voltunk a Hernád völgye irányába, a Borsod megyei Ócsanálos felé.

folytatás A yellow and red combine harvester is shown from a front-three-quarter view. A pig is perched on the front of the machine, near the red and yellow protective fenders. The harvester has 'DRAGO' written on its side. A person is visible in the driver's seat. The background shows a field of harvested corn under a cloudy sky.

Kombájnos kanok

A találkozási pontul megjelölt útszéli becsületsüllyesztő éppen zárva tartott, így még a várva várt forró kávé jótékony hatásáról is le kellett mondani – irány a terület, ahol két jókora New Holland kombájn már javában „zabálta” a kukoricatáblát. Körüljárva a jó 25 hektáros tömböt, sok régebbi mellett találtunk éjszakai disznónyomot is, így nagy reményekkel foglaltuk el kijelölt helyeinket a már levágott táblaszélien, a középén megnyitott sorok alkotta nyiladékon és a másik, mintegy 50 hektáros táblát elválasztó árok szélén. A jófajta, metsző szél kített magáért. Nemcsak a több rétegű ruházat alá bújt be egy kicsit csiklandozni a belé csomagolt egyént, de a kombájnok elhaladtakor segített fullasztó por- és törefelhővel is betéríteni az irányában állókat. Három szerelvény dupla-pótkocsis traktor hordta a szemet szinte folyamatosan a hombár és a tábla között, mégis volt egy-egy negyedóra, amikor a kombájnok teli puttonyt jelző villogó sárga lámpákkal várakoztak, hogy kiüríthesék aranylő terhüket.

A rendhagyó „disznóhajtás” résztvevői. Balról a második, vendégbíró, Rimaszécsi László, jobb oldalon Gergely József

Ilyenkor, amikor álltak a gépek, mi (a szélben) elállók összejöttünk egy kis beszélgetésre. Házigazdánktól megtudtuk, hogy egy-két kisebb erdőfolttól eltekintve, szinte csak a kukorica jelent időszakos élőhelyet a vaddisznóknak területükön, az elmúlt hónapokban lőttek is közel húszat a táblák között és mellett leskelődve. Persze, ilyenkor fokozott elővigyázatossággal kell lennie a vadásznak a folyamatosan változó munkaterületen, ahol gépek és emberek mozognak – és nem a vadászat szempontjai a legfontosabbak. Az elállások helyének kiválasztása, a biztonságos lőirányok eldöntése – miközben akár több órányi „üres” várakozás után sokszor csak másodpercek állnak rendelkezésre a lövéshez – kitartást, fegyelmességet, koncentrált figyelmet igényel.

Sajátosan viselkedik a disznó a kombájnolt kukoricában. Ritka az, hogy már a kezdéskor megindul, sokkal inkább jellemző, hogy majdnem az utolsó fogásig kivár, s szinte a gép elől ugrik ki a maradék sorokból. Volt rá példa, hogy az így startoló jókora sertevad egyenesen az ott várakozó traktor kerekének rohant – alaposan megijesztve a benn ülő vezetőt – majd „visszapattanva” a gumiról, kissé szédelegve ugyan, de átfutott a másik táblába. Az is előfordult, hogy már az utolsó 6 sort vágta a gép, s alig 20 méter volt hátra a befejezésig, amikor 4 disznó pattant ki, s az ott várakozó emberek közt „áttörve”, lövés nélkül oldottak kerekét. A rohamosan fogyó takarásban az őz és a fácán is szinte csak a vágókések előtt kel fel, az ekkorra már kifejlett állatok azonban csak ritkán esnek áldozatul a gépeknek.

A tábla aratása a végéhez közeledett, összesen 8 őz és 5 fácán menekült ki a kukoricából. Mivel a kombájnok nem láttak bent disznót, a rohamosan közeledő alkony miatt elrobogtunk lesre egy másik területre – de ott sem jelentek meg a fekete ördögök a vadászaton, csak a szél űzte el az esti csendet...

Másnap nagy reményekkel mentünk egy másik táblához, ami mellett már nem volt búvóhely, s az ide hetek óta kijáró vadász rendszeresen kerülgetett egy nagy disznót. Legkésőbb délután háromkor el kellett indulnunk haza, de jó esély volt arra, hogy addigra a kukoricát le tudják vágni. Kevésbé goromba szél volt, mint előző nap, s a tábla szélén a hírrel várt bennünket a földterület szintén vadász tulajdonosa, hogy a kombájnok már a kezdéskor láttak benn disznókat, egyikük ki is dugta az orrát a tábla szélén, de nem akarta a vendégek elől ellőni...

(Ilyen gesztussal sem találkozik minden nap a vadászember. Mint ahogy az sem jellemző, hogy a közel 1500 hektárt művelő Gergely József nem kér vadkártérítést a társaságtól, de pótkocsiszám adja az ocsút és a törtszemet – pedig nem is itt vadászik. Azt mondja, a vadnak is enni kell...)

A kombájnok alakzatba rendeződve „felcsikozták” a mintegy 20 hektáros táblát, hogy ha a disznók újra felbukkannak, szorítani lehessen őket valamelyik sarok irányába. Amikor már 3-6 fogásnyi szélességű nyiladékok bontották pásztákra a kukorica egységét, mindannyian egy-egy ilyen csíkot álltunk el, egyikünk meglátta a jó 200 méterre átváltó 2 testes disznót, amint épp „sávot váltottak”. Gergely Jóska telefonon utasította mindhárom kombájn, hogy kiérve az ellenkező végén, abba a csíkba kezdjenek bele, amibe a disznók beálltak.

A tábla szépen fogyott, s a disznók immáron a legszélesebb, mintegy 8 fogásnyi kukoricacsíkban sunnyogtak, de mindig a tábla közepén. Stratégiai megbeszélés után Péter kint maradt a tábla szélén elállónak a másik csíkon, mi Jóskaival ballagtunk a levágott nyiladékon a tábla közepe felé, amikor a másik oldalról lövést és jó hangú becsapódást hallottunk – tehát a disznók megint kiváltak. Visszamentünk, s ott a Hernád gáton „megfigyelőállásba” helyezkedett hidépítő egyike futva jött, hogy egy disznót láttak visszaváltani oda, ahonnan kijöttünk. Ismét körtelefon a kombájnoknak, s immáron arra a négyfogásnyi csíkra lettek ráállítva, amelybe a Péter által megsebzett beváltott. Jóska kocsiba ugrott, s elment a külső szélre elállni a sebzett útját. Nem volt rá szükség, az elől haladó kombájn megállt, reflektorával villogni kezdett – előtte feküdt a dermedt vad. Előbb ketten próbálkoztak, majd odahívva a másik két vezetőt is, négyen húzták ki a tarlóban kétszáz méterről is igen nagyot mutató fekete disznót. Amikor a gépek újraindultak, a másik disznó kiugrott ellenkező irányba, a feje már benn volt a másik kukoricában, amikor rá tudtam lőni – én nem hallottam, de a többiek szerint erős becsapódás volt. Már csak két levágatlan csík volt hátra, Laci a Nivájával behajtott a hajlóhoz, majd felmászott a tetejére épített ülőkére, Jóska az ellenkező oldalon volt középén, mi ketten elálltuk a két csík végét.

A kombájn mögött visszafelé törő kisebb kant Laci lövése lassította le, nem sokkal odébb később meg is találták – a zsigerelelnél derült ki, hogy volt már benne egy üres tüdőlövés is. A korábban látott három róka valahol máshol iszkolt el, igaz, elállásunk helyén már népes nézősereg tanyázott hangosan kvaterkázva.

Laci kihozta a 80 kiló körüli másodfű kant, majd elmentek a másikért, de nem tudták feltenni a Niva saroglyájára, így az egyik kombájn a vágóasztalán hozta ki a közel két mázsás, iszonyúan kövér disznót. Tudatosan nem írok kant – mivel zsigerelelkor derült ki, hogy a hibátlan, 20 centi körűlinek kinéző agyarágy egyednek nem voltak heréi – azaz ártány volt. Együttes erővel nagy nehezen felpakoltuk a platós terepjáróra mindkét disznót – s órákra néztünk, alig múlt 2 óra.

Időben hazaértünk a fogorvoshoz...

Somfalvi Ervin

Emlékezünk

Születési évfordulók:

Petényi János Salamon (1799-1855)
az első neves magyar ornitológus-zoológus.

Egerváry Gyula (1849-1913)
a Vedeget egykori titkára, az 1879-ben indult „Vadász-Lap” felelős szerkesztője.

Fónagy József (1859-1913)
az Országos Magyar Ebtenyésztő Egyesület örökös tiszteletbeli elnöke, a „Vadászat és Állatvilág” főszerkesztője.

Herényi Gotthárd Sándor (1859-1939)
fegyvergyáros, fegyverszakértő, szakíró.

Gyöngyöshalászi Takách Gyula (1869-1949)
a „Vadászat és Állatvilág”, később a „Magyar Vadászujság” főszerkesztője.

Jurán Vidor (1879-1963)
vadászati szépirod, a felvidéki magyar vadászat ismert személyisége, a Szlovenszkói Vadászati Vedeget alapítója.

Dr. Szlávik Kornél (1879-1948)
a magyar madárfényképezés „atyja”.

Vezényi Elemér (1879-1967)
festőművész, a korabeli vadászlapok állandó illusztrátora.

Báró Huszár László (1884-1966)
világutazó földbirtokos, Afrika-vadász, a Nemzeti Vadászati Vedeget tagja.

Nemeskéri-Kiss Sándor (1884-1958)
több vadászkönyv szerzője, céllövő Európa bajnok.

Dr. Saád Ferenc (1899-1989)
orvos, vadász, író.

Vidiczky János (1889-1942)
neves szakíró, lexikonszerkesztő.

Zsámbor Ernő (1899-1976)
erdőmérnök, trófeabíráló.

Vallus Pál (1919-1998)
a C.I.C. és a MAVOSZ elnöke.

Böröczky Kornél (1929-1995)
a Gyulaji Vadgazdaság, majd a Gemenci Állami Erdő-és Vadgazdaság vadászati igazgatója.

Dr. Fodor Tamás (1934-1983)
a budakeszi Vadbiológiai Állomás vezetője, a Nimród főszerkesztő-helyettese.

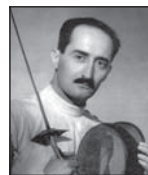
Halálozási évfordulók:

Lakatos Károly (1853-1914)
író, ornitológus és vadász, „A Természet” állattani és vadászati lap szerkesztője.

Szlávik Nándor (1855-1929)
erdészeti-vadászati felügyelő, szakíró.

Imecsfalvy Imecs Béla (1860-1909)
erdőmérnök, szakíró.

Orbán László (1899-1984)
a Mezőgazdasági Múzeum vadászati osztályvezetője.

Dr. Bay Béla (1907-1999)
a magyar vadászati kultúra élharcosa, legendás vívó. A MAVOSZ alelnöke, a Magyar Köztársasági Érdemérem tiszti keresztjének kitüntetettje.

Szabolcs József (1910-1990)
vadászati szakíró, a Tamási Állami Erdőgazdaság főmérnöke.

Dr. Homoki Nagy István (1914-1979)
a magyar természetfényképezés és -filmzés kiemelkedő alakja, Kossuth-díjas művész.

Papp József (1927-1999)
a MAVOSZ Hencidai Vadgazdaságának fővadásza.

Munkácsi István (1941-1999)
Jász-Nagykun-Szolnok megyei fővadász.

Sármány Béla (1948-1999)
agancs- és fafaragó művész.

Még nem késő!

Január 15-éig meghosszabbítottuk a fegyvertartási törvény és rendelet módosítását szorgalmazó aláírás-gyűjtést. Az aláírások gyűjtőíve letölthető a www.vadaszlap.hu honlapról. A betelt, aláírt íveket kérjük a szerkesztőség címére elküldeni.

Már dolgozunk a jogszabály-módosítási javaslaton, melyet január végén az Igazságügyi és Rendészeti miniszternek kívánunk majd átadni.

Azoktól várjuk az aláírásokat, akik egyetértenek azzal, hogy az Európai Unió irányelveivel ellentétben, a fegyverekről és lőszeréről szóló 2004. évi XXIV. Törvény, valamint a végrehajtására kiadott 253/2004. (VIII. 31.) kormányrendelet előírásait az Országgyűlés és a kormány minél előbb megváltoztassa, az ésszerűtlen paragrafusokat törölje, a fegyvertartást, tárolást és szállítást az európai országokhoz hasonlóan rendezze, a hatóságok a szabálysértési eljárásokat a méltányosság figyelembevételével kezeljék.

Minden feladathoz fel kell nőni

Nem mindennap adatik meg számomra, hogy az erdőben sétálva egy természetfotós életével, gondolataival ismerkedjek meg. Hornyák Kornél nem hivatásszerűen űzi a fotózást, és a célja sem az, hogy egyszer megéljen belőle. Egyszerűen szereti ezt csinálni, és ért is hozzá, de nagyon!

- Egyre nehezebb bárhova is kijutni fotózni. – Kornél ezen nyitómondata nem lepett meg túlságosan. Az intenzív vadgazdálkodás súlyos nyomot hagyott az elmúlt években. A nagy szarvasrudlik léte már a múlté. A legjobb bögőhelyek mára már csak elvétve látnak vendégül egy-egy idősebb szarvasbikát.

Kornél viszonylag szerencsés helyzetben van. Egy nagyvadas terület szívében nőtt fel, és már hatéves kora óta járja a Gerecse erdőit. Az évek során megszerezte azt az ismertséget és bizalmat, ami megkönnyíti a dolgát ezen a vadászterületen. A Gerecse erdei mellett a gyarmatpusztai vadaskertben is gyakran megfordul. Ilyen lehetőségekkel kevesen rendelkeznek, és emiatt gyakran nem is lesznek eredményes természetfotósok.

Kornél soha nem tartotta a természetjárást, vagy a fotózást magányos hobbinak. Szívesen ül egy lessátorban fotós kollegáival vadra várva, s cserkeléseire is gyakran elkíséri őt kedvese vagy

vadászbarátja. Mint elmondta, ilyenkor az élmények együttes megélése sokkal intenzívebb emlékekké formálódik.

Kornél vadászemberek között nőtt fel, nem csoda hát, hogy ő is belekóstolt eme édes világba. Sajnos néhány rossz vadászembertársi élmény után megkeseredett számára ez a szenvedély, és letette a puskát. Így az erdei cserkeléseinek és leseinek egyeduralgó eszköze a fényképezőgépe maradt. Elmesélte, hogy soha nem volt méregdrága masinája. Véleménye szerint semmi értelme olyan gépet vásárolni, amelynek a képességeit a fotós tudáshiány miatt nem tud kihasználni. Minden feladathoz fel kell nőni. Ő csak akkor vált gépet, ha az előző típust már „kinőtte”.

- Ahhoz, hogy jó képet készítsen az ember, főleg látni kell megtanulni, a fényképezőgép adottságainak kihasználása csak ez után következik. Ezek mellett az sem árt, ha a fotós tudja kezelni a vad közelségében fellépő izgalmi állapotot – mesélte Kornél. Mosoly jelent meg az arcán, és megosztott velem egy történetet. Még kezdő fotós korában ő is gyakran esett az adrenalin okozta remegés áldozatául. Történt egyszer, hogy cserkelése végeztével a falu határában összefutott két őzgidával. Több percen keresztül, alig tíz méter távolságból szemeztek egymással. Kivételes

„Szimbiózis”

„Ellenfélre várva”

„Sunnyogók”

alkalom volt. Kornél természetesen egyik fotó után készítette a másikat. Előhívta a képeket azonban kiderült, hogy akkora „fotósláza” volt, hogy egyikén sem sikerült mindkét gidát teljes egészében megörökítenie. Nem volt képes koncentrálni, így hol az egyik őz feje, lába maradt le, hol a másiké.

Kornéltól megtudtam, hogy soha nem készül tudatosan egy-egy témára. Mint mondta, ahhoz rengeteg szabadidőre lenne szükség. A tatabányai tűzoltó-parancsnokság, ahol dolgozik, valamint az életben vállalt sok társadalmi szerep miatt nincs sok ideje. A kevéske szabadidő miatt csak a véletlenekben bízhat (azért a vad- és helyismerete sokszor segítségére van), így aztán soha nem tudja biztosan, hogy mivel hozza össze a sors az adott napon. Egy téma azért akad, amire titkon minden ősszel készül: a horizonton bőgő bika naplementekor.

Kornél elárulta, hogy mostanában leginkább a mozgókép világa felé kacsingat. Szerinte egy jó film elkészítéséhez jól szerkesztett forgatókönyv szükséges. Az előre megkomponált jelenetek és a valós élet szülte történések összefűzésével szívesen megpróbálkozna.

„Szajkó figyelőállásban”

Szabó Zsolt

Hagyománytisztelet

Lehet-e hazánkban elöltöltős fegyverekkel vadászni? A válasz erre az, hogy Magyarországon nem, de Európa és a világ számos országában igen. Világszerte sok-sok vadász eleveníti fel ezt a nemes vadász-hagyományt és éli át ma is a 150-200 évvel ezelőtt élt vadászelődeink kalandjait, a „kapszlis” vadászat férfias kihívását és gyakorolja a hagyományos vadásztudományt. A vadászó embert több évszázadon keresztül elkísérték az elöltöltős fegyverek és a fegyverművesek remekműveinek egy-egy példánya a mai napig fennmaradt működőképes állapotban.

Az emberben nemzeti hovatartozástól függetlenül él a hagyományok iránti tisztelet, a hagyományok megőrzésének, felelevenítésének a vágya és ez alól a vadászok sem kivételek. Ennek köszönhető, hogy vannak fegyvergyárak, melyek számos elöltöltős fegyver kor- és szerkezethű másolatát készítenek és vannak vadászok, akik ilyen fegyverekkel őrzik és ápolják azt az értékes hagyományt, tudást, mely az elöltöltős vadászfegyverek több évszázados használata során gyűlt össze. Magyarországon sajnos ez az ismeret már-már feledésbe merült, régi könyvek lapjain elevenedik csak meg a múlt tudása, hazánk sajátos jogi szabályozásába ugyanis nem fér bele ezeknek

a fegyvereknek vadászati célú használata. Ennek ellenére az elöltöltős fegyverek használatának a hagyománya nem veszett el, hazánkban is elevenen él, hiszen a Magyar Elöltöltős Fegyveres Lövészek Szövetségének munkája nyomán legalább sportcélra egyre többen használunk ilyen fegyvereket és lövészeink nemzetközi versenyeken is nem csak megállják a helyüket, de nagyon jó eredményeket is érnek el.

Az elmúlt évszázadokban a vadászati eszközök fejlődése sokáig a túléléshez kellett, manapság azonban talán már kicsit többet vesz el a vadászat élményéből, mint amennyit technikailag hozzáad. Nyilvánvaló, hogy a jelenlegi vadgazdálkodáshoz

modern vadászfegyverekre van szükség, de az íjászathoz, solymászathoz hasonlóan kiegészítő vadászati mód lehetne azoknak, akik a vadászati eszközükből eredően szeretnének kicsit nehezíteni az elejtés körülményein. Ezáltal közelebb kerülhetnének a természethez, és talán kevesebb, de emlékezetesebb élményhez jutnának. A kevesebb sokszor több!

Több odafigyelést igényel a fegyver használata, de ezáltal több szabadságot is ad. A puskák között vannak Modern Linetípusok, amik csak a kicsit hosszabb töltési időben térnek el egy gavallérpuskától, de leggyakoribbak a régebbi típusok replikái. Sokaknak kétségeik lehetnek az elöltöltős

fegyverek a használhatóságukat tekintve, ám nincs igazuk. A „kapszlik” pontossága ugyanis semmivel sem rosszabb, mint modern társaiké. Erről a kételkedő könnyen meggyőződhet, ha ellátogat egy előlötöltős fegyveres lövészversenyre. A lövészek 100 méteren akár 30-40 mm-es szóráson belül is tudják tartani lövéseiket szabad kézből, nyílt irányzékkel, ami egy modern vadászfegyvernek is becsületére válna. A torkolati (és a célba csapódási) energia tekintetében sem kell e fegyvereknek szégyenkezni, hiszen a nagyvadhoz szükséges energia már egy egyszerű, gömblövedékkel működő előlötöltős fegyverből is elérhető. A nagy tömegű lövedék pedig olyan, mint a tehervonat: nem a leggyorsabb dolog a világon, de igen nehéz megállítani. Mozgási energiáját jól tartja, s ha ballisztikai jellemzői el is maradnak a modern lövedékektől, azért hatékonysága bőven megfelelő a vad 100-150 méteren belüli elejtésére.

Az előírásoknak megfelelő használat esetében ugyanolyan megbízható, biztonságos, mint bármelyik modern vadászfegyver. Egyetlen tényleges hátránya van, hogy körülményesebb az újratöltése, de egyben előnye is, hisz éppen ezért nevezik az előlötöltős fegyvert „gavallérpuskának”. A vad tisztelete amúgy is megköveteli, hogy az első és legfontosabb lövést megfontoltan, precízen adjuk le. Egyébként is ritkán van lehetőség ismételni, de lehet dupla csöví előlötöltős fegyvert is használni. Az előlötöltős puskák, lövedékek, lőporok széles tárháza biztosítja, hogy mindenki megtalálja a magának, és a vadászat körülményeinek legmegfelelőbb összeállítást, akár az afrikai „big five” elejtéséhez is.

A használatához a Vadászati és vadvédelmi törvény megváltoztatása elengedhetetlen: az előlötöltős fegyvereket érdemes lenne önálló entitásként felvenni a vadá-

A „kapszlisok” puskájának újratöltése több időt és szakértelmet igényel

sátra használható eszközök közé, mivel a jelenlegi szabályozás a tüzfegyverrel való vadászatot kizárólag vadászlőfegyverrel engedélyezi, miközben az előlötöltős fegyverek törvényi szempontból nem minősülnek lőfegyvernek. A vadászat rendjének szabályozása tekintetében a lőszer energiája helyett a fegyver torkolati energiáját lenne érdemes szerepeltetni, kiterjesztve ezzel a jelenlegi szabályozást az előlötöltős fegyverekre is. Tekintettel arra, hogy a fekete lőporos puskák lövedékeinek sajátos-

ságai eltérnek a modern fegyverek lövedékeitől, célszerű lenne egy torkolati energia – kaliber – elejthető vad hozzárendelését is beiktatni a jogszabályba.

A szövetség jelenleg is szervez előlötöltős fegyverismereti oktatást és ehhez kapcsolódó vizsgát. Ez a vizsga átdolgozható és kiterjeszhető úgy, hogy alkalmas legyen a vadászvizsgálóhoz kapcsolódó fegyverismereti és fegyverbiztonsági ismeretek megfelelő számonkérésére, így a jelenlegi vadászjász vizsgához hasonló kiegészítő vizsgarend lenne létrehozható.

Természetesen elengedhetetlen a fegyvertörvény módosítása: az előlötöltős fegyveres vadászat csak úgy gyakorolható, ha az előlötöltős fegyverek használatához szükséges lőport és csappantyút nem csak lövészklub, hanem a fegyverhasználatra jogosult személy is tarthat, azért, hogy a muzeális fegyver ne csak lőtérén, hanem vadászterületen is használható legyen. Ugyanakkor, mivel az előlötöltős fegyveres vadászatot a modern fegyveres vadászathoz képest kiegészítő vadászati módként tekintjük, várható, hogy nem minden vadász szándékozik olyan gyakran élni a „kapszlis” vadászattal, hogy saját tárolóhelyet alakítson ki, lőpor és csappantyú készletet tartson. Addig nem marad más hátra, mint átlépjük az országhatárt és más, szintén EU-s országokban vadászunk az előlötöltős fegyvereinkkel.

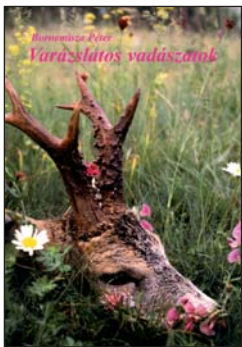
Németh Balázs,
dr. Batta József Tamás, Nagy Sándor

Az előlötöltős fegyverek jelenleg csak a lőtérén használhatók

Varázslatos vadászatok

3990,-

Ritka öröm manapság, hogy a természetszerető, s vadászszenvédéllyel vagy annak csírájával megáldott/megvert olvasó olyan könyvet vehet kezébe, mint amilyen Bornemisza Péter „Varázslatos vadászatok” című kötete. Napjainkban, amikor a vadászkönyvekből is 12 egy tucat, akadnak olyan üdítő kivételek, mint ez a könyv, amely nem csupán egy gazdag vadászélet jeles epizódjaiból összeállított élményfüzér, de egyúttal hitvallás is. Elgondolkodtat, feltárja szenvedélyünk igazi, olykor rejtett szépségeit – és nevel, anélkül, hogy kioktatna. A szerzőt közel 30 éve ismerem, mi több, számos közös vadászélményünk okán, barátként tisztelhetem. Együtt vadászni

vele mindig egyfajta különleges élmény, s ez hatványozottan érvényes a szívéhez talán legközelebb álló cserhádi területén, a Naszály és a Monyók oldalain, melyek legrejtettebb zugát is úgy ismerte, mint a benne élő vad. Mindez sajnos már történelem, mert az 1996-os vadászati törvény őt is megfosztotta kedves területétől. Ki tudja, ha ez másként történik, vajon kézbe vehetjük-e ezt a könyvet, melynek alkotója nem a szőlőtetői vadászaknyhó, s a naszályi vadászparadicsom élményeit gyűjti-e tovább ahelyett, hogy megossza azokat velünk. Maradjon tehát költői ez a kérdés, s önző olvasóként örülünk annak, hogy a hazai főszereplők mellett megismerkedhünk az erdélyi medvék, a szibériai jávorszarvasok, a norvégiai rénszarvasok és az alpesi zergék vadászszívet megdobogtató történeteivel. A szerző 162 színes és 15 fekete-fehér fotó segítségével teszi még hitelesebbé és szemléletesebbé képektől függetlenül is meggyőző sorait...

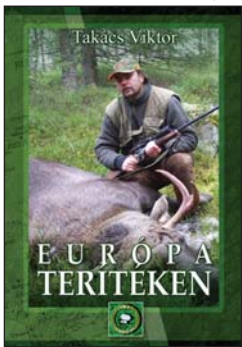
dr. Adorján Ákos

Európa terítéken

5800,-

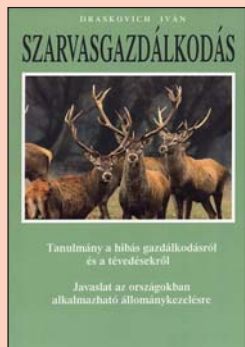
Ez a címe Takács Viktor új filmjének, amely a maga nemében egyedülálló: a honi alkotók eddig megjelent felvételei közül ugyanis egyik sem tárt elénk ilyen részletes képet öreg kontinensünk vadászati egzotikumaiából. A 45 perces DVD ízelítőt ad a Skót-felföld villámgyors

röptű madarának, a skót hófajdnak a vadászataról, Svédország mocsarakkal, tavakkal tarkított őserdeiben a jávorszarvasok nyomában cserkelhetünk, vagy éppenséggel az Alpok égbetörő csúcsain részesei lehetünk a mormota- és a zergevadászat izgalmainak. A különleges vadászalkaladok érdekes mozzanatai nem csak azokat a nézőket „ragasztják” a képernyő elé, akik gyakorta megfordulnak Európa különböző vadászterületein, hanem azoknak is felejtethetetlen élményt nyújt, akik csak kíváncsiságból vagy ismereteik bővítése céljából vásárolják meg a filmet.

Valuczki Erzsébet:
Erdőn, mezőn járva... 2009-es falinaptár

2500,-

Draskovich Iván:
Szarvasgazdálkodás

3900,-

ÍZELÍTŐ KÍNÁLATUNKBÓL:

CD, DVD

Abonyi Kürtegyüttes: Egy vadászat emlékére	2500,-
Balogh István: Vadvirágos patika	4680,-
Baranya Kürtegyüttes: Hubertus Mise	2980,-
Bársony I.: A lóp és a pagony dalnoka	2700,-
Blaumann Ödön: Vaddisznó hajtások I-III	2400,-/db
Vad és vadászat	2400,-
Vadászévad 2007	2400,-
Concerto-Boldog: Vadász-zene	2500,-
Dargay Attila: Vuk	1300,-
Erdő P.R. Bt.: A magyar erdő királya	3000,-
A természet művészei	4500,-
Heltay I.: Amit a nagyvadról tudni illik	5550,-
Hunting Video: Abnormal Roebucks	8900,-
Afrika Erfahrungen	8900,-
My Very Best Buck	8900,-
Ignác M.: Mormotától a fűrjvadászatig	4500,-
Szarvasbögés, vaddisznóhajtás	4300,-
Özhívástól a vaddisznóhajtásig	6300,-
Media Art Film: Vérebzetők nyomában	5400,-
Naturhun: Hunting in Hungary I-II	5900,-/db
Oxigén: Csergezán Pál vadvilága	6240,-
Rácz Gábor: Tizenkét hónap az erdőn	2980,-
Select Kft.: Farkasok	1500,-
Kedvenc horgászvízeink	1500,-
Trópusi esőerdő	1500,-
Hódok úttalan utakon	1500,-
Bálnák	1500,-
Dél-Afrika	1500,-
Vándormadarak	1500,-
Takács Viktor: A vadászjász 1-2	5800,-/db
A vaddisznó vadászata 1-2	5800,-/db
Hegyi vadászataim	4900,-
Természetfilm: Tiszavirág	1990,-
Liliputi mimikri	1990,-
Lappföld (Az inári vándorai)	1990,-
Óceániai csavargások	1990,-
A kormoránzatony amfóriái	1990,-
Liliputi mimikri	1990,-
Zsila Sándor: Otthon a természetben	3000,-

KÖNYV

Ambrózy: A vadászjász vizsga anyaga	1500,-
Andrésiné-Andrés: Az erdészemester könyve	2490,-
Apatóczy István: Ettünk falombot	850,-
Attenborough, D.: Az emlősök élete	5990,-
Bailey, John: A horgászat nagykönyve	3999,-
Bán István: Medve 3	4000,-
Bársony István: Vadásztáska	1090,-
Vadászhangok, hangulatok	2100,-
Fekete vér	2000,-
Basche: Vadak és vadszárnyasok	5990,-
Bauer Erwin-Bauer Peggy: Medvék	4200,-
Békés Sándor: Vadászetika	1900,-
Békés-Körtvélyesi: Vadászotthonok	2800,-
Bérczy Károly: Vadász műszótár	2980,-
Bernáth Jenő: Gyógy- és aromanövények	6200,-
Berta L.: Vadászpuskával és horgászbottal	2100,-
Bihari-Csorba-Heltay: Mo.-i emlős atlasz	7990,-
Bodrogi Gyula: A vadász néha főz is	1500,-
Böhm István: Vérebkrónika	6500,-
Capstick: Az utolsó elefántvadász	4800,-
Carluccio: Gombák könyve 103 recepttel	5500,-
Chapman: Vallomások a vadászátról	1699,-
Chiapponi: Az erdő állatai - látványos kirakó	2499,-
Csányi Sándor: Vadbiológia	2900,-
Csathó Kálmán: Szarvasbögés	2000,-
Cser Kiadó: Kis Gomba ABC receptekkel	1498,-
Csizmadia András dr.: Étél bor iránytű	1850,-
Étkeink s illő boraink harmóniája	3900,-
Damaszkin Arzén: A maszaj fennsíkon	3900,-
Domonkos L.: Kommandó a Kárpátokban	1980,-
Dúcz László: A közöttünk élő Turulmadár	1995,-
Durante: A vadászat gyakorlati kézikönyve	5999,-
A vadászat enciklopédiája	6990,-
Eördög Katalin: VKE ezüst kitzűz	4500,-
Diana ezüst gyűrű	5000,-
Diana ezüst kitzűz	4500,-
Értékörző Mo.: Nemzeti parkok	4820,-
Faragó S.: Magyar Vadászenciklopédia	14 980,-
Vadászati állattan	4800,-
Fekete István: Matula és egyebek	2 200,-
Tojásnéhárabkák	2 000,-

Felső-Papp: Gemenc.....	2680,-
Ferjetsik, Kolloman: Hatnyelvű vadászszótár.....	2400,-
Festetics Antal: Konrád Lorenz világa.....	5700,-
FotoNatura: Az ezerarcú természet.....	5000,-
Fürkész könyvek: Kutya.....	1799,-
Gál Sándor: Esték és hajnalok.....	1900,-
Gálfalvi G.: Székelykeresztúr és vidéke.....	2200,-
Gyimesi: Vadászataim a Kárpátokban.....	8000,-
Habik-Szjjártó: Négy évszak házi süteménye.....	3500,-
Hankó László: A medvék országa.....	3000,-
Hargitai György: Vadételek a javából.....	1880,-
Harling: A vadcsapások varázsa.....	6999,-
Hartink: Vadászfegyverek enciklopédiája.....	6999,-
Kések enciklopédiája.....	4990,-
Határozó kézikönyvek: Fák.....	2800,-
A világ madarai.....	3200,-
Vadállatok.....	2700,-
Heltay: Fegyverismereti vizsga anyaga.....	3100,-
Az állami vadászvizsga tesztkérdései.....	3050,-
Vadásziskola.....	8550,-
Hidvégi Béla: Vadászok a csúcson I-II.....	7500,-
Vadászalmok birodalmában.....	3900,-
Horváth Zoltán, dr.: Lóbetegségek.....	7900,-
Hume, Rob: Madárlesen.....	5900,-
Ignác Magdolna dr.: Vadásznapló.....	5500,-
Ivánics: A természet harmóniája.....	5100,-
Juhász Lajos: Természetvédelmi állattan.....	4200,-
Kászoni Zoltán: Hal és horgászat Erdélyben.....	2560,-
A Kárpát-medencei vadaskönyv.....	1600,-
Király Klára, dr.: Jagdterrier.....	1490,-
Kiss B. Éva-Veres László: Nagy állatlexikon.....	4000,-
Kittenberger: Vadász- és gyűjtőúton.....	6100,-
Kluwe-York: Horgász abc.....	1598,-
Kopa János, dr.: Egyperces vadászatok.....	3990,-
Kovács D.: Billenőcsövű vadászfegyverek.....	4800,-
Luxus vadászfegyverek.....	8000,-
Vadászfegyverekről nem csak.....	4500,-
Kovács László: Vadnyugati vadászpuskák.....	3100,-
Kovács Zsolt: Farkasok a Kárpát-medencében.....	1600,-
Kristó L.: A vadászpuskaműves mester.....	2490,-
Lazi Kiadó: A szarvasok háreme.....	2200,-
Harmat és vér.....	2400,-
Maderspach Viktor: Menekülésem Erdélyből.....	1980,-
Medve!.....	2400,-
Magyar Könyvklub: Madarak földön, vízen.....	3990,-
Magyar Vadászkiadó Egyesület: Szőljön a.....	1950,-
Márok Tamás: A képzelet vadászmezején.....	2700,-
Mátray Gy.: Vadásztárcák és -történetek.....	2700,-
Micu, Ion: Hargitai barnamedve.....	2500,-
N. Nozdoviczky Lajos: Vadász emlékeim.....	3200,-
Nadler H.: Cserkészeten és lesen Nagymo-n.....	4200,-
Oggolder G: A magyar horgászat kézikönyve.....	1699,-
Magyar horgászírók elbeszélései.....	1699,-
Különféle horgászmodszereink.....	1699,-
Palatinus Kiadó: A másvilági vadász.....	2400,-
Páll Endre: Vadászszemmel Amerikában.....	2400,-
Pomázi Nemzeti kincsünk, a magyar vizsla.....	3990,-
Radnai Imre, dr.: Lovasszótár.....	3500,-
Rimóczi Mo. leggyakoribb gombái.....	2500,-
Schmidt Egon: Védjük madarainkat.....	1950,-
Schwartz Béla: Mister KUDU.....	2200,-
Somlai Sándor: 126 étel nyúlhúsból.....	2800,-
Sütő András: Hargitai vadászkalandok.....	2500,-
Szabó József: Tallián Emil a világotagató vadász.....	2500,-
Szabó P.: A kotorékozás gyakorlata.....	2200,-
Rókák és terrierek.....	3360,-
Széchenyi Zsigmond: Két kecske.....	2499,-
Szilágyi Virgil: Pirosbetűs vadásznapok.....	3450,-
Wass Albert: Farkasverem.....	1275,-
A titokzatos őzbak.....	1180,-
Xantus: Hazai vadászatok és sport Mo.-n.....	19 990,-
Zalaerdő Zrt.: Módus király vadászkiönyve.....	3900,-
Zoltán János dr.: Vadások életveszélyben.....	3200,-

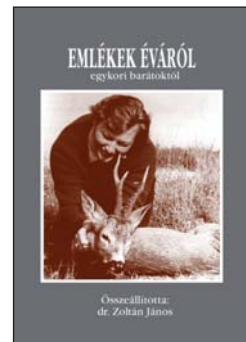
Web-áruházunk kínálata a www.vadaszlap.hu honlapon található!
 Valamennyi árucikk megrendelhető:
Vadászlap Kft.
 1031 Budapest, Páákasz u. 7.
 Telefon: 06-70/702-5000,
 Tel./fax: 06-1/242-0042
 e-mail: info@vadaszlap.hu
Megrendelését postai utánvétellel szállítjuk.

Emlékek Éváról

2500,-

Egy kedves könyv, amit azok is érdeklődve olvashatnak el, akik ismerték a szókimondó Éva asszonyt, a kötet összeállításának imádott feleségét. Mindenképpen figyelemreméltó az ötlet, hogy az ismerősök, a barátok mondják el, írják meg emlékeiket Éva asszonyról. Aki nem tudja, hogy dr. Zoltán János már írt egy könyvet a feleségéről, joggal hiányolja a férj és a közvetlen családtagok véleményét az összeállításból. A szerényen háttérbe húzódó férj jelenléte legfeljebb a képaláírásokból derül ki. Külön érdekessége a Vadászlappal Kft. gondozásában megjelenő könyvnek a megszólalók egymástól eltérő stílusa. Ettől kerül más és más megvilágításba a gyerekkori játszótárs, a zongoraművésznek készülő egyetemista,

a pszichológus hallgató, a vadászó nő, a háziasszony... mert így mindig újabb és újabb aspektusból kapunk információkat, emlékezetes történeti morzsákat Éva asszonyról. Ebből az „álmemoár” kötetből a könyv főszereplőjén kívül – kinek-kinek az egója arányában – a megnyilatkozókra is egy kicsit képet alkothatunk, a fotókat pedig akár egy pindurka kortörténeti dokumentumnak is tekinthetjük.

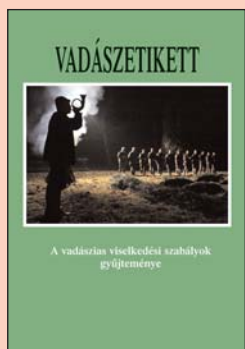
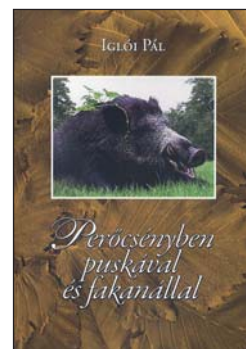
Perőcsényben puskával

2480,-

„Perőcsényben puskával és fakanállal” címmel ismét egy olvasmányos, szórakoztató könyv jelent meg Iglói Páltól. A napjainkban divatos: „Én elmentem vadászni, aztán meglőttem” – stílusban megírt könyvhalmozatban üdítő kivétel ez az írásmű. A vadászat gyakorlása és a főzés tudománya szellemes humorral fűszerezve vonul végig valamennyi történeten. Nem mindegyik írás szól kizárólag a vadásatról, hanem egyéb, életszerű emberi történetet is könnyed eleganciával vet papírra a szerző, miközben különböző vadból és halból készíthető ételeket ajánl – szintén elbeszélő stílusban, úgy, hogy az olvasó szinte a szájában érzi az ízeket. A receptek annyira részletesek és pontosak, hogy bárki, aki a könyvet maga mellé teszi és mondatonként olvasva, a leírt műveleteket elvégzi – valószínűleg ugyanazt a fenséges ételt tudja elkészíteni. A vadász-

történetei hitelesek, szakmailag kifogástalanok. „Süt belőlük” a vadászat és vadászbarátok iránt érzett szeretet és tisztelet. A bemutatott szereplőket képszerűen jellemzi, akik néhány sorból szinte közvetlenül megismerhetők. Iglói Pál választékos humorával átszótt novelláival mosolyt csal az olvasó arcára, s ez – úgy gondolom – mindennél többet elmond a kötetéről. A szerző ajánlójában azt írja: „... remélve, hogy nem vallok vele szégyent...” Így igaz, egyáltalán nem vallott vele szégyent. Sőt...

Dr. Balázs István

Vadászetikett II. kiadás **1500,-**

Vadászlap Kft. Ajándékutalvány **1000-2000-5000,-**

DR. FARAGÓ ISTVÁN
drfarago@vivamail.hu

Vannak vidékek...

... legbelül. Az évek elteltével az embernek egyre többször eszébe jut a gyönyörű Kányádi vers, és talán egyre jobban megérti azt, hiszen az emlékek kincsházában az őt megillető helyre kerül a feledhetetlen, gyönyörű szülőföld. Most induló rovatunkban képzeletbeli barangolásokra hívom a Kedves Olvasót. Olyan tájakra, amelyek nem földrajzi vagy történelmi egységek, de egy embernek éppen elegendők. Kívülről nézve talán nem is annyira különlegesek, de ha olyan ember fog kézen, mutatja be nekünk, akinek „vérével rokon a patak”, s „szívében csörgedez, csobog”, bizony csodákat láthatunk.

Az első ösvény a Mátraaljára vezet. A gyöngyösiek azt mondják, hogy a magyar címerben szereplő hármashalom a Sár-hegyet mintázza. A hegy gyöngyösi oldalán messziről feltűnik a téglalapokat formázó bokros-fás részek hálószerű, kazettás sorozata, a valaha a hegytetőig felnyúló szőlők emléke. A középkor óta virágzó szőlőkultúrát a XIX. században a filoxéra szorította le a hegyről. Ma már senki sem vállalná, hogy a meredek oldalakon lévő parcellákat megdolgozza, kövel körülrakja, hogy ha egy-egy nagyobb eső kimossa a tókékat alól a talajt, azt akár puttonyban vissza lehessen hordani.

A Sár-hegy a központi Mátra dél felé előrenyúló, gyakorlatilag a Mátra fő tömbjére merőleges kisebb hegye, amely meglehetősen meredek oldalakkal 500 méterig emelkedik. A peremhegyeknek közös jellemzőjük, hogy az alföldi erdős sztyeppnövényzet felhúzódik a déli oldalakra, s helyenként keverednek a hegyvidéki elemekkel. Növény- és állatvilága különleges és egyedülálló. A Mátrában itt ébred legkorábban a természet. Egész rétekben virágzik az aranyárga virágú tavaszi hérics, és kisebb-nagyobb mezőket képez a bókoló lila leánykőöröcsin. Megtalálható még a törpemandula, a cseplesmeggy, és olyan különlegességek is, mint az ezüstös útifű (legközelebbi lelőhelye a Vértesben van), a sápadt lednek és a sarlóboglárfka. Nyárelőn a tarka és törpe nőszirom, a piros kígyószisz, a magyar zergevirág, a nagy ezerjófű és még megszámlálhatatlanul sokféle növény gyönyörű színeiben és virágaiban pompáznak a rétek, s itt-ott hullámszó mezőket

képez a hosszú levelű árvalányhaj. A flóra káprázatos gazdagsága vonzotta ide nagy biológusainkat is: Kitáibél Pált, Dégen Árpádot, Jávorka Sándort, akik valószínűleg elgyönyörködtek a Csepelye-tetőről eléjük táruló csodálatos panorámában.

Tiszta időben délre a Tisza ezüstös csíkja, körben a Mátraalja falvai, távolabb pedig a Bükk, a Cserhát és a Börzsöny csúcsai látszanak. Sajnos ma már a Mátrai Erőmű hatalmas tornyai és körülötte a külszíni fejtés által megsebzett részek rontják a valaha valóban mesebeli képet...

Bár a hegy mindkét oldalán rengeteg zártkert, hétvégi ház található, sőt a Pipis-hegyen vitorlázó-repülőtér működik, barangolni, nézelődni, s olykor még vadászni is lehet. A nyugati, Gyöngyös felé eső oldalon régi kőbányák sebhelyei tarkázzák a képet. Ha télen jár erre valaki, hideg időben mázsás jégcsapokat láthat a kőbányák meredek sziklafalairól lógni, olykor – a kioldott ásványok szerint – vöröses, kékes, zöldes színekben játszva. A kőbányák kedves fészkelőhelyévé váltak az elszaporodott hollóknak, és sok róka is lakik itt.

Ha jól kilép az ember, félóra alatt a kőbányákhoz ér. Kamasz koromban rengeteget jártam itt, persze még puska nélkül. Télihordas, havas estén rókát hívtam nyúlíróval, tél végén pedig hullott őzagancs után bújtam az áthatolhatatlan, kőkényes-fagyos sűrűket. A bányáktól nem messze, a Magyar-völgynél láttam először bőgő szarvasbikát, és a hegyoldalnak erről a részéről gyönyörködtem a világ legcsodálatosabb naplementéiben.

Leánykökörcsin (*Pulsatilla grandis*)

A Szent Anna kápolna ősszel

Tavaszi hérics (*Adonis vernalis*)

A hegynek van még egy számomra igen kedves helye: a XVIII. század közepén Bossányi Gáspár földesúr által építtetett Szent Anna-kápolna, mellette a varázslatos szépségű Szent Anna-tóval. Barangolásaim során majd mindig útba ejtettem, sokszor elüldögéltem a dombon akár a tó jegét rianva roppantó márciusi napsütésben, akár nyári békazenében, és itt tanultam meg imádkozni, itt éreztem magam legközelebb a Teremtőhöz.

A Sár-hegy árvalányhajas tetejéről nézve kelet felé nyúló völgyet négy nagy, akáccal benőtt árok tagolja, amelyek közül már alig lehet kiválasztani, hogy melyik valódi vízmosás, és melyik a háború előtti mélyművelésű bányák megsüllyedt emléke. Az első mélyedés a Tóth-kúria mellett halad a Pokol-árokba, hogy a Kerek-rétnél egyesült másik kettővel együtt fusson egészen a Bagoly erdőig. A negyedik a külszíni fejtés miatt félig feltöltött Bicska-völgybe torkollik.

A Bajna a régiek elmondása szerint a második világháború előtt maga volt a Paradicsom. A lankákon mindenhol szebbnél szebb szőlőültetvények voltak, közöttük a parcellák mezsgyéin kaszáltak, az árkoknál, míg a szőlők végén hatalmas cseresznye-, sárgabarack-, szilva- és diófák kínálták gyümölcseiket. A kisebb-nagyobb uradalmi központok között ebben a virágoskertként pompázó csodavölgyben voltak őseim tanyái. Mindebből mára csak egy omladozó kunyhó maradt...

A Bajna ősszel a legszebb, mikor a szőlőlevelek már megszáradnak, a fáradt napfényben darazsak szaglásszák-dézsálmáják

zümögve az aranyosra érett, mézes fürtöket, és a dülök szélén pompáznak a kökény, a csipke, a fagyal bogyoí, melyek alatt napoznak az ős kék és sárga virágai... Ilyenkor már bögnök a bikák – még a szőlők között is.

S amikor beköszönt az igazi ősz, hidegre fordul az idő, és a szőlőlevelek lehullanak, már lehet nyulat keresni a parcellák között; de ha valaki erre adja a fejét, jól szedje össze lőtudományát, mert a sorokon keresztbe rohanó tapsifülest nem könnyű karikára löni – duplázásra meg nincs idő...

Havas napokon, a kék ég alatt jó egy kicsit megpihenni a fánahajtások között. Oda lehet menni Farkas Józsi bácsihoz, aki ha megkérem, csendesen elmondja öregapám kedvenc nótáját: „Esik az eső, ázik a szegény bajnai gyerek...”

Nem szoktunk sokáig vadászni, mindig csak annyit lövünk, hogy mindenkinek jusson egy-egy kakas. Aztán – ha már közel a Karácsony – elballagunk a templom mögé, a százéves homokpincékhez, hogy megkóstoljuk a vadászbarátok borát – és hal-kan beszélgessünk.

Így januárban kopár a Bajna, szürke a Sárhegy is, a ragadós föld elnehezíti a lépést, a ködből csak a fenyőrigók zajongása hallik. Szomorú ilyenkor a táj és fénytelen, didereg is az ember a metsző északi szélben.

Én azonban reménnyel telve, nyugodtan ballagok, mert tudom, hogy elmúlik majd minden, a sár is, a tél is; de „vannak vidékek legbelül”...

Minden út a múltba vezet...

Az ember előbb-utóbb mindenképpen egyedül marad. És nem csupán azért, mert elhalnak, elmennek melőle azok, akiket a legjobban szeretett. Az öregember akkor is magányossá lesz, ha van gyereke, unokája. A fiatalok, a tetterősek előre néznek, sietnek. Az idősek is örökös mozgásban, menetben vannak, de többnyire visszafelé... Idős Rakiczky Béla a Tamási közelében álló háza udvarán üldögélve egyre több időt tölt Lengyel községben, ahol a gyermekkorát élte. Ez az alig több mint félezer lelket számláló település a Völgyesség nyugati dombjai között található, félúton Dombóvár és Bonyhád között, Tolna megye déli peremén.

Az Árpád-korban állítólag lengyelek lakták, a község neve erre utal. Idős Rakiczky Béla fogékony a történelem iránt, ámde számára Lengyel története az Apponyiakkal kezdődik. Az Apponyi-család 1790-ben vásárolta meg a lengyeli uradalmat. A falu képét máig az a hatalmas kastély határozza meg, melyet gróf Apponyi József építtetett 1824 és 1829 között. Mostani arculatát 1906-ban nyerte el, amikor is egy tűzvészt követően Apponyi Sándor felújíttatta. A kastély egy naptári évet szimbolizál. A 4 évszakra a 4 bejárat, a 12 hónapra a 12 kémény, az 52 hétre az 52 szoba, a 365 napra pedig a 365 ablak utal. Idős Rakiczky Béla mezítlábas kisgyerekként sokszor rácsodálkozott erre a mesepalotára. Apja kőműves volt, édesanyja a kastélyban dolgozott...

Néhányszor a kastélyparkban is megfordult, melyben máig áll az a két hatalmas mamutfenyő, melyeket 1880-ban hoztak

Észak-Amerikából. Körméretük a talajszinten ma már több mint hét méter, magasságuk meghaladja a negyvenet is. Láta a grófi vadászatok személyzetét, résztvevőit is. Elevenen élnek benne ezek a képek. Apja azt akarta, hogy kőműves legyen. Ki is járta az ipari iskolát, de aztán mégis szembefordult az apai akarral. Vadász akart lenni. Jelentkezett és 1943. szeptember 1-jén felvételt is nyert a királyhalmi alerdész iskolába. Első beosztását a lengyeli Királyi Közalapítványi Erdészeti Hivatalnál kapta.

Az erdészlak, ahol ma is él, 1792-ben épült. Az öreg ház a Tamásiból Hőgyész felé vezető út mentén áll. Magasra nőtt, öreg fenyők őrzik. Az épület arccal a babódi erdőtömbre néz, a kert vége pedig a Rácvölgyi erdőbe vész. Idős Rakiczky Bélát megelőzőn Labancz János volt az erdészlak lakója. Őt 1954 karácsonyán orvvadászok, géppisztoly-sorozatokkal megölték.

A trófeeakat is átszíneszte a füst, a por és az idő...

Labancz János kétségbeesett ellenállását a fegyvere mellett talált kilenc töltényhüvely bizonyította. Amikor 1955. március 1-jén beköltözött szomorú végű elődje házába, meglehetősen kétes hangsúllyal többen is megkérdezték tőle, hogy nem fél-e. Lehet, hogy félek, mondta, de azoknak is jobb félni, mint megjedni, akik esetleg fegyvert emelnek rám. Ha kilenc töltény kilövésére kényszerítik, akkor ott kilenc hullá is lesz, mondta. Híresen jó lövő volt.

Most bizonytalanul tájékozódik, remeg a keze, csoszogva jár. Nyolcvanöt éves. Hetvenöt éves korában még minden foga megvolt, mondja, majd legyint, mint aki számára már nem érdekesek a testi körülmények. A létkörülmények se nagyon. Az öreg ház gangról nyíló középső helyiségében éli az életét. Itt van az asztal, amely mellett gyakran órák hosszat üldögél, és itt van a rádió is, amely egyre ritkábban beszél olyan témákról, melyek őt is érdeklik. A történelmi, természettudományos és földrajzi tárgyú műsorok azonban lekötik. Néha kiáll a ház elé, és nézi a tovasuhanó autókat. Bármit lát, bármit hall, valami régi esemény jut az eszébe. Például, amikor Kádár Jánost várta. Akkor is a ház előtt. A puská mellett, a fa alatt. Jöttek, mentek a fényes autók. Egyszer csak megáll az egyik, kiszáll két marcona férfi. Maga mit csinál itt? Várok. És kire? Alighanem arra, akire maguk vigyáznak. Puskával...?! Nem, a munkaeszközömmel, mert hogy nekem a puská a szerszámom...

Idős Rakiczky Béla a Gyulaj Zrt szolgálatában élte az életét.

Munkaadója neve és szervezete többször is változott a hosszú évek során, a vadászterület és az ő feladata azonban maradt. A dámok között élte az életét. Az 1971-es budapesti Vadászati Világkiállításon tagja volt a nemzetközi bírálóbizottság dám-szekciójának. Ő lövette 1971-ben a Tolnai-féle világrekord lapátú dámbikát is. A gyulaji dám történetében az első fénykor az 1800-as évek első évtizedeiben köszöntött be, amikor is a híres ozorai vadászatok főúri résztvevői dámvadból is százas terítékeket értek el. A második világháború után persze, az összeroppant állományok megerősítése volt a cél és a feladat. Tamási rangja és vonzereje 1956 után nőtt meg újra. Idős Rakiczky Béla jegyzetei máig őrzik az egykori létszámadatokat. Az általa becslést és a jelentésekben rögzített adatok sohasem egyeztek. A dám egyre több lett, a jelentések pedig egyre kozmetikázottabbak. Az 1960-as évek végén elrendelték a dámos erdők bekerítését. Dámok száza pusztultak éhen, mert sokkal többen voltak, mint amennyiről a jelentések szóltak.

Úgy beszél a dámról, mint az emberekről. Azt mondja: minden dám egyéniség, nyugtalan, mozgékony, ámde mégis társaságkedvelő. Kíváncsi, érdeklődő, veszélyérzete tökéletes, ha menekülni kényszerül, villámgyors felismeréssel mindig a legésszerűbb utat választja. Ragaszkodik az otthonterületéhez. Elhallgat, a mennyezet felé néz – melyről pókhálók finom szálai függnek alá -, majd hirtelen témaváltással azt mondja, hogy Dániában és Németországban volt hadifogoly. A végén már jó sora volt, egy szép gazdaságban dolgozott, marasztalták is asszonynepek, ám ő mégis hazajött.

A szobába, ahol ülünk, csak az üveges udvari ajtó ablak-kocáin át szűrődik be némi fény. Az egykor fehér falak ma szürkék, sőt helyenként már-már feketék. A falakat díszítő kisszámú trófeát is átszíneszte a füst, a por és az idő. Érkezésünkre várva meszelni kezdett, a falakba ivódott szürkeséget azonban nem könnyű eltüntetni. De talán nem is kell. Idős Rakiczky Béla három évvel ezelőtt vesztette el a feleségét. Lakása van, az otthona megszűnt.

Kimegyünk az udvarra, és ez felélénkíti. A favágótuskóhoz csoszog, fejszét fog, széthatít néhány rönköt. Ez mindennapi, kedvelt elfoglaltsága. A hasított fa kell a tüzeléshez, maga a favágás pedig az önbecsüléshez. Még meg tudja tenni...

A házhoz ragasztott féltetős fatárolóban katonás a rend. A favágás egyébként nem csupán munka, teljesítendő feladat idős Rakiczky Béla számára: a társasági élet alkalmá is. A rönkök hasogatása közben összegyűlnek körülötte a baromfik, élükön Gyuri kakással, akivel mindig, minden alkalommal akad megvitatni valója. Gyuri kakas elvesztette a realitásérzékét. Az a meggyőződése, hogy ő a porta ura. Mindenbe beleszól, még abba is, hogy mennyi fát kell vágni egy-egy alkalommal. Ha sokallja a fejszecsattogást, rikácsol, pengeti a sarkantyúját.

Idős Rakiczky Géza 1983 óta nyugdíjas. Az állami szolgálatból való kilépése után még évekig vadásztársasági vadászmeister volt. Nagy idők tanúja. Láta, sőt részese volt a magyar vadgazdálkodás felemelkedésének, személyesen ismerte korának szinte valamennyi magas rangú szereplőjét, feljegyzési kordokumentumok. De most nem válaszol a jelen helyzettel kapcsolatos kérdéseimre. Csak rázza a fejét. Hatalmasságokat is gyakran vadásztató jágerként megtanult hallgatni. Imbolygó léptekkel, a falat támasztva kikísér a ház elé. Egy terméstől roskadozó almafa alatt búcsúzkodunk. Hiába szedné le, nincs, aki megegye. Megölel, megcsókol. Mostanában nemigen voltak vendégei...

BÉKÉS SÁNDOR

bekes.sandor@chello.hu

Ez is vadászat

Pintér Norbert

Három süldő vált ki a szóróra. Az egyik elkülönülten szemezgeti a kukoricát, a másik kettő egymást takarva arrébb lépeget. A céltávcső kapkodva szedi össze a lövilág utolsó fénymorzsáit, miközben a szóró világos háttéréből előszürkülő test felém fordul. Igazítok még egyet a tuson, a száldereszt a lapockára kúszik, majd kifújom a levegőt, s megérintem a felajzott billentyűt.

A Mauserben remegő erő súlyos csattanására darabokra hullik a kora esti félhomály, disznóm kalimpáló lábakkal tűzben rogy, s mire a kápráztató lóporvillanást elfelejtik szemeim, már egyedül marad a kihintett ocsú mellett. Társai rémült ropogását elnyeli a fiatalos, a fák némán állnak, s néhány őszről maradt száraz levelet szórnak az erdei ravatalra.

Kísérőm elégedetlenül dörmög. Szerinte nem az egyedülit kellett volna löni, hiszen a többiek végig úgy álltak, hogy egy szerencsés lövés elseperte volna mind a kettőt. Bosszant a dolog, de vendég vagyok, s mint ilyen, nincs kedvem a terület gazdáját kioktatni.

Köszönettel tartozom neki a vadászati lehetőségért, hiszen annak híján a vadúzéssel töltött szabadságom után, vad nélkül mehettem volna haza. Az elmúlt napokat ugyanis Széchenyi Zsigmond szellemisége lengte át, amiből nekem csak a több erdőzúgás jutott. Ez van, de hát, ahogy a tapasztaltabbak mondják: - Halász, vadász sokat potyáz!

Az eseménytelen, éjszakákba nyúló leskelődéseket és hajnali cserkeléseket nem is bántam, hiszen ez a mai utolsó alkalom igyekezett kárpótolni az elmúlt napok meddő kísérletezéseiért. S most mégis keserű a szám íze. Pedig szép ez az erdőrész. Fiatal vöröstölgyes, titokzatosan összehajló ágakkal, csinos kis tisztás, kukoricával gazdagon meghintve, s a szélen egy régvolt fa vaskos tuskója, amibe sötömbnek való lyukat vágott a hozzáértő kéz.

A les észrevétlenül rejtőzik egy tisztára seprert cserkelő út végén, s amikor először pillantottam meg, az önkéntelen elismerés szavaival hosszasan méltattam. Tetején mohás zindelyek dacoltak a múlt idővel, ajtaja nyikkanás nélkül nyílt, s amikor körben felcsaptam a zsalugáterekeket, csodálatos kilátás nyílt egy vízmósásra, a szemközti dombhajlat szórójára, s a fák közé vesző ösvényre. A létra szó nélkül tűrte, hogy egymás után ketten is felcihelődjünk puskákkal és hátizsákokkal, s az ülőke, nos arról külön értekezést lehetne folytatni. Nem görcsös deszka várt minket, ami minden mozdulásra élesen nyikkan, nem is holmi favágó tönk, hanem két remekbe szabott, magas támlájú, tulipános faszék, masszív talpakra csavarozva.

Ilyen széken ültem alig egy órája lent a völgyben a vendégfogadóban, ahol én kávét, míg vendéglátóm némi kisüstön főttet rendelt. Kísérőként aztán jóféle árpaléval öntözte kiszáradt torkát. Rendelésén udvariasan mosolyogtam, s arcom csak akkor kezdett felhőzni, amikor a következő kört is elénk tette a fogadósné.

Szelíden indulást indítványoztam, ami szerencsére meghallgatásra talált. A terület gazdája zajosan helyeselt, de hogy ne kelljen sokáig nélkülöznie az alkoholban oldott mámort, további dobozos bűfelejtőket pakolt egy öblös hátizsákba.

Az erdőszélen kísérőm cserkelést javasolt, s én hátizsákom szíját szorosra húzva, megtöltöttem a fegyveremet. Óvatosan

mentem előre a szépen karbantartott erdei úton, hogy negyed óra múlva, immár távol az aszfalton futó autók zajától, templomi áhítattal lépkedjek a fák közül elősejlő tisztás felé. Valami ropogtatta a kiszórt magot, s én minden lépésemet külön-külön átfontolva igyekeztem lopni a köztünk lévő távolságból. Még egy lépés és még egy, a ropogás erősödik, s valami mozgást is látni vélek már. Szorosan markolom a puskát, lehajlok, hogy egy kilátást eltakaró lombos ág alatt átnézhessek, amikor mögöttem valami élesen szisszen. Hátra kapom a fejemet, így láthatom, hogy meghívóm egy sörös dobozzal bajlódik, karján végigfut a fehér hab, miközben a szóró egy roppanással elnéptelenedik. Pillanatokkal később, valahol egy őz riaszt.

Kínlódva mosolyt erőltetek az arcomra, ahogy a sikertelen sörbontás történetét hallgatom, s közben azon gondolkodom, vajon mit szalaszthattunk el. Tekintettel a megriasztott erdőrészre, most már óvatosság nélkül lépdelünk a magasles felé, amelynek látványa elfújja borús gondolataimat. Kissé ugyan zordnak hat a pánton lógó lakat, de az ajtó olajozottan nyílik, s amikor fellépve körülnézek, már sokkal jobb hangulatban, bizakodón nézek az este elé.

Az ülőkek, mintha királyi párra várának, trónszékként terpeszkednek, míg az ablakok alatt kényelmes, könyöklésre alkalmas magasságban, széles deszkák futnak körbe. Teljes a kényelem, minden kabátnak, messzelátónak, kalapnak külön akasztó jut, lábunk alatt puha szőnyeg terpeszkedik. A kilátásaink szó szerint a legjobbak. Körülvesz egy sohasem tapasztalt erdei kényelem, ami mint közben kiderül, teljesen kirekeszt az erdő életéből. Hiába nyitom ki a spalettákat, az ajtó bezárul, s innentől kezdve három lőrészterű nyílason át bámulunk kifelé. A szóróra néző ablak alatti könyöklő géppel mart bemélyedések tartják a nekik támasztott puskacsöveket, míg alatta külön támaszt talál a cserkelésben megfáradt láb. Tobzódok a jólétben, de ahhoz, hogy halljam a kinti történeteket, csendre lenne szükségem. Ez sajnos még nem adatott meg, a szomszédom hátizsákja dönti magából a zörejeiket.

Dobozok koccannak, zacskók zörrennek, s a könyöklő folyamatosan kopog a ráhalmozott kincsektől. Rövid szisszenés után hangos kortyokban fogy a sör, miközben én messzelátóm mögé rejtőzve, felmérem a látnivalókat. Az erdő már elfeledte zajos belépőnket, talán az őz is megnyugodott, már csak a szellő játszik az ágak között. Halk korrogással egy holló méltatja az alkonyt, miközben a szóróra egy nyúl baktat ki.

Kénytelen vagyok szemeimet folyamatosan a messzelátón tartani, mert abban a pillanatban, ahogy leeresztem, vendéglátóm azonnal beszélgetést kezdeményez. Valamilyen kényszeres szórakoztatási vágytól űzve beszél, beszél, és beszél. Mindegy, hogy miről... Itt most helyet kap a vadászat mellett az idej gabonatermes, a fakitermelés, a beteg hízó, s a jövő szombaton idelátogató anyós fenyegető réme. Inkább az üveglencsék mögé menekülök, bár egy idő után már szemet kápráztató látomásaim vannak.

Ott a nyúl helyén az árnyékban, most mintha egy róka ülne, de a messzelátót nem merem leengedni, hogy könnybe lábadt

szemeimet megtöröljem, mert azonnali tájékoztatást kapnék az állatorvos viselt dolgairól. A róka – mert tényleg az –, meredten figyel valamit, de mielőtt kiderülne, hogy mi az, infantilis telefonhallam harsan a lesbe zárt homályba. A rövid eszmecserét persze már nem várja meg a vörös kabátos erdei zsvány, s szívem szerint bizony én is vele szaladnék.

A telefontulajdonos szabódva némítja el készülékét, s megnyugtat, ilyenkor még semmi sem jön a környékre. Az őzet elriasztotta, a hollót természetesen nem hallotta, a nyulat, rókát nem látta, s én az ég helyett a palatetőre nézek, aztán hosszan imádkozom. Fohász közben egy szép szabályos, kerek lyukat vélek felfedezni, legalább nyolcmilliméterest. Gyors pillantás a másik fegyver egyelőre csak kikészített lőszerre – a kaliber stimmel –, s én biztos, ami biztos, arrébb húzódom.

Kísérőm szöszmötöl, de odakint, mintha valami óvatos roppanásokba oltott motoszkalás közeledne a hátunk mögött. Nem hallok tisztán, hogy van-e test a zaj mögött, vagy csak a feltámadó koraesti szellő neszel, hiszen abban az irányban nincsen lőrés.

Kísérőm mit sem sejtve izeg-mozog, aztán mielőtt megakadályozhatnám ebben, hirtelen feláll, s kitarja a les ajtaját. A kis rudli egy méltatlankodó bőf-fenéssel bereccsen a fák közé, s nekem hideg verítékpatak csorran a fülem mögött, biztos előjeleként a fiatalkori gutaütésnek.

Nincs mit tenni, a szarvasok már valahol a szomszéd oldalban járhatnak, s én hallgathatom a lestulajdonos folyamatos zörtölődését, ahogy hangos csobogással könnyít magán. Közben a borjakat szidja, amik nem átalottak pont most, a szükség égető pillanatában erre járni. Nézem az órámat, s arra gondolok közben: - Vajon mennyi van még hátra ebből a rendhagyó lesvadászatból?

Apatikus csendbe zárkozva, esélylatozó gondolatokba merülök. Hangulatom kisugárzása hatással lehet társamra: egyelőre csendben gubbaszt mellettem.

Messze a hátunk mögött, a zenit alá bukhatott a nap, mert a távolabbi fákat már csak Zeiss jóvoltából láthatom egyenként, de a szóró keményre taposott talaja szürkén világít az erdei félhomályban. Az üveglencsék segítségével akár a kukoricaszemeteket is megszámlálhatnám, s bár ez nyilvánvalóan túlzó gondolat, a szózó tönkjére szálló mátyást mindenestre elérhető közelségbe varázsolják. A mátyásmadár forgolódik, leugrik a földre, aztán egy rebbenéssel az ágak közé vágódik. Valamit megláthatott, de ez a valami most még a fák között rejtőzik, bár hallhatóan a szóró felé közeledik. Óvatlan lábak alatt roppan meg a hullott gally, árulóan zizzen néhány száraz levél, aztán – mint egy látomás – vaddisznó bukkan elő. Utána még egy, s megint egy...

Süldők. Koca nincs velük, s ennek megfelelően, vigyázatlanul lépdelnek ki a tisztásra. Halkan szomszédom fülébe lehelem, hogy disznók, s vigyázó mozdulattal lassan kitolom a fegyvercsövet az ablakon. Mellettem a messzelátó hangosan koccan a deszkán, s én fogcsikorgatva gondolok valami nagyon csúnyát,

de aztán a süldők feledtetve az apró zavarást, tovább ropogatják a kukoricát.

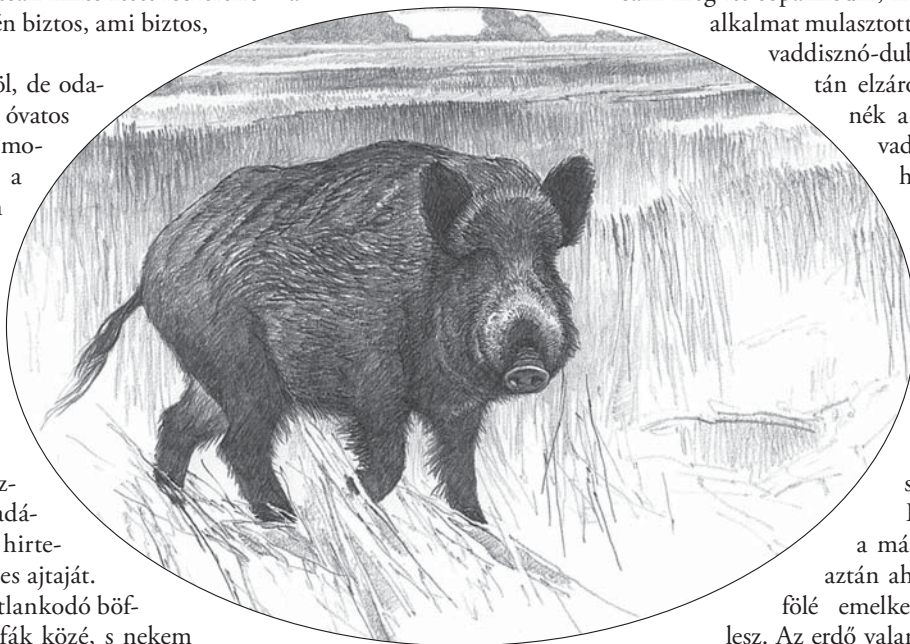
A szálderest célra mutat, s én ahelyett, hogy a lövésre összpontosítanék, rekedt suttogásra figyelek. A susmogás folyamatos, s arról győzköd, hogy szerencsés találat esetén kettős teríték felett ünnepelhetnénk. A gondolat bár érdekes, egyben bosszantó hazardírozást jelent. Valahogy nem akarózik a sötétülő erdőben, fedésben lévő vadtesteken kísérletezni, kockáztatva egy ostoba sebzést. A látómezőbe fogott egyedül álló disznó megint lehajol, szájába vesz néhány szemet, a szálderest a lapockáján, aztán rászakad az erdő, s számára véglegesen összedől a világ. A csattanást már nem is hallotta. Társai elrohannak, az én társam meg itt sopánkodik, hogy milyen nagyszerű

alkalmat mulasztottam el a kihasználatlan vaddisznó-dubléval. Ismétetek, aztán elzárom a puskát, s indulnék a mozdulatlanul fekvő vadhoz. De nem lehet, házigazdám nem enged. Értetlenkedek, ez azonban itt most mellékes. Még várni kell, hiszen ezen az alkonyi órán bármikor jöhetnek szerinte még disznók, akik, ha én lent szöszmötölök, messzire elkerülik a szórót. Egyik negyedóra telik a másik után. Besötétedik, aztán ahogy a kelő hold a fák fölé emelkedik, újra világosabb lesz. Az erdő valami régmúlt történetről

suttog körülöttünk. Indulnék már, hogy birtokba vegyem zsákmányomat, de még most sem lehet. Kivárunk, hátha jön a konda... Mellettem újra sörös doboz csikordul – a csendben szinte sikolt a fém –, aztán a jól ismert szisszenés után dobhártyámon hangos kortyok dobolnak. Közben csomagolópapír zizzen, bicska csattan, s néhány perc múlva harsogva örlik a fogak a hagymát, tépik a kolbászt, s harapják a kenyeret. Megint csak mennék, pláne, hogy kissé megsűrűsödött idebent a fokhagyma illatától súlyos sötétség, de még most sem szabad. Vendéglátóm eszik, majd komótosan elcsomagol, aztán a résnyire nyitott ajtón keresztül ismét könnyít egyet magán. Az avaron hangos ütemet ver a surrogó vízszugár, s én bánatosan nézem a lött vadat, ami bár térben még mindig negyvenméternyire van a lestől, de az időben lépegető vadászat ősiségével együtt mind messzebbre kerül tőlem. Telik az idő, s én lassan megsajnálom a disznót...

Végre mehetünk. Összepakolok, kiszedem a tárban maradt töltényeket, és a zseblámpa fényét követve odaballagok a süldőhöz. Nincs teríték, nincs utolsó falat, hiányzik a töret...

A hold sápadt fénye visszatükröződik a disznó élettelen, üveges szemeiből, s én már nem érzem, hogy köszönettel tartoznék ezért a vadászatért.

PINTÉR NORBERT

Debrecenben él, de a Hortobágyon nőtt föl, ott is vadászik. A Magyar VADÁSZLAP hasábjain több írása jelent már meg. Novelláiban általában a természetről, a vadászat hangulatáról mesél, a puska csak mellékesen szólal meg.

Ráadás

Szy Ferenc

Jó néhány évvel ezelőtt, november 30-án, korán reggel indulunk Victoriából Sziklai Oszi régi jó barátommal a Vancouver sziget északi részére, néhány napos szarvasvadászatra, hogy egy kis húst hozzunk a konyhánkra. Abban az időszakban mind ténre, mind bikára engedélyezett volt a vadászat.

Délután 2 óra körül érkeztünk a kiszemelt területre. „Vadásztáborunkat” egy régi erdei út kiszélesedett tisztásán ütöttük fel. Ott parkoltuk le kocsijainkat, azokban aludtunk. A régi út további részét helyenként már erősen benőtte a növényzet. Amint távolabb kerültünk a kocsiktól, tisztább útszakaszok és sűrűbb részek váltották egymást. Az út egy hosszabb, egyenes szakaszát több helyen erősen használt váltók keresztelték. Itt helyezkedtünk el megfelelő takarásban, egymástól 200-220 m-re, hogy a késő délutáni órákban, rendszerint a folyó menti alacsonyabban fekvő részek felé igyekvő szarvasokból esetleg elcsíphessünk egyet.

Már erősen szürkült, amikor a tőlem jobbra eső váltón kilépett egy ténre az útra, és megállt, mielőtt lement volna az útszéli sűrűbb erdőfoltba. Csupán 35-40 lépésre lehetett tőlem. Lövéssemre összekapta magát, és nehéz léptekkel eltűnt a bokros sűrűségben. A teljes sötétedés közelsége miatt mindjárt a rálövés helyére mentem, ahol sötét vért és májdarabkákat találtam. A zseblámpám fényénél próbálkoztam a kereséssel, de a sűrű növényzet, a több váltó és a sötétség miatt hamarosan felhagytam a további próbálkozással.

Másnap korán igyekeztem vissza a rálövés helyére. Igen óvatosan haladtam. Ott még 10-15 percet elállodgálva figyeltem, majd leléptem az útról a kissé alacsonyabb, bokros részbe, ahol az esti vérnyomokat elég jól tudtam követni. Nem mentem 5-6 lépésnél többet, amikor egy kis duglászfenyő mögött megláttam két szarvaslábát.

Megvan a szarvasom!

Körültötte a fű teljesen letaposva. A két hátsó lábon és bőrön kívül mást nem találtam a szarvasból. Gondoltam, ez medve munkája lehetett és számolni kell azzal, hogy valahol teli gyomorral a közelben pihen, ezért fokozott óvatosság szükséges.

A combokat kinyújtam a bőrből és az útszéli nagyobb fa tövében rejtettem el, gondosan betakarva mohával, száraz ágakkal, levelekkel, ami éppen a kezem ügyébe esett.

Úgy terveztem, hogy este erre jövök vissza a napi vadászatom után, akkor majd felveszem a combokat és kiviszem a kocsihoz.

Késő délutánra járt az idő, amint a régi úton közeledtem az előző esti rálövés helyéhez. Be-benézegettem az út menti tisztásokra, nyílásokra, így lassan haladtam. Az egyik hosszúkás tisztáson, kis duglászfenyő mellett szarvast vettem észre, amint felém figyelt. A fiatal, villás bika tőlem talán 40 lépésre, kicsit elfelé állt. Szépen jelezte a lövést. Az elrohanó szarvas egyre lassabban szaladt, majd megállt és összeesett.

A sötétedés miatt nem hagyhattam ott reggelig váratlan zsákmányomat, mert könnyen az előző szarvasom sorsára juthatott volna ez is. Gyorsan kiszigereltem, majd megnyújtam. Igyekeztem kellett, mert versenyt futottam a sötétség rohamos közeledésével. Egészben nem tudtam kivinni a 45-50 kg súlyú

bikát, ezért fel kellett darabolnom. A nagyobb darabokat sietve kicsontoztam, a fejjel együtt kötelekkel felerősítettem a pack-boardra és már teljes sötétségben indultam el húzós terhemmel a kocsi felé. Az útszéli fa mellett megtaláltam a reggel elrejtett két combot, de már nem volt erőm azokat is felvenni és növelni az amúgy is súlyos terhemet. Úgy határoztam, hogy majd reggel kijövök értük, mielőtt visszaindulok Victoriába.

Reggel már kezdett világosodni, amikor Oszi elindult Vancouverbe, ahol az erdészeti egyetemen tanított, én pedig reggeli nélkül, puskával és pack-boarddal felszerelve igyekeztem, hogy mielőbb behozzam a kint hagyott combokat. Az elrejtett combok helyén csak félretolt ágakat és mohacsomókat találtam. Kis várakozás után tovább óvatoskodtam az első este lőtt szarvasom maradványainak irányába. Talán húsz lépést mehettam, amikor nagy fekete foltot pillantottam meg a bokrokon keresztül, alattam, a fiatalosban. Egy jól megtermett medve szedegette a bőrről a még rajta maradt húscsapatokat. Amikor a keresztben álló medvét megcéloztam, átfutott az agyamon: kell-e nekem még az a többletmunka, ami rám vár, ha meglőném ezt a medvét? A medve 30 lépésre lehetett, tisztán mutatta az oldalát. Figyelmét nagyon lekötötte a táplálkozás, engem nem vett észre. Olyan előnyös helyzetben találtam magamat, amilyen csak kivételesen adódik a vadász számára. Nem szalaszthattam el ezt a ritka alkalmat!

A lapockáján pihent a szátkereszt és dörrent a lövés! A medve egy ugrással eltűnt a sűrű bokros részben. Semmi jelzést nem vettem észre.

Miután reggeli nélkül indultam a húsert, úgy vélekedtem, hogy amíg visszamegyek a kocsihoz és a reggeli elfogyasztása után visszatérek, elég idő fog elmúlni az utánkeresés megkezdéséhez, így hasznosan tudom eltölteni a várakozási időt. Táborhelyemhez érve beléptem a kocsiba a reggelizés szándékával és leültem a kis asztalkához, de egy árva falat sem ment le a torkomon. Hajtott vissza az utánkeresés izgalma, miközben ezernyi kétely gomolygott a fejemben. Éhes gyomorral igyekeztem vissza a medvéhez!

Megint a hátamra került a pack-board, ez a hasznos, indián eredetű, nagy súlyok cipelésére kitűnően bevált eszköz, és vállamra a puskám. Mintegy másfél óra múlhatott el addig, amíg visszaértem a rálövés helyére. Egy útszéli bokor mögött hagytam a pack-boardot, és a puskámról lecsatolt távcsövet, hogy egyik se akadályozzon, ha esetleg gyors lövésre lenne szükség. Onnan, ahol a medve állt, több irányba vezettek vadcsapások és most azt a váltót kellett megtalálnom, amelyiken a medve elszaladt. Aprólékosan végigvizsgáltam az első két vadcsapás füves, mohás talaját 30-40 méter távolságig, de semmi jel nem utalt arra, hogy valamelyiken is egy nehéz testű állat rohant volna el. A harmadik vadváltót követve, talán 8-10 méter után úgy tűnt, mintha az egyik mohás folt hiányos lett volna. Nem volt meg a mohaszőnyegre jellemző egyöntetűsége, meg volt bolygatva. Fokozottabb figyelemmel követve a váltót, apró, helyükből kimozdított köveket, majd karom-lenyomatokhoz hasonlító karcolásokat fedeztem fel a csupasz foltokon. Óvatosan, meg-megállva halad-

tam a váltón a bokrok, fiatal fenyők és a szarvasok által lerágott tuják között. Éreztem, hogy jó csapán vagyok, de még mindig nem találtam véryomot sem a földön, sem a váltót szegélyező növényzetben.

A sűrűséget lassan ritkább rész váltotta fel, majd a váltó enyhe kanyarral kivezetett egy tisztásra. Kérve a sűrű részből, megkönnyebbültem, mert itt legalább tovább láttam az orrom hegyénél és szükség esetén időben tudtam volna használni a fegyveremet. Végigfuttattam szememet a tisztáson, de a rövid vizsgálódás semmi eredménnyel nem járt, ezért tovább lopakodtam a jól kitaposott váltón. Elöttem erősen összerágott, csökkent kis tuja felett elnézve, a tájba nem illő sötét foltban akadt meg a szemem. Jobbra letértem a váltóról, hogy oldalról jobban szemügyre vehessem a gyanús fekete foltot. Távcövemmel sem tudtam biztosan kivenni, hogy mi lehet az, mert eddig már sok megszenesedett tuskót néztem medvének. Még közelebb lopakodtam és akkor már felismertem, hogy az medve. Úgy nézett ki a kicsiny fácskák között, mint egy nagy fekete halom. A puskát készenlétben tartva lépegettem mindig

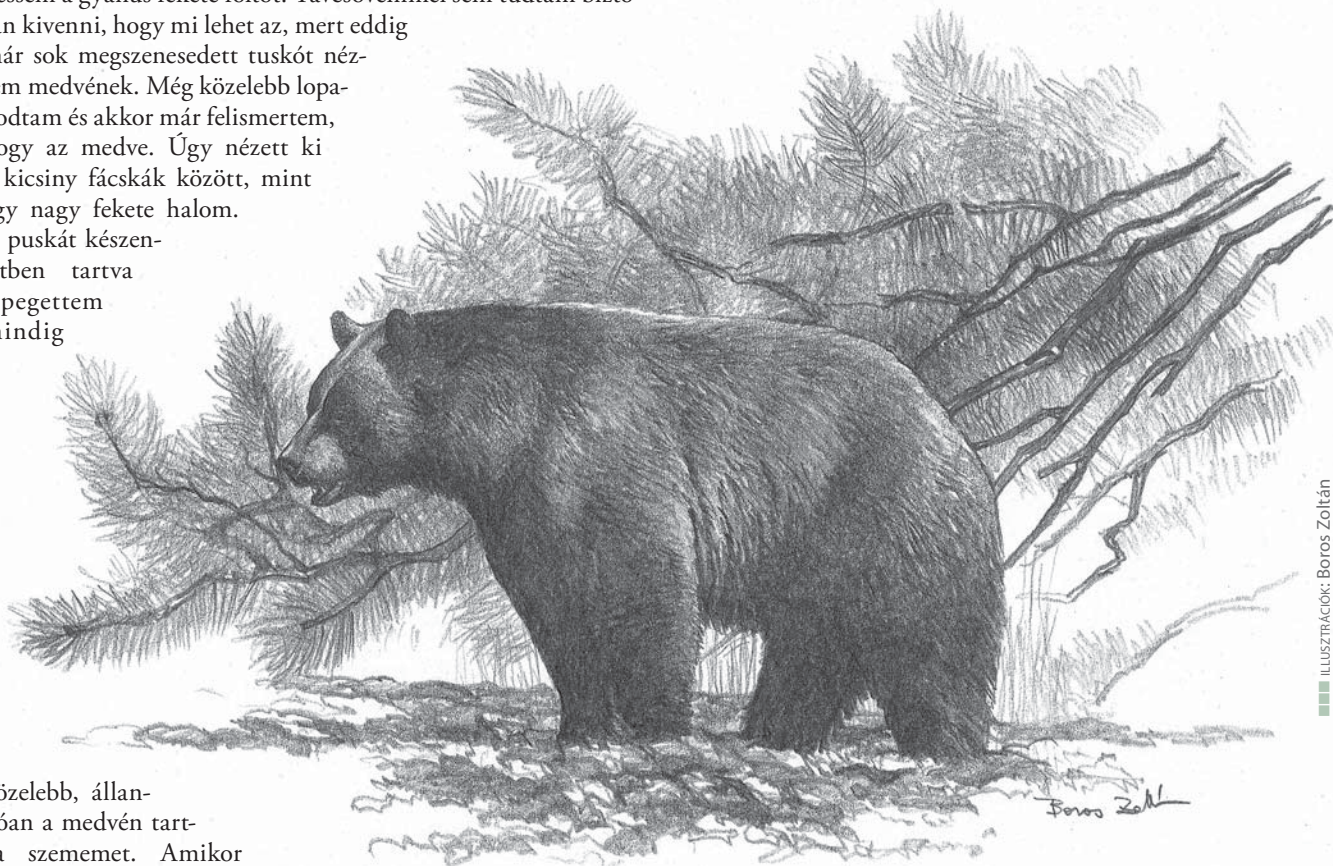
közelebb, állandóan a medvét tartva szememet. Amikor úgy 15 lépésre megközelítettem, apró kavicsokkal kezdtem dobálni. Izgalmamban, amikor a harmadik vagy negyedik dobással végre eltaláltam, a kavics nagy ívben pattant le a testéről. Még néhányszor megismételtem a sikeres célba-dobást, és amikor ezek után sem rándult össze, akkor tudtam, hogy már nem él. Ahogy közeledtem hozzá, mindig nagyobbak és nagyobbak tűnt, mintha állandóan „nőtt” volna. Hátról közelítettem meg, de még mielőtt egészen mögéje értem volna, egy hosszú ággal is megbökdöstem. Miután erre sem reagált, mellé léptem. A hasán feküdt, összekuporodva, mintha csak aludt volna. Szénfekete, hosszú szőrű bundája ritka szép látványt nyújtott. Nagy kanmedve!

Megvan életem hetedik medvéje!...

Na, eddig minden rendben ment, de most hogyan tovább? Itt vagyok a zsákmánnyal egyedül az erdőben, teljesen magamra utalva. Sokat nem morfondírozhattam. Igyekezniem kellett, mert még aznap haza szerettem volna érní Victoriába. Ahogy elnéztem a két mázsa körüli medvémet, nyilvánvalóvá vált, hogy bőven van tennivalóm, csak bírjam szusszal!...

Visszasiettem a bokor mellett hagyott holmimért. A hátsó lábakra erősített kötelekkel nagy nehezen olyan helyzetbe tudtam

hozni a medvét, hogy elkezdhettem a nyúzást. Kezdetben jól haladtam, de a téli pihenőjére készülő medve bőre alatti, kétujjni vastag zsírréteg hamarosan kivette a késem életét. A zsír majdnem folyékony állapotú volt, így a kezemet és a kést állandóan törölgetnem kellett. Félttem, ha megcsúszik a kezem a kés markolatán, összevághatom az ujjaimat vagy a tenyeremet, mint az egyszer egy barátommal meg is történt. A késem sok élesíté-
tése, törölgetése után két és fél órai keserves munka árán végre lekerült a bőr a medvéről. Ekkor láttam, hogy a vastag zsírréteg eltömté a belövési nyílást, és miután a golyó nem ütötte át a nagy testet, így kilövési nyílás sem volt. Ez okozta, hogy nem találtam semmi véryomot a csapán. Kötelekkel felkötöttem a bőrt a pack-boardra, magamhoz vettem a puskámat és elbúcsúztam

ILLUSZTRÁCIÓK: BOROS ZOLTÁN

a medve többi részétől. Azokat majd az erdő lakói, kisebb-nagyobb állatai fogják az utolsó darabig hasznosítani. A természetben semmi sem marad felhasználatlanul, semmi nemvész!

Felmálházva, jól megizzadva, lassú léptekkel indultam el a kocsim felé.

Egy szarvasvadászatnak indult, emlékezetes kirándulás váratlan „ráadással” végződött.

Ekkor megfogadtam, hogy medvét ezentúl csak a tavaszi idényben lövök, úgy, mint a korábbiakat is, amikor soványak a téli kényszerpihenő után és nem kell bajlódnom az állandó késélesztéssel és egyéb problémákkal. Be is tartottam ezt a magamnak tett fogadalmat, pedig már több mint 30 medvét lőttem, de mindet tavasszal és „zsírprobléma” nélkül.

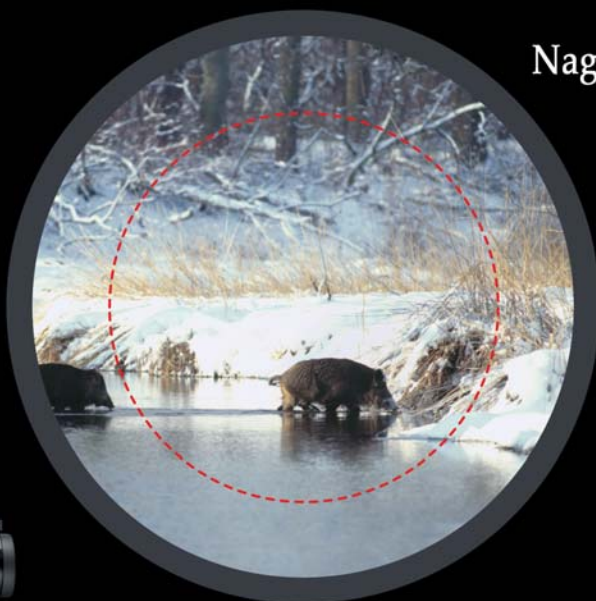

SZY FERENC

Az 1956-os forradalom után Kanadában otthonra lelt erdőmérnök, hosszú éveket töltött az őserdők felmérésével, miközben hódolhatott a vadászat szenvedélyének. 2006-ban jelent meg „Vadászéletem Kanadában” című kötete.

Nagyobb látómező

Z6i 1-6x24

*egy összehasonlított termék látómezeje a legkisebb nagyításnál

NAGYOBB LÁTÓMEZŐ, NAGYOBB SIKER.

A Swarovski Optik innovatív 6-szoros Zoom-ja egyedülálló nagyítással és látómezővel rendelkezik. Ezek teszik lehetővé a vadászat közbeni nagyobb rugalmasságot, a kompromisszummentes képminőséget és látványt. A meghosszabbított szemtávolságnak pedig a nagyobb biztonság az eredménye.

www.swarovskioptik.com

MANNLICHER

www.magnumvadasz.hu

A Steyr-Mannlicher cég számára a vadászat egyfajta vágyódás, mely egyesíti a pontosságot, a tiszteletet és a természet és ember közti ősi összhangot. Vadászfegyvereit is ebben a szellemben készíti, már 1864 óta. A minőségi szabványukat egyszerűen meghatározhatjuk: amelyek fegyver 100 m-en 2 cm-nél nagyobb szórásképet produkál, az nem kerül ki a gyárból. Új modelljük, a PURE LUXUS, cserélhető csövű, kis szögben (60°) nyíló zárszerkezetű, felsőkategóriás vadászfegyver, mely gazdagon díszített, kézzel vésett oldalpaneljével kiemelkedik a standard modellek közül. Cégünknel megtalálható a teljes modellválaszték, távcsővel, szereléssel és lőszerrel együtt kedvező szett áron.

Mod. Pure Luxus

Mod. Classic

Mod. Classic Full Stock

PURE LUXUS

Raktári kal.: 243 Win, 30-06, 300 WM., 375 H&H
bevezető ár (alapmodell, fa oldapanellal): **579.990 Ft-tól**

CLASSIC

Raktári kal.: 243 Win., 7X64, 308 Win., 30-06, 7 mm RM., 300 WM.,

8X68S, 9,3X62, ár.: **399.990 Ft-tól**

CLASSIC FULLSTOCK "STUTZEN"

(a távcső nem tartozék.)

Raktári kal.: 30-06, 9,3X62, ár.: **485.990 Ft-tól**

Budapest, IX., Soroksári u. 164.
Szűcs Ákos - (70) 368-2554, (1) 280-8311
e-mail: akos.szucs@magnum90.hu

Nyikorogva nyílt a nehéz faajtó, s ahogy egyre nagyobb lett a nyílás, úgy borított be a hűvös, nyirkos hajnal. Mélyet szippantottam a friss levegőből. Jól esett. Becsuktam az ajtót és ezzel a mozdulattal a helyiség nehéz „férfiasan oroszlánszagú” melegségét is magam mögött hagytam. Totális volt a sötétség. Néhány lépést tettem a deresedő fűben, amikor meghallottam a helybéli törzshöz tartozó merkit kísérőm neszelését. Amir a kunyhó közelében nyergelte a lovainkat. Szeptember van, de itt az Altáj hegység mélyén a levegő pirkadatra bizony elég csípős tud lenni.

folytatás

Altáji vadászkirándulás Szent Hubertus akaratából

Pirkad. Fogalmam sincs, hol járunk, mennyi ideje jövünk, de Amir, ajkán széles mosollyal integet. Tekintetemmel követve iránymutató kezét, meglátok a derengő fényben egy sziklaszírtet. Te jó Isten, ez engem fel akar oda vinni? - hasít belém a felismerés. Minden bajom van, de azért feljutunk valahogy. Egy kidőlt fenyőmaradvány gyökerére támaszkodom a tátongó mélység szélén, majd lihegve körülnézek. Majd leesik az állam, csodaszép. Erdélyt, emlékeim legszebbikét is felülmúló, ígésző látvány terül elém. Kísérőm lekuporodik és int, nekem is némi helyet adva az egyébként szűkös sziklaperemen.

A szemben lévő hegycsúcson aranyló sárgasággal megjelent a reggel első napsugara. Elmélázva meredtem a lenyűgöző látványra, s csak arra eszméltem, hogy Amir megkocogtatja a vállamat, majd lefelé mutat a szemben lévő oldalra.

Látom, ott valami mozog. Szememhez emelem a távcsöveget, egy suta. Elfog az izgalom, mert életemben először látok szibériai őzet. Messze van, mintegy 300 méterre, de ráfókuszálok, s látom, jóval nagyobb a „mienknél”, de kecses, arányos.

Hátranéz. A fenyők közül kilép az udvarlója. A bak fejét leszegve, lassan szimatolva indul leendő párja felé. A nálunk honos bakoknál lényegesen nagyobb. Délceg alakja, agancsának mérete lenyűgöz. „Balsoj, harasó” – mondja a kísérőm. Nyúlok a háromszázasomért, megcélzom. Mesze is van, lenn is van, rátartok és próbálok úrrá lenni az izgalmam miatti remegésem. A lövésem dörrenése rettenetes hanggal tölti be a völgyet, mintha minden egy pillanatra megdermedt volna, csak az én bakom ugrik egy hatalmasat, majd eltűnik egy szikla mögött.

Egymásra nézünk. Eltaláltam? Mozse – talán, mondja. Lassan feláll és int, hogy kövessem. Több mint fél óra, amíg átvergődünk a völgyön. A magas fű, az egyenlőtlen terep, no meg a reggel melege alaposan megizzaszt bennünket.

Engem a kétely is fűtött rendszeren. Levegő után kapkodva érkezem a lövés helyszínére. Körülnézünk. Először semmi, s aztán egy marék szőrcomó, de mást nem találunk. A szőrzetet elemezve,

A maral bikák kiszárított barkás agancsából hormonhatású gyógykészítményeket állítanak elő

A Katun-folyó völgye

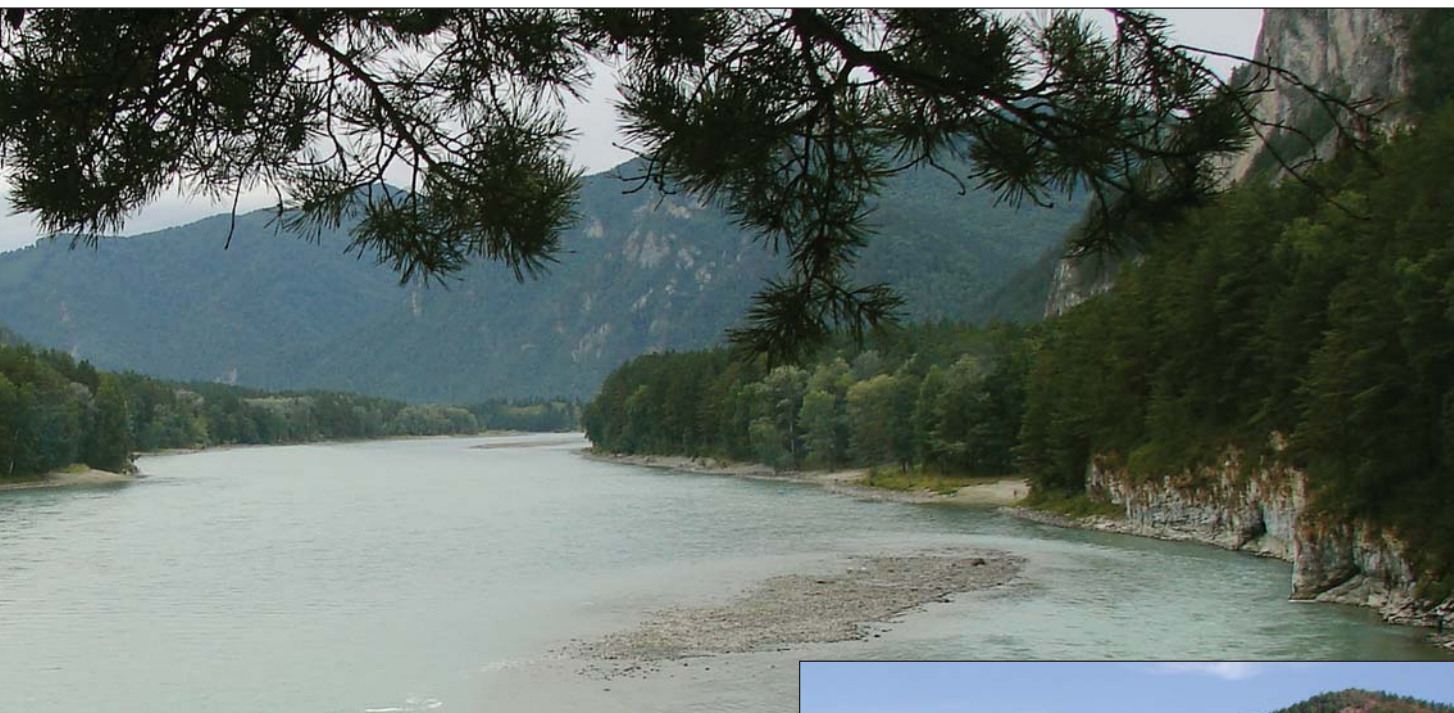
mellkas alatti horzsolt lövés. A csudába, nem eléggé vettem figyelembe a lefelé tartó lövedék esését, ezért egy kissé alálóttam.

Nem is tudom melyik érzés erősebb bennem, az elhibázott célzás miatti vadászszégyen, vagy az, hogy valahol az erdő mélyén, egy horzsolt sebbel, az én bakom, párjával egyesülve új nemzedéket hoz létre.

Elgondolkozva, szótlánul szálltam nyeregbe. A táborba érve kedvetlenül meséltem vadászkalandomat. A délutáni készülődéskor sem voltam nagyon feldobva, de a többiekkel tartottam. Arra gondoltunk, fordulunk egyet a maralokban, hogy felderítsük a maralbikák bögőhelyét. Itt volna az ideje, hogy elkezdjék. A délután folyamán azonban nem láttunk vagy hallottunk egy agancsost sem. A szürkületben táborunk felé léptetve lovainkat, halkán beszélgettünk.

A menet élén haladó merkit kísérőnk azonban hirtelen megállt. Mindnyájan követtük mozdulatát. A lovaink mintha csak tudták volna mi is következhet, mozdulatlanul megálltak. A kora esti szürkületben, előttünk mintegy 250 méterre egy maralbika állt a ligetes, ritka erdőben. Királyi koronával a fején felénk nézett. Csend mindenhol. Álltunk egy darabig, de a vad nem mozdult, mi sem.

Aztán nem tudom mi történt velem, máig sem értem. Elindultam és kísérőnk követett. Csak néhány lépést tettünk, a többiek tovább álltak a helyükön. A Fenség nem mozdult. Lassan lecsúsztam a nyeregből, lekasztottam a hátamról a fegyveremet, s a közeli fatuskóhoz léptem. Még mindig csend, mindenki figyelt mozdulatlanul. A bika két lépést tett előre, mintha csak meg akarná mutatni hatalmas koronáját oldalról is. Az ámulattól ölmosan mozogva fél térdre ereszkedem, puskámat rá támasztom a mellemig érő tönkre és belenézek a távcsőbe. A nagyítást maximálisra, azaz 12-szeresre tekerem. Szembenézünk egymással. Nem mozdul. Kibiztosítok. Még mindig áll és néz rám. Az idő megállt. Kifújom a levegőt, és útjára engedem a 300-as Norma Nosler 9,7 grammost. Dörrenés, halk süvítés és tompa puffanás. Aztán semmi. A Fenség áll és néz. Ürités, töltés és újra meghúzom az elsütő billentyűt. A Fenség lassan lehajtja a fejét, már nem néz rám, maga elé mered, aztán a földre rogy. Lassan felállok, kezemben tartva az újra töltött fegyvert, elindulok. Nem látom, hová lépek, néha meg-megbotlok, de haladok egyre közelebb és közelebb. A bika hirtelen feláll. Villámgyorsan

A „fürdőszoba” és a nappali ➤

dörren a harmadik lövés, s vége. Odaérek. Állok meghiúsultan, hiszen én nem is akartam maradt lőni, megőrültem. A Fenség ott fekszik előttem mozdulatlanul. A lapockája mögött a három lövés helye egy tenyérrel letakarható. Hihetetlen. Az őzre, kecskére, hosszú lövésre használt lövedék a négyszáz kilós termetre nem volt elég hatásos, de itt van.

A vadásztársam megszólal mögöttem: gratulálok! 265 méteres távolság, s legalább 13 kilós trófea, ez igen. Fejem lehajtva, a sapkám gyűrötten a kezemben. Mélyen meghiúsultan, megrendülve, elgondolkozom. Szent Hubertus miért is így rendelkezett. Eredendően őzbakért jöttem az Altájba – azt nem adott, ám helyette itt ez a csoda...

Őze László

Az elejő, Horváth Levente, Tóth Ferenc és Dedics Imre együtt örültek a sikeres vadászatnak

Az utánkeresés vizsgaszabályzata

A korábbiakhoz képest jelentős változásnak tekinthető, hogy az alkalmassági vizsga anyaga egységes és fajtától független lett. A vizsgán az alábbi fajtacsoportok egyedei vehetnek részt: véregek, kopók, vizslák, terrierek, tacsók, lajkák, retrieverek.

Fontos megjegyezni, hogy a munkára alkalmas fajták a vizsgát természetes és mesterséges vércsapán egyaránt teljesíthetik, kitétel viszont, hogy egy nap alatt kell teljesíteni. Valamennyi vizsgázó ebet az összes szempont szerint értékelni kell. A vizsgázott kutyák az elért pontszámtól függően „megfelelt”, illetve „nem felelt meg” minősítést kapnak.

A vizsgán elérhető maximális pontszám 240 pont, ami a feladatok értékszáma és a kapott osztályzat szorzatának az összegéből alakul ki. A feladatok értékelésekor az osztályzatok 0-4-ig adhatók. A sikeres vizsga feltétele, hogy a kutya a vadat, vagy az azt helyettesítő preparátumot az előírt feltételeknek megfelelően megtalálja, nem követ el kizáró hibát, és legalább 90 pontot ér el úgy, hogy a 6. feladatra (vezeték munka természetes vagy mesterséges vércsapán) legalább 2-es osztályzatot kap.

Bírálati szempontok:

1. A kutya vezetékre vétele (értékszám: 3)

A szabadon futkározó kutya hívásra örömmel menjen vezetőjéhez, hagyja a pórázot felcsatolni a nyakörvére, vagy a nyaklót felhelyezni a nyakára. Azt a kutyát, amelyik nem hívható be vagy a vezetékek felhelyezésének ellenszegül, a vizsgából ki kell zárni. Szabályos a végrehajtás, ha a kutya parancsra vezetőjéhez megy, előtte leül és tűri a vezetékre vételt.

2. Vezetés láb mellett, vezetéken (ész.: 3)

A vezetékre vett kutya baloldalon kövesse vezetőjét, igazodva annak menettempójához. A gyakorlatot rudas erdőben is be kell mutatni, miközben a vezetőnek többször meg kell kerülnie egy-egy fát. A kutyának nem szabad sem a vezetékekkel fennakadnia, sem vezetőjét mozgásában akadályozni.

3. Elfektetés szabadon (ész.: 6) vagy rögzített szíjon (ész.: 3)

A kutyát vezetője elfekteti és magára hagyja, miközben a bírókkal eltávolodnak,

takarásba mennek, hogy a kutya ne láthassa őket. Az elfektetés bármilyen módon történik, a kutya testhelyzetét megváltoztathatja, ez mindaddig nem számít hibának, míg a helyét nem hagyja el. A kutyának nem szabad nyugtalanodnia, ugrálnia vagy hangot adnia, rögzített szíjon azt rágja. A feladat normaideje 5 perc, véregek esetében legalább fél óra. Az a kutya, amelyik helyét 10 méternél nagyobb távolságra elhagyja, a vizsgából kizárandó.

4. Viselkedés lövésre (ész.: 4)

Az elfektetés gyakorlatára szánt idő leltével a takarásban lévő bíró segítse egy lövést ad le, amelyre a kutyának továbbra is helyben kell maradnia mindaddig, míg vezetője visszaér és „felszabadítja” fekvő helyzetéből. Az esetleges felülés vagy felállás nem számít hibának. Azt a kutyát,

amelyik a lövésre természetellenesen viselkedik, a vizsgából ki kell zárni.

5. Előrekerestetés vezetéken (ész.: 8)

A feladatot hosszú vezetéken – természetes sebzés esetén, a rálövés helyén, mesterséges csapa esetén a csapa kezdeténél kitézett 20x20 méteres területen – kell végrehajtani. A feladat során a kutyának mélyen tartott orral, intenzív kereséssel kell a löveket feltárni, megtalálásuk esetén azokat jelezni. A vezető a rálövés helyének észlelését jelezni köteles a bírónak. Azt a kutyát, amelyik nem mutat semmilyen érdeklődést a rálövés helyének megtalálása, és többszöri biztatásra sem képes felvenni a csapatát, a vizsgából ki kell zárni.

6. Vezeték munka (ész.: 30)

Egyaránt történhet természetes és mesterséges vércsapán is. Vadászaton, véletlen

A munkavizsgát természetes- és mesterséges vércsapán egyaránt lehet teljesíteni

sebzés következtében létrejött természetes vércsapa esetén a sebzés időpontjától számítva a nyomnak legalább 4 órának kell lennie. A vizsgáló kutya, miután a rálövés helyét alaposan megvizsgálta, nyugodtan, mélyen tartott orral induljon el és a sebzett vad nyomát hosszú vezetéken kövesse. A menetközben talált sebjeleket mutatnia kell, valamint parancsra a nyomot is. A növényzetben magasan kent sebjeleket magas orral jelezheti. A munka során egészséges vaddal való találkozást teljes mértékben figyelmen kívül kell hagynia. A kutyának a véryomot a beteg vagy kimúlt vadig kell követnie, hacsak a vezető vagy a bíró arra a meggyőződésre nem jut, hogy a vad nem kerülhet terítékre. Ebben az esetben a keresést abba kell hagyni. Amennyiben a kutya nem képes a csapa követésére és kettőnél több alkalommal téveszt úgy, hogy csak külső segítséggel tudja a nyomot újra felvenni, valamint a vad meg nem találása a kutyának felróható okra vezethető vissza, akkor a vizsgából kizárandó.

Mesterséges vércsapa esetén minden kutyának külön 400 méteres vércsapát kell fektetni, míg a véredek esetében ez 7-800 méter. A fektetéstől az indulásig eltelt idő véredek esetében 4-8 óra, más fajtaéknál 2-6 óra. A csapa készítéséhez vadvár szükséges, vérebeknél mindenkor szarvasvért kell alkalmazni. A vércsapa végén lött nagyvadat – vérebnél szarvast – vagy azok fejét kell elhelyezni. Ha a kutya nem képes a csapa követésére, nem jut el a vadig a rendelkezésre álló idő alatt, illetve a munkája alatt a bírók kettőnél több alkalommal visszahívják a csapától való, 50 méternél nagyobb eltávolodása miatt, a vizsgából ki kell zárni.

7. Viselkedés elejtett vadnál. (értékszám: 6)

Csak olyan kutya tekinthető dermedre csaholónak, amely miután szabadon keresve megtalálta a kimúlt vadat, mellette marad és vezetőjét csaholással a vadhoz hívja. A dermedthez vezető kutya visszasi-et vezetőjéhez, hogy őt a vadhoz vezesse. A vezetőnek előzetesen jeleznie kell, hogy kutyája milyen viselkedéséből ismeri fel, hogy a vadat megtalálta. A kimúlt vadhoz érve a kutyát magára kell hagyni, hogy látható legyen a vadnál való viselkedése, vezetője befolyása nélkül. A kutya nem mutathat félelmet, de nem hiba, ha kellő óvatossággal közelíti meg a kimúlt vadat. Nem baj, ha belefog vagy nyalogatja a lött sebet. A vad kikezdése tilos. Azt a kutyát, amely félelemből nem meri megközelíteni a dermedt vadat, vagy azt mellső lábaival ráállva tépi, a vizsgából ki kell zárni.

POMÁZI ÁGOSTON
agoston.pomazi@gportal.hu

Foto: a szerző felvétele

Liza érdeme

Szeptember 30-ikán, délután 5 órakor a somogyi Hunor vadásztársaság területén egy magaslesről lövést tettem egy villás 10-es, 5-6 kilogrammos bikára. A rálövés helyén húslövésre utaló vért találtam. A beugrás helyét megjelöltem egy papír zsebkendővel, de nagyon hajtott a kíváncsiság, ezért mentem utána még 200 métert a fiatal akácosban. Vér, vér, vér – igaz kevés. Aztán győzött a józan ész: nem szabad továbbmenni... Nehezen hajtottam le a fejemet a párnára, éjszaka többször felébredtem és alig vártam hogy kivilágosodjon. Reggel felhívtam Nagy Pétert, a zalai társaságunk vadászmasterét, aki Lizával, az ötéves hannoveri véreb szukával már több mint 200 eredményes munkán van túl. Irány Somogy!

A helyszínrre érve – egy rövid taktikai megbeszélést követően – elindítottuk Lizát. A nyolcméteres vezető pórázzal a nyakán magabiztosan előretörő véreb mögött haladva, a rálövés helyétől 4-500 méterre beértünk egy széles patakmederbe, aminek az alján enyhén nedves talajon jól láttuk a sebzett bika nyomát, és annyiival is okosabbak lettünk, hogy megállapítást nyert: az egyik lábát nem használja.

Előbb vagy utóbb meg kell pihennie – esetünkben az utóbbit választotta. Itt-ott, kevés vért azért mindig találtunk, de tudtuk, hogy rég járt itt a bika, mert teljesen alvadt volt. Egy dagonyán át sűrű fenyvesbe vezettek a nyomok, majd onnan tovább egy öreg erdőbe. Dél felé járt az idő, az addig megtett jó 3-4 kilométeres „menet-

nek” köszönhetően a ruháink átvizesedtek, Liza is fáradni látszott, ezért rövid pihenőt tartottunk. Továbbmenve, jó 150 méter után ismét felcsillant egy kis reménysugár, mert véres vizeletre bukkantunk. Az viszont nem túlságosan jó jel, hogy a bika még egyszer sem feküdt el. Újabb fiatalos következett, ahol Liza erősebben kezdett húzni. Megtaláltuk a sebágyat! Pár csepp vér volt benne. Biztos, ami biztos, telefonáltunk a kiváló területismerettel rendelkező helyi vadásznak, Szabó Lacinak, menjen puskával az erdőtag végére, hátha kilép a sebzett vad. Vártunk egy picit, hallottuk az autó zúgását. Pár pillanat múlva két lövés dörrent. Odasiettünk. Laci közölte, hogy a bika nagyon betegnek tűnt, ennek ellenére nem sikerült megállítania. Újabb pihenőt tartottunk, miközben arról tanakodtunk, jobb lett volna-e Lizát hajszára engedni. A válasz: valószínűleg igen.

Folytattuk utunkat. Laci és Deák Emil hivatalos vadász előrementek a következő nyiladékra, Péter és Liza pedig ismét elindult a szagnyomon, én utánuk. Egy kilométert haladtunk, amikor hat lövést hallottunk. Kiérve a léniára, a szabadon engedett véreb tudatta velünk, hogy a bika elesett. Tüdő feletti, gerinc alatti üres lövése volt, és a lövedék kimeneti oldalon eltörte a lábát. Ha a közel hat kilométeres utánkeresés végén Laci nem lövi meg, akkor lehet, hogy még ma is menne.

A töretemből – ahogy illik – természetesen Lizának is adtam: az övé az igazi érdem...

Takács Ernő

felhasználónév: _____

jelszó: _____

BELÉPÉS

REGISZTRÁCIÓ

KERES!

Fegyverek

- > Drilling
- > Duplagolyós
- > Golyós fegyver
- > Légfegyverek
- > Maroklófegyver
- > Sörétes fegyver
- > Vegyescsövű

Kiegészítők

- > ajándék tárgyak
- > DVD
- > Fegyverápolás
- > Fegyverszíjak
- > Fegyvertokok, kofferek
- > Hátizsák

www.kettner.hu

Látogassa meg újonnan elkészült honlapunkat és webáruházunkat!

Mostantól otthonából is elérhető a Kettner széles áruválasztéka

KOSÁR tartalma

AMENNYIBEN RENDELNI SZERETNE A TERMÉKEKBŐL, KÉRJÜK JELENTKEZZEN BE!

MEGRENDELEM!

szállítási feltételek

BLASER

Készítse el saját Blaser fegyverét online!!

copyright 2007 | www.kettner.hu | postmaster@kettner.t-online.hu | Tel: 06/ 23-530-071, 06/20- 211-7950

2335 Taksony, Dózsa György u. 26

06-24-487-088

6120 Kiskunmajsa, Félegyházi út 15/b

06-70-392-1638

www.domokosvadaszbolt.hu

H - P 09.00 - 17.00
SZ 09.00 - 12.00

Gamma 2 Sporting T
Triwood, cal. 12 M, 76 cm
446.000 Ft

LBW Luxus
338.000 Ft

Anthea Classic
Cal. 12, 20
306.000 Ft

Classic 20
Angol agy, cal. 20 M, 71 cm
556.000 Ft

LBW Standard
247.000 Ft

Berri
Cal. 12, 20
260.000 Ft

XLR 5
Cal 12 M, 71 cm
313.000 Ft

RS05 Prémium
661.650 Ft

RS05 Standard
622.000 Ft

XL - 90
Cal. 12, 20
247.000 Ft

Axis AL
Olajos, cal. 12 M, 71 cm
413.000 Ft

RS05 Luxus
697.675 Ft-tól

RS05 Consul
742.650 Ft-tól

Anthea Silver
Cal. 12, 20, 28
306.000 Ft

Vértés Vadászati Kft. - 2800 Tatabánya, Köztársaság út 1. Tel: 34 / 540 304
Vadkacsa Vadászbolt - 6500 Baja, Hattyú utca 2. Tel: 79 / 321 364

Születésnapra

Ha újból húszéves fiatalember lennék, esküszöm, rögtön átoperálatnám magam nővé. No természetesen nem a mosogatás, a takarítás vagy az egyéb házimunka vonz, nem is a kéjsóvár tekintetek sokasága, amikor végigmegegyek az utcán, nem a gyermekneveléssel együttjáró számtalan átvirasztott éjszaka, hanem sokkal inkább az a felismerés, hogy a huszonegyedik század egyértelműen a nőké. Lehet, hogy nem lennék takaros menyecske, de tudnék érvényesülni, megcsinálhatnám egyéni karrieremet és mindemellett a küzdősportokban – legyen az bokszt vagy birkózást – igencsak jó helyezéseket érnek el a világversenyeiken. Kitartó lennék és bosszúálló, hetedíziglen visszaadnám a férfiaknak az elmúlt évszázadok szenvedéseit és a mellőzöttségét.

Az elhatározást, hogy ilyen bonyolult műtétnek vessem alá magam, az indította bennem, hogy a minap egy lovardában jártam, ahol húsz kisgyerekből tizenkilenc kislány volt és csupán egyetlen fiú tanult lovagolni. A vívőtermekben ugyan ez az arány és a vadászatban is mind gyakrabban fordul elő, hogy egy-egy vadászati osztályon, magas beosztásokban előbb vagy utóbb egy hölgy veszi fel a telefont.

Öt évvel ezelőtt kiszabadították a szellemet a palackból, amikor megalakult a Diana Vadász hölgy Klub, és azóta „nem bírunk velük”. Az első komolyabb „trauma” akkor ért, mikor négy éve Miczek Zsófi húszéves létére ellentmondást nem tűrő teljesítménnyel megnyerte a legrangosabb magyar vizslaversenyt, az Országos Főversenyt. Véletlen – gondoltam magamban. Aztán két év múlva ismét a kardomba dőltem: az ifjú amazon, Tóth Réka történelmet írt, elhódította a Kaszó Kupát, mely minden magyar vérebvezető álma. Ilyen nincs!

- Mi van itt? – kiáltottunk fel többen sörözgetés közben a kocsmban.

- Mi lenne? Nyomulnak a csajok! – válaszolt szinte csak magának egyik társunk.

Ezek után egyáltalán nem lepődtem meg, hogy az ifjú vadászok országos vetélkedőjét pár éve szintén egy fiatal hölgy, Juhász Lenke nyerte, maga mögé utasítva a tesztoszterontól duzzadó hímeiket. Azon sem csodálkozom, hogy a vadász-kürtöt is egyre többen fújják szoknyában. Nos, ha ez sem elegendő bizonyíték, akkor semmi...

Aki a huszonegyedik században lóval, kutyával vagy fegyverrel szeretne foglalkozni, esetleg kipróbálna magát vadászként is, annak ugyancsak el kell gondolkodnia, ha történetesen férfinak született. Mindenesetre én egyelőre várok...

A szakma ifjú mestere cím számomra már régen elúszott, és a Kaszó Kupa is csak borgőzös éjszakáimon szokott felszejni előttem, mint lehetőség. De szeretnék még pár szép évet vadászként eltölteni. Ha nem megy, most már akkor is tudom, mit kell tennem – és az is, hogy kihez kell fordulnom. Állok elébe! Ha nincs más megoldás, kés alá fekszem...

Agyaki Gábor

Ha értékelnem kellene a Diana Vadász hölgy Klub elmúlt 5 évét, az általunk elért eredmények és a köztünk kialakult barátság lenne az, ami legelőször és leghangsúlyosabban eszembe jutna. Ami az eredményeket illeti, azt gondolom, sok követ megmozgattunk annak érdekében, hogy a kitűzött céljainkat, az általunk vállalt feladatokat teljesítsük. Sokat tettünk annak érdekében, hogy a vadászatról, a vadászokról kialakult negatív képet megváltoztassuk. Összekovácsolódtunk, életre szóló barátságokat kötöttünk, és minden rendezvényünk a felhőtlen jókedv, a barátság és az összetartás jegyében zajlott le. Ahogyan az élet számtalan más területén is, itt sem feledkeztünk meg az évszázadok alatt ránk hagyományozott szerepünkről, mely már kitörölhetetlenül belénk ivódott: nem csak a „civil” életben, de mondhatni a vadásztársadalomban is felvállaltuk a közösségépítő, a konfliktuskezelő, az álláspontokat közelebb hozó szerepet. Hagyományosan minden évben megrendezésre kerülő bálunk immáron országos vadásztársadalmi eseménnyé nőtte ki magát, mely mindig kiváló lehetőséget nyújt a találkozásra, a kötetlen beszélgetésre, a kapcsolatok építésére vagy éppen ápolására. Ugyanakkor bátran állíthatom, hogy sokat tettünk önmagunk elismertetéséért is: szakmai konferenciáink tagjaink ismereteinek bővítését célozza, melyet kiegészít az egymás közötti tapasztalatcserénk, mellyel a tankönyvekben nem szereplő tudásból is minél többet átadhatunk egymásnak. Tesszük ezt akarattal, kitartással, fegyvellemmel és önfegyvellemmel, de még több munkával és sok-sok küzdelemmel. Küzdelemmel önmagunkkal szemben, küzdelemmel a minket körülvevőkkel szemben, és küzdelemmel férfi vadásztársainkkal szemben. Rengeteg munka van mögöttünk, és számtalan feladat előttünk.

Úgyhogy, kedves Gábor, (vagy Gabriella), amennyiben úgy döntesz, hogy tényleg rászárod magad a műtėti beavatkozásra, szeretettel várunk Téged a Diana Vadász hölgy Klubba. Addig azonban azt tanácsoljuk, tanulj meg küzdeni, és tanulj meg bántani lóval, kutyával, fegyverrel, de ne ám úgymond „középiszolás fokon”, hanem úgy, hogy abban kivétel nélkül még a legszúrósabb (férfi)szemek se találjanak! Mert kőkemény hímnemű vadásztársaid a teljesítményedet csak akkor fogják elismerni, ha azt mesterfokon űzöd. Mindaddig, amíg „csak” félig-meddig, vagy nem egészen tudsz valamit, addig bájosan megmosolyognak majd: „hagyjad, csak egy nő...” Hát kell ez Neked?

Bán Beatrix

Schmidt&Bender akciós céltávcső szettek ajándék Fujinon keresőtávcsövekkel

S&B 8x56 - Kiemelkedően jó szűrületi teljesítmény!
4 féle választható nem megvilágított szátkereszttel
30 év garancia, 1" vagy 30mm tubusátmérő

158.000Ft

Ajándék 1db Fujinon HCF
10x42 vagy 8x42
keresőtávcső

710g, gumi borítású fémház,
10 év garancia, Nitrogén töltéssel
Multi Coated bevonatú lencsetagok

39000 Ft értékben

168.000Ft

Ajándék 1db Fujinon HCF
10x50 keresőtávcső

840g, gumi borítású fémház,
10 év garancia, Nitrogén töltéssel
Multi Coated bevonatú lencsetagok

49000 Ft értékben

S&B 8x56 - Kiemelkedően jó szűrületi teljesítmény!
L1 vagy L3 választható **megvilágított szátkereszttel**
1" vagy 30mm tubusátmérő
30 év garancia

212.000Ft

www.spektiv.hu info@spektiv.hu
1134 Budapest, Kassák Lajos u. 61.
telefon: 06/30 9418 676

Vad-Lap-Hír

Vaddisznókonda támadt az ukrán-szlovák határon szolgálatot teljesítő ukrán határőrökre november közepén Ungvár környékén. A megvadult állatokat a járőr által leadott lövések állították meg.

* * *

Nyolc napon túl gyógyuló baleset történt november 6-án dél körül Rábapatonán, ahol egy olasz vadász sörétes puskával combon lőtte a vendéglátók hajtásvezetőjét. A magyar vadászt a mentők kórházba szállították, sérülése az elsődleges orvosi vélemény szerint súlyos.

* * *

November 7-én huszonkét fácánt loptak el a SEFAG Lábodi Vadász-erdészetének vadaskertjéből. Az öt fiatal elkövetőt nem sokkal az eset után, a nagyatádi rendőrök elfogták. A léghuska hangja buktatta le az elkövetőket, akiket a több mint százezer forint értékű zsákmánnyal együtt értek tetten a rendőrök. A fiataloknak, akik vélhetően nem saját fogyasztásra szánták az állatokat, lopás miatt kell felelniük.

* * *

Az elmúlt hónapok összehangolt akciói során egy tonna elefántcsontot, valamint vízilófogakat, gepárd-, leopárd- és kígyóbőröket foglaltak le a vadvédelmi hatóságok Afrikában. A hírt a kenyai környezetvédelmi hivatal jelentette be. A négyhónapos nyomozást követően mintegy 75 gyanúsított személyt tartóztattak le Kenyában, a Kongói Köztársaságban, Ghánában, Ugandában, valamint Zambiában. A megfigyelt személyeket és a csempészárut titkos ügynökök követték a helyi piacokra.

* * *

Könnyebb sérülést szenvedett az a vadász, akit sörétes puskával arcán és vállán meglőttek november 23-án Csanádapáca külterületén, Békés megyében. A szabálytalanul átadott fegyvert egy hajtó sütötte el, akinek nem volt fegyvertartási engedélye. Foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés miatt eljárást indítottak a férfi ellen.

* * *

Hátsó fertályon lőtt a kutyája egy vadászt az Egyesült Államokban. A 23 éves férfi éppen a csónakjába szállt be, amikor labradorja mancsával véletlenül rálépett gazdája vadászpuskájának elsütő billentyűjére. A fenéken sörétezett férfit kórházba szállították.

Diana bál

A VKE Diana Vadászholgy Klubja február 7-én, Szegeden, a Tisza Hotelben rendezi meg VI. Országos Diana bálját. További információk és előzetes helyfoglalás Bán Beatrixnál a 06-30/962-0930 vagy a 06-70/702-5164-es Vodafone vadászflottás telefonszámon.

Pályázati felhívás

A **Magyar VADÁSZLAP „Hónap fotója”** című pályázatára továbbra is várjuk a profi, valamint amatőr természet- és vadfotósok képeit. A felvételeket **.jpg vagy .tif** formátumban, legalább **300 dpi** felbontásban, minél nagyobb méretben kell eljuttatni hozzánk. A „Hónap fotója” címet kiérdemlő fotókat bruttó **50 ezer forintos** honoráriummal díjazzuk. Kérjük, hogy a képeket **CD-n vagy DVD-n** küldjék el címünkre: 1031 Budapest, Pákász u. 7.

Az elődök tiszteletére

Kedves ünnepséggel emlékezett az utókor a „Mecsek Igaz Vadászaira” a Lóri vadászház előtt, október 19-én. Az apropót az idei évben felújított vadászház átadása, valamint a ház oldalán elhelyezett emléktábla avatása szolgáltatta. Az egykori erdei kunyhó mára komfortos vadászházzá nőtte ki magát. A területet bérlő Hosszúcsér Vadászegylet vezetése a nyár elején kezdte meg az átépítési munkálatokat és szeptemberben – a főbőgésben – ki is gyulladhattak a lámpák a Lóri vadászházban. A külső homlokzaton elhelyezett emléktáblára huszonhét nevet véstek fel. Olyan vadászokét, akik valaha megfordultak a házban és sokat tettek a Mecsek vadállományáért. Az ünnepségen Jelenszky Márton, a Hosszúcsér Vadászegylet elnöke köszöntötte a vendégeket, majd röviden ismertette a régi kunyhó történetét, megemlékezve azokról a vadászokról, akiknek a neve immár az emléktáblába vésvé áll örök példaként a felnövekvő vadászgenerációk előtt. **A. G.**

Kopjafa avatás

2005. november 26. a gyász rideg napja volt Érsekvadkertben. Urbán Árpád országgyűlési képviselőt egy vaddisznóhajtáson akkor érte az irányt változtatott halálos lövedék a göröci erdőben. A szomorú esemény helyszínén az Ipolyerdő Zrt. és a szerencsétlenül járt vadász egykori vadásztársasága kopjafát állított. Az avatóünnepségen elsőként Herbály Imre országgyűlési képviselő, a parlamenti vadászklub nevében méltatta a példás családfőt, Vt. elnököt, az élet minden területén kimagasló eredményekkel rendelkező barát emlékét. Ezt követően Gál László idézett Urbán Árpád egykori írásából néhány sort, majd Vizi Domonkos atya áldotta meg a kopjafát. Az emlékezés virágait a jelenlévők néma főhajtás mellett helyezték a kopjafába vert patkószegekre, majd a Vadászkamara Kürtegyüttes szignálja zárta a szomorú eseményt.

Siklósi Kálmán

Mire szabad vadászni?

Januárban: gímszarvasra (érett bika kivételével) – dámra (érett bika kivételével) – őzsutára és gidára – muflonra – vaddisznóra – üregi nyúlra – házi görényre – nyestre – fácánkásra – vetési lúdra – nagyilikre – tőkésrécére – csörgőrécére – kerцерéce – szárcsára – balkáni gerlére – borzra – aransakálra – dolmányos varjúra – szarkára – szajkóra

Februárban: gímünőre és borjúra – dámtehénre, -ünőre, -borjúra – őzsutára és gidára – muflonra – házi görényre – nyestre – fácánkásra – balkáni gerlére – borzra – aransakálra – dolmányos varjúra – szarkára – szajkóra

Gégsz évben vadászható: vadkan, süldő, malac – róka – pézsmapocok – nyestkutya – mosómedve

2009				Január				31 nap			
A hó napja	A hét napja	Nap kel (h min)	Nap nyugszik (h min)	Hold kel (h min)	Hold nyugszik (h min)	A hó napja	A hét napja	Nap kel (h min)	Nap nyugszik (h min)	Hold kel (h min)	Hold nyugszik (h min)
1	Csütörtök	07.31	16.03	09.56	21.16	17	Szombat	07.25	16.23	---	10.03
2	Péntek	07.31	16.04	10.12	22.25	18	Vasárnap	07.25	16.24	00.33	10.24
3	Szombat	07.31	16.05	10.29	23.36	19	Hétfő	07.24	16.25	01.43	10.47
4	Vasárnap	07.31	16.06	10.47	---	20	Kedd	07.23	16.27	02.51	11.17
5	Hétfő	07.31	16.07	11.07	00.51	21	Szerda	07.22	16.28	03.56	11.53
6	Kedd	07.31	16.08	11.33	02.09	22	Csütörtök	07.21	16.30	04.54	12.38
7	Szerda	07.31	16.10	12.08	03.31	23	Péntek	07.20	16.31	05.44	13.33
8	Csütörtök	07.30	16.11	12.55	04.52	24	Szombat	07.19	16.33	06.25	14.34
9	Péntek	07.30	16.12	13.58	06.05	25	Vasárnap	07.18	16.34	06.57	15.41
10	Szombat	07.29	16.13	15.17	07.05	26	Hétfő	07.17	16.36	07.23	16.50
11	Vasárnap	07.29	16.14	16.43	07.49	27	Kedd	07.16	16.37	07.45	17.59
12	Hétfő	07.29	16.16	18.10	08.22	28	Szerda	07.15	16.39	08.03	19.07
13	Kedd	07.28	16.17	19.34	08.48	29	Csütörtök	07.14	16.40	08.20	20.17
14	Szerda	07.27	16.18	20.53	09.09	30	Péntek	07.12	16.42	08.36	21.27
15	Csütörtök	07.27	16.20	22.08	09.27	31	Szombat	07.11	16.43	08.53	22.39
16	Péntek	07.26	16.21	23.21	09.45						

ÚJHOLD I

ELSŐ NEGYED D

TELIHOLD O

UTOLSÓ NEGYED C

Ficsor Autóház Kft.
 1106 Budapest, Fehér út 7
 H-P: 8:00-18:00, Sz: 9:00-13:00
 Tel.: 06 1 260 11 22
 Fax: 06 1 262 66 10
 E-mail: terepgumi@ficsor.hu
 Web: www.ficsor.hu

Vadásztól Vadászoknak
TEREKGUMIK
ÓRIÁSI KEDVEZMÉNYEL!

2 olasz terepgumispecialista gyár kizárólagos forgalmazójától
Ahol eddig elakadtatok, ott most nem fogtok!

Simex Minta
Újdonság!

Kaiman Terrain

Nehéz terepre -sárba, Magyarországon egyedülálló 17-20 mm mintamélység

Kougar Country Kobra Trac

Féltérep mintázatok:

14"- 17.990 Ft-tól
 15"- 18.990 Ft-tól
 16"- 18.990 Ft-tól

24 órás házhozzáállítás az országban bárhol!

14.990 Ft
 Yokohama 235/80 R16

Bridgestone D 694

Traktor
 11.990.-/db
 13" Wariburg, Trabant, Lada, stb.

Árak nettó árak. Az árvalóztatás jogát fenntartjuk.

Barátság Gyógy- és Wellness Szálló**
 Hajdúszoboszló**

Vadász Farsang - Farsangi jókedvadászat a hajdúszoboszlói Barátság Gyógy- és Wellness Szállodában****

2009. február 6-8.

Ajánlatunk:
 2 éjszaka szállás bőséges svédasztalos reggelivel, érkezéskor büfévacsera, szombaton büfébéd, farsangi műsoros gálavacsora,
Sztárvendég: Bajor Imre
 animációs programok vadászoknak és párjuknak, 5 db farsangi tombola, fürdő-, és szaunahasználat

Kétágyas szobában: 33.000.-Ft
 Kétágyas szobában egyedül: 37.000.-Ft

Az ár az idegenforgalmi adót nem tartalmazza, 18 és 70 éves kor között 340-Ft/fő/éj
 Üdülési Csekk és Egészségpénztári elfogadó hely!

Élje át Ön is a Harmadik Évezred pihenését!

H-4200 Hajdúszoboszló, Mátyás király sétány 19.
 Tel.: 52/558-571 • Fax: 52/558-575
 E-mail: sales@baratsag.hu • Web: www.baratsag.hu

Szibériai Vadászat Kft.

Vadászkalandok a csúcson!

SH SIBERIAN HUNTING

2119 Pécel, Határ u. 3.
 Telefon: +36 28/548-410 • Fax: +36 28/548-411
 e-mail: info@sziberiaivadaszat.hu • www.sziberiaivadaszat.hu

REFLEX VADÁSZÁRUHÁZ

Viszonteladók jelentkezését továbbra is várjuk!

XP-201 WILD FINDER II

- 3 EXTRA LED FÉNYFORRÁS
- PIROS ÉS ZÖLD FÉNY, MELYET A VAD NEM ÉRZÉKEL
- VÍZÁLLÓ KIVITEL
- OPCÓS SZERELÉKKEL ÉS TÁVKAPCSOLÓVAL

XP-100 TURBOLED

- 3 fehér LED fényforrás
- Li-Ion akkumulátor, hálózati töltővel és szivargyújtóval
- 350 lumen fényerő

Nyíregyháza, Tünde u.20. info@reflexbolt.hu
 Tel.: 42/507-115 www.reflexbolt.hu

Molnár Gábor emlékére

November 28-ikán, a mindmáig töretlen népszerűségű író születésének 100. évfordulója alkalmából a gazdag irodalmi hagyatékából és dokumentumokból kiállítás nyílt Ajkán. A város önkormányzata és a Molnár Gábor Társaság december 2-ikán a hazai irodalmi közélet jeles előadóinak közreműködésével tudományos emlékülésen méltatta a múlt évszázad egyik legjelentősebb kutatójának munkásságát. Ezt követően végső nyughelyén, a csingervölgyi temetőben koszorúzással róhatták le kegyeletüket a résztvevők, akik végül a városi múzeumnál emléktábla avatással emlékeztek a jubileumra.

-y-

Gemencen járt a Mikulás

A „rénszarvasokat hátrahagyva”, erdei vasúttal érkezett a Mikulás a Gemenc Zrt. Pörbölyi Ökoturisztikai Központjába. A gyerekek nagy örömmel fogadták az ősz öreg apót és Bodrogi Gyula színművészt, a Nemzet Színészét is. A Télapó a kicsik segítségét kérte ahhoz, hogy a vadnak is tudjon ajándékokat adni. A lelkes csapat – zöldséggel és gyümölcscsel felszerelve – ebéd után az erdei vasúton előbb a gemenci vadmegfigyelőhöz, majd a nagyrezeti vadetetőhöz utazott, ahol a magukkal vitt „finom falatokkal” örvendeztették meg az erdei állatokat. Az egész napos programot délután a Holló Együttes muzsikája varázsolta még ünnepélyesebbé.

Lesrombolók

A Vác-Kosd-Rád-Penc Földtulajdonosok Vadász Egyesülete (Pest megye) 5800. számú vadászterületén az utóbbi időben egyre gyakrabban tapasztalhatók egyesek barbár akcióinak köszönhetően felborított magaslesek. A vadászoknak az egyelőre ismeretlen elkövetők ezzel alaposan megkeserítik az életüket. A probléma ellen a mai napig nem tudnak semmit tenni, hiába őrködnek és figyelnek a területen, valaki mégis túljár az eszükön. Az elmúlt két évben tíz magasles lett a rongálás áldozata.

M. L.

Madárdal a könyvtárban

November végén madárdal csendült fel az Országos Mezőgazdasági Könyvtár és Dokumentációs Központ Tessedik Sámuel termében, ahol a „Barátaink az állatok” című rendezvénysorozat keretében Schmidt Egon tartott előadást a megjelent madárkedvelőknek. A közismert madarász a legismertebb hazai fajok életének egy-egy mozzanatát ismertette meg a hallgatósággal, majd nagy örömmel dedikálta újonnan megjelent könyvét.

Molnár Zsuzsa

Vadászatvezető képzés

Vadászatvezető képzés indul Csongrádon 2009. február 23-án. Az egyhetes, programakkreditált kurzus befejezése után, a sikeres vizsga függvényében társas, apró- és nagyvad vadászatok vezetésére lehet jogosultságot szerezni. A tanfolyam ideje alatt a hallgatók teljes képet kapnak a társas vadászatok előkészítésének, lebonyolításának, szervezésének balesetmentes és sikeres lehetőségeiről. Jelentkezés:

Diana Vadász-Felnőttképző Alapítványi Szakképző Iskola és Kollégium
6640 Csongrád, Jókai u. 14.
Tel./fax: 63/483-790, 06-30/437-0923
dianaszki@vnet.hu
www.dianaszki.hu

Decemberi lapszámunkban tévesen jelent meg néhány adat:

A 785. oldali cikk bevezetőjében Somogyi Ferenc neve hibásan, Somogyi Józsefként szerepel. A 797. oldali cikkben két elírás van, nem a Vadászati Információs Portál, hanem a Vadászati Információs Adatbázis (www.vadaszat.sk) szervezésében vadásztak a magyarok Tótmegyeren, és Gróf Károlyi Józsefnek nincs önálló lakrész a kastélyban, vendégszobát biztosítanak neki ottlétekor.

Polgári Kézilőfegyver- és Lőszervizsgáló Kft.

Fegyverek átvétele vizsgálatra

Egyéni megrendelőink részére:
Hétfőtől csütörtökig: 7.00 -12.00 óra között
pénteken: 7.00 -10.00 óra között

Szükséges:
a fegyver, a fegyvertartási engedély
és a tulajdonos neve,
pontos címe, irányítószáma

*

Fegyverjavítók, vadásztársaságok,
kereskedők illetve más cégek részére
kizárólag előre egyeztetett időpontban:
7.00 és 10.00 óra között

Szükséges:
2 példányos megrendelés, melynek
tartalmaznia kell a megrendelő adatain kívül
minden egyes fegyver gyártási számát,
típusát, kaliberjelét, a tulajdonos nevét,
pontos lakcímét, irányítószámát

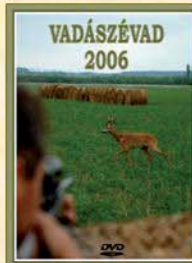
Ezen adatok hiányában a fegyver vizsgálatát
nem áll módunkban elvégezni!

FIGYELEM!
A vizsgáló állomás
2008.12.22. - 2009.01.03.-ig
zárva tart!
Nyitás: 2009.01.05.

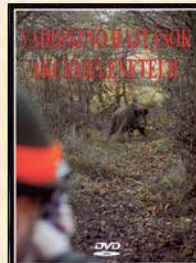
CÍMÜNK:
Budapest, III. ker.
Gyöngysor u. 6.

Tel.: (06-1)347- 6030
Fax: (06-1)347- 6039
E-mail: mkh@mkh.hu
www.mkh.hu

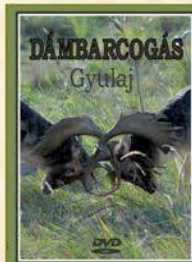
FILMEK VADÁSZOKNAK www.vadfotos.hu

Vadászévad 2006

V. hajtás II.

Dámbarcogás

Muflonkos bíráló

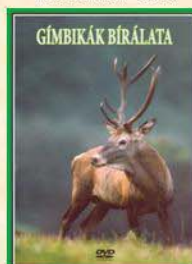

Ózbak bíráló I.

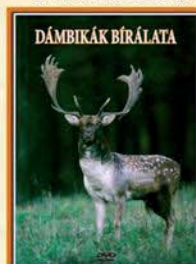

Ózbak bíráló II.

2280.-

Gímikák bírálata

Dám bikák bírálata

V. hajtás I.

Agancsosok

© Blaumann Ödön
Megrendelhető:
blaumann@vadfotos.hu
70/317-4106. 70/360-6308

MFS 2000 Magyar Lőszergyártó Rt.

**SPORT, VADÁSZ
ÉS KATONAI
PUSKA- ÉS
PISZTOLY-
LŐSZEREK
GYÁRTÁSA,
FORGALMAZÁSA.**

3332 Sirok, Pf.9.
Telefon: 36/ (36) 361-122*
Telefax: 36/ (36) 561-027

Új generáció

A
XVII.
Országos Ifjúsági
Vadászvetélkedő
eredményei:

Egyéni:

1. **Csernavölgyi András**
2. **Kozma Botond**
3. **Hinkó Miklós**

Csapat:

1. **Kiss Ferenc SzKI,**
Szeged
2. **Mátra SzKI,**
Mátrafüred
3. **Roth Gyula SzKI,**
Sopron

vekkal, valamint az értékes vadászirodalommal, melyet édesapjával, (aki szintén vadász) közösen gyűjtenek.

Csernavölgyi András (a Gyakornok Úr) tizenkilenc éves fiatalember, a Szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskola erdésztechnikus tanulója és 2008-ban ő nyerte az egyik legrangosabb, a fiatal vadásztanulóknak kiírt szakmai versenyt az OMVV által szervezett 17. Országos Ifjúsági Vadászvetélkedőt, melyet idén Sopronban rendeztek.

Mint mondja, először indult ilyen versenyen, és komolyan vette a felkészülést. A szakmai tantárgyak mellett természetesen voltak vadászeti kérdések is, de ahhoz, hogy valaki jó helyezést érjen el, jól kellett lőni és ismerni kellett az alapvető kürtjeleket is. Az utóbbival Andrásnak nem lehettek problémái, hisz már évek óta tagja a Baranya Vadászkürt Egyesületnek és alapítója, egyben vezetője a Szegedi Kiss Ferenc Szakiskola vadászkürtös csapatának. De a vadászkürt mellett, mely szinte állandóan a nyakában lóg, fontos szerepet tölt be életében kutyája, a rövidszőrű német vizslája is. A tanulás mellett a kürt és a kutyázás határozza meg a mindennapjait. Természetesen a jövőjét is tervezi – mert mi mást tehetne egy fiatalember, aki egész életében tudatosan készül az előtte álló feladatokra.

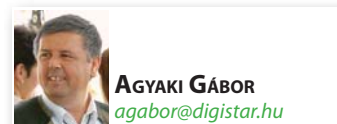
A kérdésre, hogy milyen pozitívumot

hozhat a rangos verseny megnyerése egy pályakezdő életében, a válasz egyértelmű:

– Ha szerencsém van, esetleg munkahelyet, egy kerületvezetői állást a szülőfalum, Nagymányok közelében, mert mindig is itt, a Mecsekben szerettem volna erdészként dolgozni.

Nos, úgy tűnik, rajta nem múlik. András tehetséges fiatalember, és mint minden fiatal, egy jó adag idealizmussal is telítve van. A versenyen nyert kupa, a díjak, a sok-sok könyvvel együtt idén a karácsonyfa alá kerülnek, mert szenteste mindig lehet egy kicsit álmodozni, terveket szövögetni és tervezni a holnapot. És, hogy miről álmodoznak napjainkban a fiatalok? Ugyanarról, mint az előző generációk: munkáról, erdőről, vadról – és arról a fiatal szőke hölgyről, aki manapság a kutya és a kürt mellett egyre fontosabb számára...

Mióta olvasni tud, nem múlt el karácsonyeste úgy, hogy ne lett volna vadászkönyv a fa alatt. Ezek után nem csoda, hogy miután felsőbb iskolába Szegedre, a Szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskolába került, egy év múlva ő lett az iskola legolvasottabb diákja. Mint mondja, az első két évben csak olvasott és olvasott. Ezt az iskolai könyvtár már akkor is különdíjjal jutalmazta. Szobája természetesen zsúfolásig van erdészeti és vadászati szakköny-

AGYAI GÁBOR
agabor@digistar.hu

Egerészölyv (*Buteo buteo*)

Testhossza: 46-58 cm

Szárnyfesztávolsága: 110-132 cm

Leggyakoribb ragadozó madarunk, hazánkban megközelítőleg ötezer pár él. Költési ideje március utolsó harmadától július utolsó harmadáig tart. Április végén rakja le 2-3 tojását. Költési ideje 33 nap. Főként pockokkal, kisebb testű rágcsálókkal, hullókkal táplálkozik. Védett, természetvédelmi értéke 10 000 forint.

Széncinege (*Parus major*)

Testhossza: 13,5-15 cm.

A madáretetőkön gyakori vendég. Étlapján főleg rovarok, különféle ízeltlábúak, pókok, szöcskék, poloskák és hernyók szerepelnek. Télen főképp az olajos magvakat fogyasztják. Erdőkben, parkokban, kertekben, faodvakban fészkel. Évente kétszer költ, a tojásokat mindkét szülő üli. A 6-13 fióka két hét után kel ki. Védett, természetvédelmi értéke 10 000 forint.

Vetési lúd (*Anser fabalis*)

Testhossza: 69-88 cm

Szárnyfesztávolsága: 140-174 cm

Európa és Ázsia északi részén, vizek közelében, folyópartokon a talajon költ. A tojó kisebb, mint a hím. A fészekalja 5-6 tojásból áll, melyeken a tojó 25-30 napig kotlik. A fiókák egy-kétnapos korukban már a vizen vannak. Fűfélékkel és zuzmókkal táplálkozik. Magyarországon október 1. és január 31. között vadászható.

Ki járhatott itt?

Beköszöntött a tél, a tájat gyönyörű fehér hólepel borítja. A szabadban járva, ha megállunk egy pillanatra és körbetekintünk, üresnek, elhagyatottnak tűnő erdő látványa tárul elénk, amelyben csak a vadnyomok árulkodnak a halottnak látszó téli természet nyüzsgő életéről.

Gímszarvas: A gím első csülkei nagyobbak a hátsónál. Azonos korban a bika csülkei nagyobbak, erőteljesebbek a tehén csülkeinél. A bika nyoma kerekesebbnek tűnik, a sarokvánkások jobban benyomódnak, a csülökhegyek tompák és majdnem összeérnek. A tehén csülkei lazábbak, ezért még lépésben is gyakran kissé szétnyúlnak.

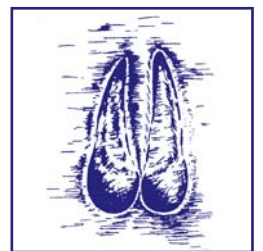
Dám: A dámbika első csülkei szélesebbek a hátsónál, és a különbség a kor előrehaladtával a test súlypontjának előre tolodásával nő. A tehén első és hátsó csülökszélessége között jóval kisebb a különbség, mint a bikánál. A bika csülke nagyobb, mint a tehéné, a különbség azonban viszonylag kisebb, mint a gím esetében.

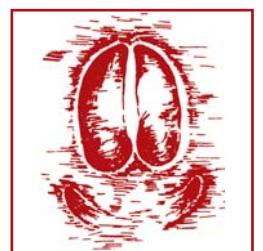
Őz: Az őzbak mellső csülkei észrevehetően nagyobbak a hátsónál, míg a sutánál a különbség nem ilyen szembeötlő. A bak csülkei valamivel nagyobbak, a csülök hegyei zártabbak, mint a sutánál. A méretbeli különbségek azonban a nyomképen csak akkor feltűnnek, ha együtt látjuk a két nyomot. Az őznyom kis méreténél fogva nem téveszthető össze egyetlen más csülöknyommal sem.

Muflon: Csülkeit nagyfokú aszimmetria jellemzi, az egyik körme rendszerint jóval hosszabb. A kos mellső és hátsó csülkének méretei közel egyformák, a juh hátsó csülkei valamivel hosszabbak, de a különbség nem jelentős. A sarokvánkások jellegzetesen gömbölyűek és jóval szélesebbek a szarutalpnál. A nyomkép alapján teljes bizonyossággal nem lehet megkülönböztetni a kos és az anyajuh nyomát.

Vaddisznó: A fiatal disznók első csülkei észrevehetően erősebbek, mint a hátsók. A kor előrehaladtával az első és hátsó csülök közötti nagyságkülönbség fokozottan eltűnik. A kocák első és hátsó csülkeinek méretkülönbségei is eltűnnek idővel, a csülök csúcsai azonban kevésbé fordulnak befelé. A vaddisznó hátsó lábával gyakran lép az első nyomába, ilyenkor a nyom nagyobbak tűnik, és 2 pár fattyúcsülök lenyomat látszik (hamis lépés).

ELEK SZILVIA

eleksylvi@freemail.hu

Szókereső

Keress vadászathoz kapcsolódó kifejezéseket a betűrengetegből! A szavak függőlegesen, vízszintesen és visszafelé, valamint lent-ről felfelé olvasva, illetve átlósan is kijöhetnek.

SEGÍTSÉGÜL ANNYIT ELÁRULHATUNK, HOGY 16 SZÓ VAN ELREJTVE AZ ÁBRÁBAN.

A HELYESMEGFEJTÉST BEKÜLDŐK KÖZÖTT KÖNYVJUTALMAT SORSOLUNKKI. BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ: 2009. JANUÁR 13.

T	G	D	R	F	E	K	M	L	I	É	J	S	H	A	G	B	Y	C	D
G	D	O	S	R	T	A	E	E	G	D	Á	R	D	Á	S	D	K	L	Á
V	A	B	G	Ó	F	Ü	X	Y	X	T	Z	S	N	O	A	G	X	H	M
O	Y	H	D	C	Z	Q	D	Z	J	L	R	H	E	Q	J	Q	C	S	B
Q	V	C	B	J	U	Ó	L	A	O	Q	B	S	T	C	G	Á	D	Z	O
S	O	I	N	Y	I	G	H	V	F	Y	É	F	W	Y	Q	I	M	I	B
S	O	M	D	M	O	L	O	N	É	F	G	Y	É	B	H	Q	N	Y	C
L	A	J	K	L	A	V	U	C	S	I	G	A	F	I	J	H	K	O	C
N	U	H	I	N	C	O	S	M	L	E	K	S	L	G	Y	I	E	D	S
V	G	Y	O	Ö	O	E	M	S	Z	N	I	J	K	A	M	P	Ó	R	M
A	F	V	É	Q	R	L	B	N	I	Y	T	R	Ü	G	T	A	D	Á	C
G	C	S	P	K	D	K	Á	Ö	J	Ú	Á	J	R	S	K	Y	Q	R	L
A	D	T	E	R	Ö	T	C	S	H	L	I	L	T	N	A	R	G	S	U
N	E	L	C	A	B	V	É	R	E	B	M	N	Y	K	Ö	Á	Ö	P	Ú
C	É	V	G	Y	Ü	R	Ü	K	F	E	L	R	I	O	Ó	Ö	Z	S	Ó
S	I	E	S	I	O	I	D	J	É	F	S	K	J	T	D	B	S	Q	C
C	H	A	R	Ó	Z	S	A	Y	E	O	H	I	É	X	Z	S	Ó	R	A
T	G	Y	C	F	É	K	B	G	S	G	Y	R	G	E	P	D	Q	S	N
N	O	N	G	Y	T	O	D	Z	A	Á	Ö	F	Z	É	S	C	Y	D	X
A	C	B	G	P	A	R	Ó	K	Á	S	É	Á	S	T	D	E	T	R	G

Tudtad, hogy...

- A kutyák szaglása ezerszer jobb az emberénél
- A nyulak a fejük elfordítása nélkül is látják a hátuk mögötti területet
- A kacsahápgóság nem visszhangzik
- A farkasok táplálékszerző útjukon egyetlen éjszaka 70 km-t is megtehetnek
- A véredek akár 10-15 km-t is képesek elmenni a vad nyomán

- Tél elején az őzbakok elhullatják az agancsukat. Az agancstön keletkezett sebet ezután heg fedi be, majd a folyamatosan osztódó sejtekből elkezdődik az új „fejdísz” fejlődése.

Január-februárban az erdőt-mezőt járva gyakorta láthatunk barkás agancsú bakokat. A hánccszerű képződmény sűrű ideg- és érhálózattal átszőtt. Ezek az erek szállítják az agancsfejlődéshez szükséges, beépülő ásványi anyagokat, amelyek lerakódnak és ezekből 10-12 hét alatt fejlődik újra az agancs.

FEGYVERLÁMPÁK

P7-Sniper

580 Lumen fegyverlámpa szett

Fényerő: 580 Lumen
izzó: SSC P7 LED
Hossza: 150mm
Súlya: 185g
Átmérő: 25,4mm
Akkumulátor 168 A 2200mAh

A szett tartalma:
lámpa, 1 db akkumulátor,
akkumulátor töltő, mikrokapcsoló, szerelék
Hatótávolsága kb: 400-500m

Ajánlott fogyasztói ár: **69.900 Ft**

Eagle-4

Izzó: Xenon fehér 13V
Fényerő: 300 Lumen
Hossza: 225mm
Súlya: 249g
Fókuszálható: 10'-15'

FÓKUSZÁLHATÓ!

A szett tartalma:
3db LRB-150 Li-ion
akkumulátor, töltő,
mikrokapcsoló,
szerelék

Ajánlott fogyasztói ár: **44.900 Ft**

A lámpa fejét zajmentesen forgatva állíthatjuk be a kívánt
átmérőjű fényt. Az akkumulátorok egy feltöltéssel 60 perc
folyamatos használatot tesznek lehetővé.

Thunder

Izzó: 3x Cree led fehér
Fényerő: 780 Lumen
Hossza: 226mm
Súlya: 385g
A szett tartalma:
2db LRB-168 Li-ion akku
Akkumulátor töltő
Mikrokapcsoló, szerelék

Ajánlott fogyasztói ár:
99.900 Ft

Izzó: Cree LED Q5 HO
Fényerő: 250 Lumen
Hossza: 138mm
Súlya: 150g
A szett tartalma:
1db LRB-150 Li-ion akku
Akkumulátor töltő
Mikrokapcsoló
Szerelék

6HF Sniper

Ajánlott fogyasztói ár:
46.900 Ft

Külön kapható hozzá : piros és zöld Cree P4 LED. **9.600 Ft/db**

Z9 Nextorch fegyverlámpa szett
Xenon izzó, 110 lumen
A szett tartalma:
Lámpa, szerelék, kapcsoló, elem

Ajánlott fogyasztói ár: **21.000 Ft**

NexTORCH

Z9

T6A

Nextorch fegyverlámpa szett
Xenon izzó, 80 lumen
A szett tartalma:
Lámpa, pót izzó, szerelék, kapcsoló, elem

Ajánlott fogyasztói ár: **19.000 Ft**

T6A és Z9-es lámpákhoz filter is kapható, ajánlott fogyasztói ár: **13.000 Ft**

Indiform

Mintabolt és nagykereskedés:

2440 Százhalombatta, Vörösmarty u. 40. tel: +36/30 267-5571

TRÓFEA

ajánlata:

Trófea KFT.

Vadászati Kís- és Nagykereskedelem

TOZ-78 .22LR kisgolyós fegyver

Ára: **59.000 Ft**

- Kivehető tár (5,10)
- Nyílt irányzék
(vízszintesen és függőlegesen állítható)
- súlya: 2,7 kg
- 536 mm cső,
- 1000 mm teljes hossz

Sikeres Boldog Új Évet kívánunk!

Vadászfegyverek, lőszer, vadászati kiegészítők,
vadászruházat, lábbelik széles választékával
várjuk Tisztelt Vásárlóink jelentkezését
gödöllői kis- és nagykereskedelmi raktárunkban!

TRÓFEA Kft.

Gödöllő, Isaszegi út 168.

Postacím: 2101 Gödöllő Pf. 176.

Tel: 06-28/420-760 Fax: 06-28/422-181

e-mail: trofeakft@invitel.hu web: www.trofeakft.hu

Nyitvatartási idő:

H,K,Cs,P: 8-16-ig, Sze: 8-18-ig, szo, vas: 8-12-ig

December 24-31 között ZÁRVA!

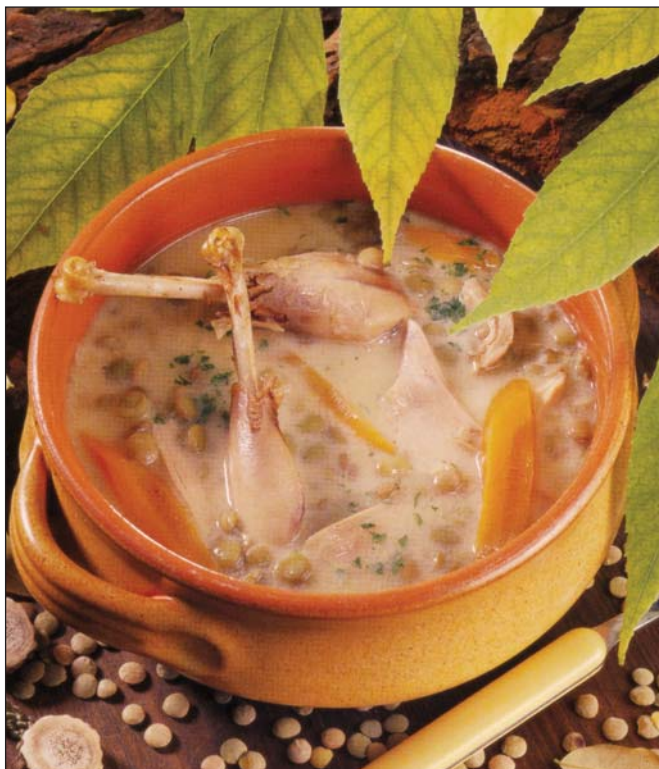
NYITÁS: 2009. 01. 05.-én

Újévi ínyencség lencséből

Az Óév utolsó és az Újév első napja sokaknak mindjárt másnap(os)nak tűnik. Ilyenkor nincs jobb, mint egy kellemesen pikáns leves, amely üde savaival segít megszélesíteni azt a három majmot, amely egy székre akar leülni az ember fejében...

Tejfölös lencseleves fácánna

A 20 deka lencsét átválogatjuk, megmossuk, majd a főzést megelőző éjszakára hideg vízbe áztatjuk. A konyhakész fácánt fél kiló marhacsonnival együtt megmossuk, fazékba rakjuk. 2,5 liter vizet ráöntünk, nagy lángon fölforraljuk. 25 deka vegyes zöldséget megtisztítunk, majd egy gerezd fokhagymával együtt a húshoz adjuk, megsózzuk, pár szem egész borssal fűszerezzük. Kis lángon mintegy 1,5 órán át főzzük. Ha kész a húsleves, leszűrjük. A lecsöpögtetett lencsét ebben a lében babérlevéllel és a másik gerezd fokhagymával fűszerezve puhára főzzük. 10 deka császárszalonnát kis kockákra vágunk, kisütjük. Az így nyert töpörtyűt félretesszük, zsírjából pedig egy púpozott kanál liszttel enyhén pirított rántást készítünk. Megvárjuk, amíg kihűl, azután egy kiskanál mustárral meg 1,5 deci tejjel simára keverjük, a puha lencse levét ezzel sűrítjük. Néhány csepp citromlével és borssal ízesítjük, végül a töpörtyűt meg a kicsontozott, szélesebb csíkokra metélt puha fácánhúst is hozzáadjuk. **-som**

Pinewood®

OUTDOOR COLLECTION

Scotland pamut ing
9.400 Ft

Iceland Fleecekabát
16.000 Ft

ÚJDONSÁG!
Tölthető, világító kutyá tanító nyakörv
Hatótávolság: 600 méterig

NUM'OXES
Nature & Technologies
EXPERT 600

EDOLO
21.900 Ft

Rétisas Optik Bt.
7557 Somogytarnóca, Szabadság u.62
06/30/947-1265
www.seeadleroptik.hu

Szalay Sarolta,
Vitéz nevű vándorsolymával

„Fogom! Segíts!”

XVIII. Nemzetközi Solymász Találkozó

A Magyar Solymász Egyesület úgy döntött, hogy az idei évben Füzesgyarmaton rendezi meg a szokásos nemzetközi találkozóját. Békés megye északkeleti része egyébként nem ismeretlen a solymászok számára, hiszen minden évben tartanak itt vadászatot és a régmúltban nemzetközi találkozók helyszíne is volt már. Az idei rendezvény azonban minden várakozást felülmúlt...

Az ünnepélyes megnyitón, november 4-én délelőtt 12 országból érkezett 180 solymász és kísérő vett részt – 55 sólyommal, 20 héjával, 2 szirti sással, 2 karvallyal és 6 Harrys héjával.

A résztvevők a kiváló adottságú vadászterületen a szakszemélyzettől minden segítséget megkaptak ahhoz, hogy ez a négy nap felejthetetlen élményekkel, remek hangulatban teljen. Gergely Sándor, a Füzesgyarmati vadásztársaság vadászmentere a szervezésben és a lebonyolításban egyaránt pótolhatatlan segítséget nyújtott, de a Karolin Vt., a Sárréti Vt., valamint a Kistúl-Mágori Ftk. szakembereire is számíthattak a vendéglátók.

A szálláshelyen, a Gara Hotelben a vadászatban megfáradt solymászoknak a termálvizes medence és a szauna igazi felfris-

sülést jelentett. Esténként a díszteremben szakmai előadások várták az érdeklődőket. A szimpózium témájául a hazai solymászok egyik kezdeményezése szolgált, akik szeretnék, ha a solymászatot, mint kulturális tevékenységet felvennék az UNESCO Magyar Szellemi Örökség listájára.

A csodálatos időjárásban gyorsan eltelt a négy nap és szombaton este a város sportpályáján elégedett solymászok álltak körbe a terítéket, melyen 2 őz, 35 mezei nyúl, 2 fogoly és 76 fácán feküdt. A végtisztesség megadását követően már nem maradt más hátra, mint vigadozni: az ifjú solymászok avatása után ugyanis hajnalig tartó bankettel ünnepelték meg a sikeres vadászatot.

Úgy tűnik, ebben az esztendőben a Nemzetközi Solymásztalálkozó állandó „házára” lelt, hiszen a ragadozó madarak szerelmesei jövőre – s azt követően minden évben – Füzesgyarmaton szeretnének „randevúzni” egymással.

LÓKI GYÖRGY
gyorgy.loki@hubertus.hu

Nyúlteríték Dusnokon

Már majdnem másfél órája autóztam harmadmagammal, amikor egy kis pihenőre megálltunk az 51-es főúton. Kihasznlva az alkalmat, felhívtam barátomat, hogy a megbeszélte találkozóról néhány percet késni fogunk. Nyúlvadászatra voltunk hivatalosak Dusnokra, a Vajasmenti Vadásztársasághoz. Immár harmadik éve, hogy e kis település határában mindig remekül megszervezett hajtóvadászaton vehetnek részt az íjászok, és tesztelhetik, hogy milyenek a reflexeik. A dusnoki Lenes csárda előtt meglepődve tapasztaltam, hogy idén rengetegen jöttek el.

Az eligazításon kiderült, hogy összesen harminckét íjász és nyolc hajtó készült e borongós reggelen a vadászatra. Nem késlekedtünk sokat, hamar elindultunk az első helyszínre. Egy szőlőültetvény sorában állt fel a hajtás. Tíz íjász elállónak elkocsikázott a túlvégre, s mi az adott jelre lassan és csendben elindultunk. Fontos, hogy csendesek maradjunk, ugyanis az íjásznak csak akkor van esélye meglőni a nyulat hajtásban, ha az 20 méteren belül kel. A lugasok között keresztben nyargaló nyúl meglövésére alig két méter széles sáv állt rendelkezésre.

Amit a harmadik hajtásban láttam, az szinte hihetetlen volt. Már majdnem elértünk az elállókig, amikor egy nyulat vettem észre a soromban, amint felém rohan. Az állat tüdőtájékon volt löve, de a mozgásán ez alig volt észrevehető. Mikor meglátott, meglapult az egyik szőlőtöke tövében. Egy vadásztársammal két oldalról elindultunk becserkelni a sebzett állatot. Ekkor azonban felpattant, és mintha teljesen egészséges volna, elkezdett sprintelni. Társam egy parádés lövéssel fejen találta, de az annak ellenére futott tovább. Még vagy húsz métert vitte magával a vesszőt, mielőtt eldőlt.

A következő hajtásban egy szántás végén álltunk fel. A terület túlsó felén facsometékkel beültetett kert vágta ketté a sík terepet, amit dróthálóval gondosan elkerítették. Az elállókat a vadászat vezetője a szántás bal oldalán állította fel. A hajtósor a jobb szél felé kezdte meg a hajtást, a kerítésnek szorítva a nyulat.

Habár sokuknak sikerült a kerítés rácsain, vagy a hajtósoron áttörve megmenekülni, néhányat gyönyörűen karikára lőttek az elállók íjászok. Ekkor már biztos voltam abban, hogy ezen a napon gazdag zsákmányt fog produkálni a társaság.

A jobb szélről jött a hír, hogy sikerült egy rókát is elejtenie az egyik vadásznak.

Időközben elérkezett az ebéd ideje, s egy kicsit megpihelve la-
tolgattuk kilenc elejtett nyulunk és egy rókánk fényében a délutáni esélyeket. Gondos vendéglátónk – sokak öröme – kirendelt harminc adag kávé a határba. Mondanom sem kell, hogy igen jól tett a társaságnak a fekete. Az ebédre szánt szendvicset majszolva gondolkodtam el azon, vajon mi az oka annak, hogy Magyarországon egy-két hely kivételével nem foglalkoznak komolyan az íjászokkal. Gyors fejszámolást végeztem, s meg kellett állapítanom, hogy az aznapi hajtás közel kétszáz ezer forint bevételt jelentett a vadásztársaságnak. Nem érné meg ez másnak is?

Költői kérdésemre választ nem várva indultam vadászbarátaimmal az újabb hajtás helyszínére. Elállóként egy csipkebokor tövében meglapulva vártam a nyulat. Rajtam kívül még hat másik íjász rejtőzött el. Hamarosan megpillantottam az első felénk tartó nyulat, mely irányt váltva Ákos barátom felé szaladt. Hallottam a vessző becsapódását, majd a nyúl sírását.

A vadászatnak az alkonyat vetett véget. Egy búzavetés szélében készítettük el a terítéket. Összesen tizenhat nyúl ravatalánál szólt a vadászkiáltás. Büszkeség és elégedettség járta át szívünket. Elégedettek lehettünk a kifogástalanul megszervezett vadászat-
tal és büszkék, hogy mindezt őseink vadászszközeinek segítségével élhettük át.

További fotók a vadászatról:
<http://tradibh.extra.hu>

SZABÓ ZSOLT
szabo.zsolt@sc.bme.hu

Arany és ezüst vadászékszerek

értékesítése és javítása,
készítés egyedi megrendelésre,
hozott anyagból is.
Iskoláknak további kedvezmények!

www.vadaszekszer.hu

Partnereink:

Smaragd ékszerbolt H-K ékszerbolt
2112 Veresegyház, Pécs, Ybl M. út 7/a
Szadai út 7.

EK

Eördög 1982 Kft.
8624 Balatonszárszók, Szőládi út 1/9.
Tel.: 70/290-2978, 70/310-2923
eordogh.katalin@vipmail.hu

DIANA Vadász-felnőttképző Alapítványi Szakképző Iskola

OKJ-s képzéseink:

- vadgazdálkodási technológus (2 év)
- vadász-vadtenyésztő szakképesítés (1,5 év)
- vadász-vadtenyésztő szakképesítés és érettségire való felkészítés (3 év)
- vadgazdálkodási technikus (1 vagy 2 év)
- vadászfegyverműszerész (1 év)
- vadászpuskaműves szakképesítés (1 év)
- vadászpuskaműves mesterképzés (1 év)
- belovagló és környezetvédelmi technikus (2 év)
- halász, haltenyésztő (1 év)
- lovasútúra-vezető szakképesítés (1 év)
- lőtartó és -tenyésztő szakképesítés (1 év)
- belovagló szakképesítés (1 év)
- vízkútfúró (1 év)
- erdésztechnikus (2 év)
- erdészeti szakmunkás (motorfűrészelő, fakitermelő)
- aranykalászos gazda szakképesítés
- méhészt (1 év)
- panziós, falusi vendéglátó (1 év)

Államilag akkreditált képzéseink:

- vadászati preparátor (1 év)
- vadászattvezető (1 hét)

Érdeklődni:
6640 Csongrád, Jókai Mór u. 14.
Tel: 63/483-790 30/437-0923 30/857-4245
e-mail: dianaszki@vnet.hu
www.dianaszki.hu

Intézmény-akkreditációs lajstromszám: 0486 Tanúsítvány száma: 06-0015-05

COURTENY A CSERKELŐ BAKANCS

Safari

A HIVATÁSOS VADÁSZOK AJÁNLÁSÁVAL

MEGVÁSÁROLHATÓ:
1037 Budapest - Remetehegyi út 4.
Tel: 387-6062 Tel/Fax: 368-4318
Mobil: 20-942 9505
email: matt@caspro.hu

www.courteneyboot.hu

PROFI VADÁSZOK PROFI CIPŐJE

OSHINGULU HUNTING SAFARIS CC. NAMIBIA

Értesítem régi és új vadászvendégeimet, hogy 2009. február 10. és 26. között leszek Magyarországon.
(Budapest, Baja, Kaposvár)
Időpont egyeztetés telefonon:
30/3693-680
Bank József professional hunter

ÍJÁSZBOLT

Minden, ami a vadászíjászathoz kell

- PSE és Browning csigásíjak
- Whitewater terepruhák
- Vizsonteladókát is kiszolgálunk

Tüzes Íjász Bt.
1066 Budapest, Teréz krt. 10.
Telefon: 06-1/352-6154
www.tuzesijas.hu
Nyitva: hétfő-péntek 10.00-18.00

Stefán Vadászcentrum

Szekszárd, Kossuth L. u. 32.
T: 74/ 510-995 Fax: 74/ 510-996

Nyitva tartás:
H-P: 8-17-ig
Sz: 9-12-ig

VADÁSZBOLT:
- vadászfegyverek
- maroklófegyverek
- gáz-és riasztófegyverek
- légfegyverek,
- vadászati felszerelés
- vadászházak

FEGYVERJAVÍTÓ MŰHELY:
- javítás
- távcsőszereles
- belövés
- barnítás
- fegyvervizsgáztatás

FÖLDALATTI LŐFOLYOSÓ TEREPLŐTÉR

Kiemelten foglalkozunk Blaser vadászfegyverekkel, Schmidt & Bender, Zeiss távcsövekkel, Blaser CDP, és Norma lőszerrel.

Az év utolsó versenye

November 22-én volt a VI. Balzer Colonel Kupa döntője. Az egyik legrangosabb hazai pergető horgászversennyel zárult az idény, ahol a nagy érdeklődésre való tekintettel két selejtezőt is kellett tartani, ahonnan többnyire azok a versenyzők jutottak tovább, akik már évek óta ott vannak a hazai pergető versenyek élvonalában, de azért mindig akad néhány ifjú tehetség, aki borsot tör a menők orra alá. Az időjárás igazán kitett magáért, megérkezett az első hó tekintélyes szélviharral, amely ugyan később lecsillapodott, de a maconkai tározó nagy taván így is volt annyi ereje, hogy próbára tegye a versenyzőket.

Nem volt egyszerű helyben tartani a csónakokat, becsületükre legyen mondva a döntő résztvevőinek, senki nem adta fel a versenyt, amire korábban azért már volt példa. A tó halállománya közismerten gazdag, most is szép számmal akadt ponty kívülről, amiket óvatosan helyeztek vissza a versenyzők. Közismerten jó csukás, süllős vízként ismerjük a maconkai tározót, most inkább a csukafoágások domináltak, igaz így is akadt egy igen szépnek mondható, 63 cm-es süllő. A selejtezők két fordulójában hetvennyolc csuka került mérlegelésre, amely a korábbi évek szapora fogásaihoz képest kevesebb, de az átlagsúly és a méret jóval tekintélyesebb volt. Az átlagos csukaméret 58 cm körüli volt, a legnagyobb csuka pedig közel volt az egy méterhez.

A döntő izgalmasan alakult. A korábban is jól szereplő Kalacsi János - Kalacsi Róbert duó négy szép csukájával sokáig életben tartotta dobogó közeli reményeit, de aztán a Szegi Zoltán - Tóth László kettős öt darab szép csukájával leszorította őket a dobogóról, és még eléjük került a bravúrosan hajrázó Zsiros András - Szili István páros is. Második helyen a Vincze Ádám - Cseppentő Péter

összeállítású csapat végzett, akik már a selejtező során is az élmezőnyben végeztek, míg a győzelmet teljesen megérdemelten az a Nagy Róbert - Karádi László kettős szerezte meg, akik a selejtező fordulóban is elsőként végeztek.

Nem túlzás azt írni, hogy a pergető horgászversenyek történetében vízváltást volt a 2008-as esztendő, soha ennyi színvonalas, értékes díjazásút nem rendeztek még. A Balzer Colonel Kupa nyemrényei is elérték az egymillió forintot, míg az év legmagasabb díjazású versenyén, a Rinyaszentkirályon megrendezett Salmo Kupán már két millió forint értékű horgászfelszerelést vihettek haza a győztesek és helyezettek.

Nagy kérdés, hogy mi lesz jövőre! A versenyeket támogató horgászciikk nagykereskedések is nehéz év elé néznek, és a versenyzők költségei sem fognak csökkenni. Beszélgetve a résztvevőkkel, egyáltalán nem volt világvége hangulat, sőt a többség azt mondta, hogy az egész évi robot mellett annyi jár neki, hogy az aktuális pergető versenyen részt vegyen. Majd máshonnan szorítja ki a rávalót, de elmaradni nem fog! A divatos szakágak mellett (bojlizás, feederezés) dinamikus nő a pergető horgászok száma.

Lehangoló, hogy a Magyar Országos Horgász Szövetség égisze alatt rendezett úgynevezett válogató pergető horgászversenyek évek óta a vicc kategóriájába tartoznak, ami előrevetíti egy újabb horgász szövetség megalakulását, aminek ugyan nem sok értelme van, hiszen éppen arra való lenne a horgászok pénzéből működő országos szövetség, hogy élére álljon az újabb és újabb kezdeményezéseknek. Pedig van jó példa az ellenkezőjére is, hiszen éppen a jelenlegi szövetség munkálkodása idején jutott el a magyar horgászsport a világ élvonalába. Van már női és férfi egyéni és csapat világbajnoki címünk, amit meg lehetett nyerni, azt megnyertük. De az évek során felnőtt egy másik generáció is, akik a feederezésnek, bojlizásnak, pergetésnek, műlegyezésnek hódolnak. Az idei év hivatalos versenyei mellett több száz versenyt rendeztek a különféle cégek, nagykereskedések. Mindezek fényében megdöbbentő, hogy évről évre csökken a gyerekhorgászok száma, a gyerekversenyekről már nem is szólva. Szép feladata lenne a MOHOSZ-nak a gyermek horgászsport élére állni, és nem egy-két nyári táborral letudni a „feladatot”, hanem megnyerve hozzá a politikát, valamint a horgászciikk nagykereskedőket, egyre több gyereket kivinni a vízpartra. Akik, ha jó példát látnak maguk előtt, vizet kedvelő, természetet féltő, egészségesen élő fiatalok lesznek. Tőlünk távolabbra állami és szponzori támogatásokkal számos gyerekversenyt rendeznek, többek közt ilyen jelszóval: Horgászbottal a drog ellen! Ők már tudnak valamit! Illő lenne odafigyelnünk rájuk!

ZÁKONYI BOTOND
zakonyi.botond@gmail.hu

A JÓ HÍRNÉV KÖTELEZ!

Fácántojást, napos fácáncsibét, foglyot, előnevelt és vadászatra kész fácánt, valamint királyfácánt a **Balatonnagyberekből!**

Hubertus Agráripári Bt.

8646 Balatonfenyves, Nimród u.1.

Lóki György

Telefon: (+36) 30 229-8951,

E-mail: gyorgy.loki@hubertus.hu

ORYX

VADÁSZBOLT és FEGYVERJAVÍTÓ

8000 SZFVÁR, SEREGÉLYESI ÚT 86. TEL./FAX: 22 504-835
MOBIL: 30 9474-295, 20 9345-134 WWW.ORYXFEGYVER.HU

RECKNAGEL

online katalógus
a weblapon

távcsőszerelekek és
alkatrészek kizárólagos
forgalmazója

Csőcsere,

kalibermódosítás

Lothar Walther csővel

Teljeskörű fegyverjavítás

Betétszővek: .22lr-től .45Blaser-ig

Vadászboltok,
vadásztársaságok
erdészetek részére
formaruhák és
funkciós ruházati
termékek gyártása,
forgalmazása
termelői áron.
Formaruhák, gála
öltönyök készítése
mértre is!

Kellemes Karácsonyi Ünnepeket
és Boldog Újévet kívánunk!

BALASSA KFT.

2660 Balassagyarmat, Erkel F. u. 3

Tel/fax: 06-35/300-165

Telephely: Balassagyarmat, Mártírok út 7.

Tel: 35/301-435 fax: 35/500-038

Email: postmaster@balassabopatex.t-online.hu

Használt Land Rover Defenderek,
Mitsubishi L300-asok,
Renault Kangoo-k szervizelve,
friss műszakival
kedvező áron eladók!
Globálpraxis Bt. Baja
Telefon: 06-30/998-2638

Pályázati felhívás

A Nyírerdő Nyírségi Erdészeti Zrt. Gúthi Erdészete vadgazdálkodási és vadászati műszaki vezető munkatársat keres

Követelmények: erdőmérnök diploma, középfokú német nyelvvizsga, német nyelv szakmai tárgyalási szintű ismerete, fegyvertartási engedély és fegyver, vadászskürt használati tudás, véreb-vezetői gyakorlat vagy affinitás, magas fokú számítógépes felhasználói ismeret, megbízhatóság, átlagon felüli kommunikációs és szervezőképesség, minőségi munkavégzési szemlélet, precizitás, 3 hónapnál nem régebbi hatósági erkölcsi bizonyítvány.

Feladata: a vadgazdálkodással és vadászattal kapcsolatos munkák irányítása és adminisztrációja.

Amit kínálunk: bérezés megegyezés szerint, versenyképes juttatási csomag, önképzési lehetőség.

A munkakör betölthető a pályázat elbírálását követően azonnal.

A pályázatot szakmai önéletrajzzal együtt a megjelenéstől számított

két héten belül kérjük „Pályázat” megjelöléssel a következő címre:

4254 Nyíradony, Gúthpuszta, e-mail: bartuczp@nyirerdo.hu

A pályázatról felvilágosítást ad Bartucz Péter, tel:06-52/593-400

VOLIER
VADÁSZBOLT
Minden ami a vadászathoz
szükséges, sőt több...
Fegyverek, ajándéktárgyak, ruházat
Nyitva:
H-P: 09.00-17.00, Sz: 09.00-12.00
2030 Érd, Fehérvári út 65.
Tel./Fax: 06/23/368-043
Mobil: 06-30/941-8080,
06-30/462-2309
volier@freemail.hu
Megnyílt webáruházunk!
www.voliervadaszbolt.hu

KUKORICA-ESŐ

Időt, pénzt és rengeteg fáradtságot takarít meg a magyar fejlesztésű, szabadalmi oltalommal védett digitálisan vezérelt automata etetővel. Már közel kétezer 120 és 220 literes berendezés működik a hazai vadászterületeken, a vadgazdák teljes meglételezésére

2 év garancia!
Több berendezés megvásárlása esetén **10 %-os kedvezmény!**
Kérésre részletes tájékoztatót küldünk

Megrendelhető:
Soltész Károly épületgépész és villanyszerelő mesternél
2000 Szentendre, Irinyi Dániel u. 25
Tel/fax: 06/26-313-789 Mobil: 20/951-3427
info@vadeteto.hu
www.vadeteto.hu

ÚJ!
Erdei vad etető
Nincs más dolga mint a 75 literes, acéllemezből készült, vízmentes tartályba beleönteni az etető anyagot, és kihelyezni! A vad az adagolót mozgatva jut hozzá az etetőanyaghoz!

7 ponton rögzíthető, és zárható!
Megrendelhető a gyártótól: 06 30/631 8902

Továbbtenyésztésre alkalmas,
immunizált, ivarérett
üregi nyulak
megrendelhetők.
Görénnyel ugrasztott üregi nyúl
vadászatra jelentkezés:
06-30/855-1828

Vadász- vadtenyésztő felnőtt
levelező OKJ-s képzés indul Szerencsen.
A képzés 2 féléves, benne foglalva
a motorfűrészkészítő OKJ-s vizsga
felkészítést.
(Nyilv. Szám.:00995-2008)
Érd.: 06-30/289-0809
06-70/702-5405

DIANA SIÓFOK
VADÁSZBOLT
Blaser
márkakereskedés
Blaser ruházat
Tel: 30/936-6066 vagy 84/312-352
e-mail: diana1@enternet.hu
8600 Siófok, Szt. László u. 39.

Erdő- és gyümölcsösök telepítését vállaljuk gödörfűréssal! 10 cm-től 80 cm átmérőig, 200 cm mélységig! Nemesnyárasok karódugványos ültetését 200 cm mélységig végezzük. Ha szükséges, megépítjük a kerítést és elkészítjük az EU-s erdőtelepítési pályázatot is! Telefon: 06-20/262-0349 és 06-30/606-4921

VADÁSZATI LEHETŐSÉGEK

Vadászati jog szerezhető Ugod (Pápa) térségében erdő vásárlásával. Befektetés + vadászat!
Telefon: 06-30/683-9516

Szolnok megyei, kitűnő adottságú vadásztársaságnál tagság átadó.
Telefon: 06-1/340-1005

Börzsönyi nagyvadás vadásztársasági tagságot átadnám.
Telefon: 06-20/546-7667

FEGYVER

Zeiss-Victory 3-12X56-os, világító szálkeresztes céltávcső eladó.
Telefon: 06-20/546-7667

Belga Bayard, hatástalanított, 1927-ben gyártott 12-es dupla sörétest eredeti vésetekkel (gyűj-

tőnek) selejt gímbika ki-lövésre cserélnék.
Telefon: 06-30/291-6034

S&O Griffrepetierer Alwetter .308 Win. gyári szereléssel. Nagyon gyors ismétlés. Csere is érdekel.
Telefon: 06-69/301-319, 06-30/302-2286

Duplagolyós HEYM B80S 8X57 JRS kaliberben Zeiss világító pontos futóvadlövő távcsővel eladó.
Telefon: 06-70/284-3805

VEGYES

Kiváló minőségű kukoricásiló eladó, vadászias, 750 Ft/q áron. A felrakás megoldható.
Gabara János, Tököl
Telefon: 06-30/251-6086

Miniatűr antik kés, kard, pisztoly modellgyűjtemény egyben, valamint új, távcsöves 4,5-ös né-

met légpuska kedvezményes áron eladó. Érdeklődni lehet: Gedeon, 06-20/362-8751

Egy hektár területű vadisznós kert teljes felszereltséggel, jó vérvonalú vaddisznók, vemhes kockák, családi okok miatt eladó.
Telefon: 06-20/428-9745

Vadászkönyvet az új évben is! – A Diana Vadász-Horgász Antikvárium vadászkönyvek nagy készletével áll minden érdeklődő rendelkezésére. – Ingyenes árjegyzéket küldünk. – 6900 Makó, Zrínyi u. 34.
Telefon: 06-62/211-561
www.dianaantikvarium.hu

KUTYA

Pointer kölykök, aktív vadászó szülőktől februári elvitellel eladók.
Telefon: 06-20/490-9940

www.posteleki-pointer.fw.hu

Drótszörű magyar vizsla kölykök aktív vadászó szülőktől, származási lappal eladók!
Telefon: 06-30/542-1465

Hannoveri véreb kiskutyák eladók! Érdeklődni: 06-30/234-5302

ÁLLÁS

24 éves vadász-vadtenyésztő, 2 éves gyakorlat, B kat. jogosítvánnyal, motorfűrész kezelői vizsgával vadóri állást keres.
Telefon: 06-30/822-0690

27 éves vadgazdálkodási technikus, nagyvadás területen szerzett szakmai gyakorlattal állást keres az ország egész területén.
Szolgálati lakás szükséges.
Telefon: 06-30/650-5745

VADÁSZLAP

Megjelenik havonként a megelőző hónap utolsó hetében.

Ára: 650 forint
Előfizetőknek: 600 forint
Az előfizetési díj 2009-ben: 7200 forint

Kiadó-főszerkesztő:
Csekő Sándor

Főszerkesztő helyettes:
Wallendums Péter

Főmunkatárs:
Homonnay Zsombor

Olvasó szerkesztő:
Somfalvi Ervin

Tervezőszerkesztő:
Wéber Ferenc
fefe@citromail.hu

Hirdetési igazgató:
Polster Gabriella
06-70/702-5006
hirdetes@vadaszlap.hu

Szerkesztőségi titkár:
Elek Erzsébet
06-70/702-5040
elekerzsi@vadaszlap.hu

Webmester:
Wéber Ildikó
06-70/702-5037
webmaster@vadaszlap.hu

Kiadja a Vadászlap Kft.

Előfizethető belföldi postautalványon, átutalással a 65100149-11301439 számú számlára, vagy a hírlapkézbesítőknél, a postahivatalokban.

Terjeszti a Lapker Zrt. a Magyar Posta Zrt. és az alternatív terjesztők.

A terjesztést gondozza:
MédiaLOG Zrt.

Erdélyben terjeszti és az előfizetéseket fogadja a Krónika Kiadóház Rt.
Telefon: 0264-420-320

Szlovákiában: Ábel Gábor
Telefon: 036/771-2331
Mobil: 0905-407-017

Szerkesztőség:
1031 Budapest, Pákász u. 7.
tel/fax: 1 242-0042
flotta mobil: 70/702-5037
info@vadaszlap.hu

Nyomdai előállítás: **Pharma Press Kft.**

Felelős vezető: **Dávid Ferenc**

ISSN 1215-6159 (nyomtatott)
ISSN 1588-1229 (online)

Vadászjelöltek figyelmébe!

8 x 4 órás
(péntekenként délután sorra kerülő) előkészítő tanfolyamokat indítunk az állami vadászvizsgára, illetőleg a fegyverismereti vizsgára készülőknek.

- A tanfolyam díja nálunk a legolcsóbb, csak 40 ezer forint.
- A tanfolyam résztvevőinek megszervezzük a vizsgalövészetet és a vadászvizsgát.
- A sikeresen vizsgázóknak terület nélküli vadásztársasági tagságot és apróvadász vadászati lehetőségeket biztosítunk.

A tanfolyamok jelentkezéstől függően kéthavonta indulnak.

Jelentkezés és további felvilágosítás:
Vadászati Kulturális Egyesület
1031 Budapest, Pákász u. 7.
Tel/fax: 06-1-242-00-42
vke@vadaszlap.hu e-mail címen
Tanfolyamvezető:
dr. Balázs István: 70/702-5041
30/492-8962

Engedélyszám: 1/620020

IPOLY ERDŐ ZRT.
erdőben otthon vagyunk

A Váci Erdészet kollektívája szeretettel várja régi és új vendégeit a Budapesttől 25 km-re lévő püspökszilágyi vadászterületére, ahol gímbika és tarvad egyéni vadászati lehetőséget kínálunk.

Egész éves kos vadászati lehetőség muflonos vadaskertünkben.

Várjuk jelentkezését

Kérje ajánlatunkat!
2600 Vác, Báthori u. 32. Tel.: 20/4687-112
kemenyakos@dunaweb.hu

Bajnok minden időben – JahtiJakt PRO

LABORATORY
ASTM
E96-94
TESTED
LABORATORY
SFS-EN
20311:1993
TESTED

A vadászok igényeinek megfelelően módosított PRO öltöny most olcsóbban

Viszontagságos körülmények között is megfelelő ruha, melyet a vadászok kívánságaira és elképzeléseire támaszkodva terveztünk meg. Az első osztályú AIR-TEX2 membrán és más műszaki jellemzők teszik alkalmassá a PRO ruhát arra, hogy bármilyen körülmények között jól használható legyen.

AIR-TEX²

Azon felül, hogy könnyű és tartós, az új AIR-TEX2 membrán elképesztően vízálló és légáteresztő.

Első osztályú anyag

A Finn Tampere Kutatólaboratóriummal közösen kifejlesztett külső anyag egyszerre csendes és tartós. A felület kosz- és vízlepergető DuPont Teflon-nal kezelt.

Ésszerű tárolás

A megújult PRO ruha vízálló zsebekkel rendelkezik, melyek alkalmasak adó-vevő, mobiltelefon, GPS készülék és térkép tárolására is.

Ár:

59990,-

+ szállítási költség

A csomag tartalma:

1. JahtiJakt PRO membránruha
2. Gyapjúdzseki
3. Kifordítható sapka
4. Biztonsági mellény
5. MicroDry Alsóruha
6. Membránkapucni
7. Szúnyog kapucni

Dzseki és nadrág

JahtiJakt PRO membránruha

Gyapjúdzseki
Elegáns JahtiJakt gyapjúdzseki a réteges iltözködéshez és szabadidős tevékenységekhez.

Kifordítható sapka
Kifordítható AIR-TEX2 membránsapka

Biztonsági mellény
Fényviszaverők elől és hátul. Új, feltűnő szín.

MicroDry Alsóruha
A szövet elvezeti a nedvességet a külső rétegek felé.

Membrán kapucni
Levehető AIR-TEX2 membránkapucni

Rovarkapucni
A kapucni megvédi a szúnyogoktól és más rovaroktól. Az elején nyílás található.

Megrendelő lap

Név

Utca, házszám

Város/település

Irányítószám

Email cím

Igen, szeretnék megrendelni darab JahtiJakt PRO ruházatot.

	Magasság	súly	és derekbőség
Ruházat 1	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Ruházat 2	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Ruházat 3	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Kuponos rendelési útmutató

Szíveskedjék kitölteni a címével és méreteivel. Tegye bele egy felülbélyegzett borítékba és küldje el címünkre:

BÖRZSÖNY Bt.
2626 Nagymaros, Zoltán u. 7.
vadásztelefon: 30/737-1680

Börzsöny Vadászati és Ker. Bt.
jagd@dunaweb.hu

**STEYR
MANNLICHER**

Mannlicher Classic szett, Kahles CBX távcsővel
A teljes modellválaszték mellett, most kedvező, szett árban kínáljuk a Mannlicher Classic modellt. Mannlicher Classic, Kahles CBX világító száleresztes 3-12X56 céltávcsővel, gyári levehető acél szereléssel és 20 db Hornady löszerezellel, műanyag hordtáskával:

Kal: 30-06	891.540 Ft	799.990 Ft-tól
csak a fegyver		399.990 Ft-tól

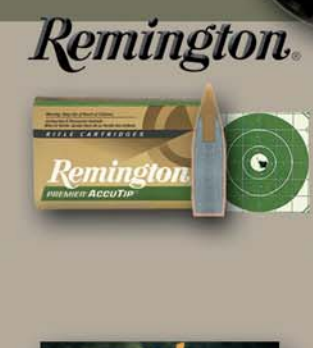

KÉT TÁVCSŐ MOST EGY ÁRÁÉRT!
Steiner kereső távcső szett
Most gyári akció keretében, ha vásárolt egy Ranger 8X56 távcsövet, mellé rendkívül kedvező árban kap egy 10X26 Safari kompakt messzelátót.

A két távcső együtt:	478.980 Ft	159.990 Ft
----------------------	------------	------------

EXTRA LŐSZER AKCIÓ

Safari Grade Nosler, Kal.: 30-06, 11,7 g/180 gr.	739,-/db	599,-/db
Accutip Boat Tail, műanyag hegygel, Kal.: 30-06, 11,7 g/180 gr.	515,-/db	379,-/db
Accutip Boat Tail, műanyag hegygel Kal.: 7mmRM, 9,1 g/140 gr.	599,-/db	420,-/db
Safari Grade Nosler, Kal.: 300Win, 13 g/200 gr.	954,-/db	719,-/db
Scirocco, műanyag hegygel Kal.: 300WinMag, 11,7 g/180 gr.	740,-/db	570,-/db
.22LR Short, 1,9 g/30 gr.	14,20,-/db	12,-/db

-50%

KIFUTÓ KOLLEKCIÓ, BANNER RUHÁZAT KIÁRÚSÍTÁSA

OLAF KABÁT (1905, 6518), 100% pamutból készült, puha anyagú kabát vastag béléssel **29.990-Ft 18.490 Ft**
STYL KABÁT (1912, 6518), gyapjú lóden anyagú, rendkívül meleg kabát vastag béléssel **28.830-Ft 16.490 Ft**
COMFORTEN MELLÉNY (5032), 90% gyapjú lóden, puha anyagú mellény, alkalmi viseletre **48.890-Ft 9.990 Ft**
COMFORT MELLÉNY (1325, 5032), 90% gyapjú lóden, puha anyagú mellény mindennapi viseletre **48.890-Ft 9.990 Ft**
és még rengeteg modell.
Ne hagyja ki az egyedülálló alkalmat!

A NAPONTA FRISSÍTETT WEB OLDALON MEGTALÁLHATÓ:

- * online katalógus 1200 termékkel, friss árakkal
- * 2009 évi új Remington fegyverek
- * Mannlicher fegyverek
- * Hornady löszerezellek
- * vadászati naptár
- * ballisztikai rovat
- * video filmek és háttér képek letöltése
- * viszonteladói címlista
- * interaktív lőjáték

Budapest, IX., Soroksári u. 164., (1) 280-8311
Budapest, VIII., Erzsébet krt. 29., (1) 342-8333
Vác, 2600 Csányi krt. 55., (27) 317-300
www.magnumvadasz.hu

PURINA®

Agribands Europe Hungary zRt.
2040 Budaörs, Szabadság u. 117/c, Tel.: 23/ 507-200;
5300 Karcag, Madarasi út 0399. hrsz., Tel.: 59/507-221;
7400 Kaposvár, Dombóvári út, Tel.: 82/529-151
E-mail: vevoszolgalat@cargill.com
Weboldal: www.purinatakarmany.co.hu
© Cargill™, Incorporated. All Rights Reserved

**Őzek, szarvasok
féregtelenítése egyszerűen**

Az erdei kérődzőket legjobban sújtó probléma a külső-belső férgesség, amely ősszel és télen gyengíti a szarvasok, őzek kondícióját, esetleg elhullást okoz.

Válassza Ön is a legegyszerűbb féregtelenítési megoldást, a Purina szarvas-öz takarmánykeverékét!

A szarvas-öz takarmánykeverék a vadászati ideyén kívül, ősztől tavaszig biztosítja az állatoknak az elegendő vitaminokat, tápláló és ásványianyagokat, ezzel kiegyensúlyozottá teszi az kérődzők kondícióját. Folyamatos használatával elkerülhető az állomány testsúly romlása és csökkenthető a téli-tavaszi elhullás. Granulált formája és magas rosttartalma fenntartja a kérődzést, még csökkent növényzet esetén is. Az állatok szívesen fogyasztják, ezért gyorsan és megbízhatóan felveszik a kérődzők, a szarvasok, őzek és a muflon is.

Egészítse ki takarmányozását a PURINA só blokkjaival. Használja Ön is a **Puri-Mineral Block**-okat, amelyek magas mikro-makroelem kiegészítése pótolja az élőhely hiányosságait és biztosítja az állatoknak szükséges sóellátást.

Óvja szarvasait és őzeit a külső-belső férgességtől, a védelem befektetés Önnek a jövő évre!

A termékeinkről és szolgáltatásainkról bővebb információért keresse honlapunkat www.purinatakarmany.co.hu vagy telefonon Tokaji István üzletfejlesztési managert 06-30/645-2551